

Dit product wordt u gratis aangeboden door ComputerBijbel

Mocht u tevreden zijn over dit product en dit werk willen steunen kijk dan op onze website

<http://www.ComputerBijbel.com>

HET METEN VAN DE TEMPEL

Deel 1 Inleiding

Het meten van de Tempel wordt genoemd in Openbaring 11:1-2.

Openbaring 11:1-2 1 Nu werd mij een riet, aan een roede gelijk, gegeven met de woorden: Sta op en meet den Tempel Gods, het altaar en hen die daar aanbidden. 2 Maar zonder het buitenste voorhof van den Tempel uit en meet dat niet; want het is overgeleverd aan de heidenen, die de heilige stad twee en veertig maanden zullen vertreden.

Deze bijzondere gebeurtenis van het meten van de Tempel vindt plaats in het laatst der dagen voorafgaande aan het optreden van de twee getuigen, die genoemd worden in Openbaring 11:3 e.v.

Openbaring 11:3-4 3 En Ik zal aan mijn twee getuigen de gelegenheid geven twaalfhonderd zestig dagen lang, in rouwgewaad gekleed, te profeteren. 4 Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor den Heer der aarde staan.

Dit meten van de Tempel vindt plaats in overeenstemming met een reeks gebeurtenissen die voorafgaan aan een tijdspanne van 1.260 dagen of vierentwintig maanden. Beide hebben dezelfde tijdsduur, maar worden verschillend benoemd. Wij kunnen hieruit dus opmaken dat twee perioden bedoeld worden. Het blijkt dat wij te maken hebben met twee verschillende tijdspannen in de teksten van Openbaring, één op een dag voor een jaar basis, die de 1.260 jaar verdrukking weergeeft, en de andere minder feitelijke periode van drie en een half jaar. De periode van de getuigen wordt gegeven als 1.260 dagen, gekleed in rouwgewaad, en deze tijd is gelijk aan de tijd dat de voorhof van de Tempel met de voeten getreden wordt, tezamen met de heilige stad, die Jeruzalem is.

Deze periode brengt twee profeten met zich mee, die zorgen dat het tijdens hun profetie niet meer regent, en zij profeteren in rouwgewaad voor een tijd van drie en een half jaar.

Openbaring 11:5-14 5 Wil iemand hun kwaad doen, dan komt vuur uit hun mond en verteert hun vijanden; wil iemand hun kwaad doen, dan moet hij zo gedood worden. 6 Zij hebben de macht om den hemel te sluiten, zodat geen regen valt in de dagen waarin zij profeteren; ook hebben zij de macht om de wateren in bloed te veranderen en het land met allerlei plagen te slaan zo vaak zij willen. 7 En wanneer zij hun getuigenis ten einde gebracht hebben, zal het Beest dat uit den Afgrond opkomt tegen hen oorlog voeren, hen overwinnen en hen doden; 8 hun lijken zullen liggen op het plein der grote stad die figuurlijk Sodom en Egypte heet, waar ook hun Heer gekruisigd is. 9 En mensen uit allerlei volken, stammen, talen en natiën zullen hun lijken drie en een halven dag zien liggen zonder toe te laten dat ze begraven worden. 10 Ja, de bewoners der aarde zullen zich over hen verheugen, feestvieren en elkander geschenken zenden; want die twee profeten hadden de bewoners der aarde gepijnigd. 11 En na drie en een halven dag kwam een levensgeest van God in hen en stonden zij op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen. 12 Zij hoorden toen een luide stem uit den hemel tot hen roepen: Stijgt hierheen op! En in een wolk stegen zij ten hemel, terwijl hun vijanden hen zagen. 13 Te dier ure ontstond een grote aardbeving, het tiende deel der stad viel om, en door die aardbeving werden zeventuizend mensen gedood; toen werden de overigen bevreesd en gaven eer aan den God des hemels. 14 Zo is het tweede wee voorbijgegaan; zie, het derde komt welhaast.

Uit deze tekst kunnen een aantal zaken vastgesteld worden. Ten eerste dat de getuigen niet gedood kunnen worden, totdat zij hun taak beëindigd hebben. De getuigen staan tegenover de god van de aarde, die Satan is (2Korintiërs 4:4). Dus zij moeten tegen hem en tegen de wereldordening getuigen. Degenen, die trachten hen te doden zullen op gelijke manier gedood worden. Dit is de macht van Elia. Elia had de macht om vuur uit de hemel te doen neerdalen tegen de priesters van valse goden (1Koningen 18:1-46) en degenen die hem wilden doden (2Koningen 1:10-15) of in feite hem geen eerbied toonden als Gods aangewezen boodschapper (2Koningen 2:23-24) zoals het geval was met Elisa. Elia had de macht over water en regen, net als Elisa (2Koningen 2:8, 19-22). De hemel wordt toegesloten vanwege de zonde van het volk, bewezen bij monde van twee getuigen (1Koningen 8:35; overeenkomstig Leviticus 26:19; Deuteronomium 11:17).

Elia sloot de hemel toe overeenkomstig zijn woord.

1Koningen 17:1 1 Toen zeide de Tisbiet Elia, uit Tisbe in Gilead, tot Achab: Zo waar de Here de God van Israël, leeft, in wiens dienst ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen zijn, tenzij dan op mijn woord. (NBG)

De herkomst van de getuigen wordt besproken en het artikel *De Getuigen [135]*. Wij noemen alleen de belangrijke punten. Elia was een Gileadiet. Gilead was een groep of familie in het gebied van Gad (1Kronieken 3:14), die woonden in Gilead. Zij woonden ten oosten van de Jordaan. Zij hadden hun woonplaats temidden van zowel Efraïm als Manasse, met wie zij gevochten hebben onder Jefta (Richteren 11:4). De naam Gilead is zeer waarschijnlijk afkomstig van de naam *ruig land* dat grensde aan de vruchtbare vlakten van Basan. Het gebied werd in het zuiden begrensd door de Arnon, in het westen door het Jordaan dal, in het oosten door de loop van de Jabok van zuid naar noord en de woestijn, en in het noorden door de grens met Basan, een paar kilometer ten noorden van de Jarmoek. Het erfdeel van Gad was een ruiger land dan dat van Manasse. Het erfdeel van beiden lag buiten het eigenlijke Palestina aan de andere kant van de Jordaan. *The Interpreter's Dictionary of the Bible* zegt dat Gilead blijkbaar een stam was, die parallel aan Ruben en Dan was en gelijkwaardig aan Gad. In de ruimste betekenis strekte deze zich verder uit naar het noorden in Basan en zelfs voorbij de Jarmoek. Door deze vaagheid wordt het gebied van Manasse genoemd als zou het soms zich uitstrekken in Gilead. Het zijn echter de twee stammen Ruben en Gad, die hier gevestigd waren. Het schijnt dat er een onafhankelijk koninkrijk in Gilead gevestigd werd in Gilead onder Pekah, de zoon van Remaljahu, in de twintig jaar die hem toebedeeld waren voor zijn koningschap in 2Koningen 15:27. Dit schijnt gebeurd te zijn omstreeks 750 BCE in het laatste deel van de regering van Jerobeam II. Hij regeerde daar tot 735 BCE. Hij vermoordde zijn voorganger met de hulp van de Gileadieten (2Koningen 15:25). Hij trachtte toen al de omliggende streken te verenigen tegen Assyrië. De Assyriërs versloegen hem en voerden de gehele Israëlitische bevolking van Gilead weg in ballingschap (2Koningen 15:29) en sinds die tijd was het niet langer meer een deel van het koninkrijk. Dit idee van het verstrooide geboorterecht is ook van toepassing in het laatste der dagen.

Zo wordt gezien dat Elia een Gadiet is, afkomstig uit dat erfdeel van Israël dat over de Jordaan ligt. Dit is van betekenis voor het laatste der dagen, wanneer wij aannemen dat de symboliek van het erfdeel buiten Israël betekenis heeft voor de getuigen en de toewijzing van de stammen, waarbij ten minste vier van hen (Ruben, Gad, Manasse en Dan) hun erfdeel buiten Palestina hebben, en in samenhang met Efraïm. Simeon is ook onder hen verspreid.

Uit de macht, die aan Elia gegeven werd over droogte, vuur en de elementen, kunnen wij zien dat de getuigen dus in de kracht van Elia zijn, als beloofd in Maleachi 4:5-6.

Maleachi 4:5-6 5 Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. 6 Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban. (NBG)

De macht van de profeet ligt niet alleen in het verrichten van wonderen maar heeft ook te doen met het herstel van de gezinsbanden op aarde, zodat deze behouden blijven.

Johannes de Doper was een voorloper van deze profeet, maar hij was niet die profeet.

Matteüs 11:12-14 12 Van de dagen van Johannes den Doper af tot nu toe wordt stormgelopen op het Koninkrijk der hemelen, en bestormers grijpen er met geweld naar. 13 Want alle profetieën en de Wet profeteerden tot Johannes. 14 En, indien gij het wilt aannemen, hij is Elia, die zou komen.

Dus Johannes was Elia, zijnde in de geest van Elia, maar toch zou er nog een andere komen, die ook in de geest zou zijn van die profeet (zie ook Markus 9:11-13).

Matteüs 17:10-12 10 En zijn leerlingen vroegen hem: Wat zeggen dan de schriftgeleerden dat Elia vooraf komen moet? 11 Hij gaf hun ten antwoord: Elia komt wel en zal alles herstellen. 12 Maar ik zeg u dat Elia reeds gekomen is, en men heeft hem niet erkend, maar met hem gedaan al wat men goedvond. Zo zal ook de Mensenzoon door hen lijden.

Het herstel van alle dingen zal onder die ordening van het laatst der dagen geschieden. De getuigen hebben deze macht. Elia is of één van deze getuigen en hij wordt vergezeld door een ander om in Jeruzalem te staan, of de getuigen oefenen dezelfde macht in het laatst der dagen uit. Het wereldrijk van het beest wordt dan toegelaten om hen te vermoorden, nadat zij hun profetie vervuld hebben. Hun lijken zal men drie en een halve dag in de straten laten liggen.

Deze getuigen zullen dezelfde handelingen verrichten als Mozes in Egypte. De plagen die Mozes Egypte oplegde waren om met hun geestelijke ordening af te rekenen op een fysiek vlak: de getuigen rekenen af met de ordening van het laatst der dagen. Deze handeling werd ook door Elia verricht, toen hij getuigde tegen de valse godsdienst binnen Israël. Dus de getuigen prediken tegen valse religie zowel in Israël als onder de natiën. De opeenvolging van hun profetie en draagwijdte ervan zal later behandeld worden. Deze twee mensen die de macht van Mozes en Elia zullen uitoefenen moeten nog hun plaats innemen. Uit de noodzaak van hun profetie is het dus duidelijk dat er een beduidende valse religie zal zijn in Israël en de naties in die dagen. Uit Jeremia 4:15 e.v. wordt afgeleid dat er een profeet is, die de getuigen vooraf gaat, die de volken waarschuwt voor de komst van de Messias. De vernietiging van de naties is eigen aan de macht van de getuigen, maar wordt nog niet volledig uitgeoefend tot Messias komt. Het werk van deze profeet van het laatst der dagen wordt uitgeoefend vanuit Dan-Efraïm. Uit de niet bijbelse profetieën blijkt het dat deze profeet door de heersende stroming van de godsdienstige religieuze ordening de Antichrist of de Danitische Antichrist genoemd zal worden. Dat komt omdat deze profeet het valse Christendom veroordeelt en het herstel predikt van de bijbelse ordening en de wederkomst van Messias om vanuit Jeruzalem te regeren. Deze profetieën zullen elders bestudeerd worden.

Voordat dit gebeurt, moet eerst de volgorde in Openbaring 11:1-2 hebben plaats gevonden. Deze komt naar voren in de profetie van het Oude en Nieuwe Testament. Het meten van de Tempel gaat vooraf aan het meten van de natie Israël. De natie wordt hier voorgesteld als de buitenhof, die aan de heidenen overgegeven wordt om deze met de voeten te vertreden, drieënehalf jaar lang. Het meten van de Tempel gaat dus vooraf aan de drieënehalf jaar van de getuigen uit Openbaring 11:3 e.v. en wordt opgenoemd in Zacharia.

Het meten van zowel Juda als Jozef gebeurt in die tijd en de herders van beide zijn verontrust en maken zich schuldig aan de wrake Gods.

Zacharia 10:1-12 1 Vraagt van de HERE regen ten tijde van de late regen. De HERE maakt de bliksemschichten; een stortregen zal Hij hun geven, voor iedereen gewas op het veld. 2 Want de terafim spreken ijdelheid, de waarzeggers schouwen leugen, bedrieglijke dromen spreken zij, nietswaardige troost bieden zij. Daarom trekken zij voort als een kudde die in nood is, omdat zij geen herder heeft. 3 Tegen de herders is mijn toorn ontbrand, en aan de bokken zal Ik bezoeking doen; maar de HERE der heerscharen bezoekt zijn kudde, het huis van Juda, en maakt hen als zijn prachtig ros in de strijd. 4 Uit hen komt de hoeksteen, uit hen de tentpin, uit hen de strijdboog, uit hen komen alle machthebbers tezamen voort, 5 en zij zijn als helden, die door het slijk der straten treden in de strijd; ja, zij strijden, omdat de HERE met hen is, maar die op paarden rijden, komen beschaamd te staan. 6 Zo zal Ik het huis van Juda sterken en het huis van Jozef verlossen; ja, Ik zal hen terugbrengen, omdat Ik Mij over hen ontferm, en zij zullen worden, alsof Ik hen niet verworpen had. Want Ik ben de HERE, hun God, en Ik zal hen verhoren. 7 Dan zullen zij zijn als een held van Efraïm, en hun hart zal zich verheugen als van wijn; ook zullen hun zonen het aanschouwen en zich verheugen, hun hart zal jubelen in de HERE. 8 Ik zal hen tot Mij fluiten en hen vergaderen, want Ik bevrijd hen, en zij zullen even talrijk worden als zij waren. 9 Wel zaai Ik hen onder de volken, maar in verre streken zullen zij aan Mij denken; zo zullen zij leven met hun kinderen, en terugkeren. 10 Ja, Ik zal hen terugbrengen uit het land Egypte, en hen uit Assur vergaderen; Ik zal hen brengen naar het land Gilead en de Libanon; doch dit zal voor hen niet toereikend zijn. 11 Dan zal men in benauwdheid door de zee trekken, en in de zee de golven slaan; en alle diepten van de Nijl zullen uitdrogen. Zo zal de trots van Assur neerstorten, en de scepter van Egypte zal verdwijnen. 12 Ik zal hen sterken in de HERE, en in zijn naam zullen zij wandelen, luidt het woord des HEREN. (NBG)

De benauwdheid der herders zal later gebeuren, net als de verstrooiing van Israël, zowel Efraïm als Juda. De doortocht is door de zee der benauwdheid (een stijfiguur volgens de *Companion Bible*, in de betekenis van geweldig grote benauwdheid). Dit vindt plaats om zowel Juda als Israël te vestigen als machten onder de naties in het laatst der dagen. Zij zullen tot berouw gebracht worden en zij zullen terugkeren tot de Here onder de naties, en zij zullen hersteld worden in Jeruzalem en hun erfdeel. Hun aantal zal toenemen, zoals het toegenomen had. De rivier die opdroogt is het bekken van de Tigris-Eufraat. Dit feit geeft de vernietiging aan van de ordening van het noordelijke rijk en van die van Egypte. Dit gebeuren maakt dan plaats voor de koningen van het oosten om door te trekken en naar Jeruzalem op te trekken.

Dit gebeuren heeft betrekking op het noordelijke koninkrijk zoals wij zagen uit 2Koningen 19:21-28 (in het bijzonder vers 24). Dit is geprofeteerd in Openbaring 16:12.

Openbaring 16:12 16 De zesde goot zijn schaal uit over de Grote Rivier, den Eufraat, en haar water droogde op, zodat de weg gebaad was voor de koningen die van het Oosten kwamen.

Het gebeuren van het opdrogen van de rivier betekent niet een langdurige droogte. Hetzelfde gebeurde met de Rode Zee, zoals wij zien in Psalm 106:9.

Psalmen 106:9 9 Hij dreigde de Schelfzee, en zij verdroogde, Hij deed hen gaan door de waterdiepten als door een woestijn. (NBG)

Dus de weg werd opengelegd voor de strijdkrachten uit het oosten om op te trekken door wat nu Irak en misschien Iran is.

Voordat het proces kan plaats vinden om de naties te verzamelen voor het oordeel, moet de natie Israël gereinigd worden.

De drie jaar durende tijd van beproeving en verlossing wordt ook gevonden in 2Koningen 19:29-30. Dit slaat ook op de Holocaust.

2Koningen 19:29-30 29 En dit zal u het teken zijn: gij zult dit jaar eten wat vanzelf opkomt en in het tweede jaar wat nawast; maar zaait in het derde jaar en oogst, plant wijngaarden, en eet de vrucht daarvan. 30 Immers wat van het huis van Juda ontkomen is, wat over is, dat zal opnieuw naar beneden wortel schieten en naar boven vrucht dragen. (NBG)

Het meten en de benauwdheid van de herders zal voorafgaan aan die van het volk. Echter, Juda en Israël strijden beiden als helden in het laatst der dagen. Hoe dit mogelijk gemaakt wordt, zal later gezien worden.

Het meten begint bij het Huis Gods.

Ezechiël 9:1-4 1 Toen riep Hij met luider stem te mijnen aanhoren: Treedt nader, gij, die aan de stad de straf voltrekken moet, ieder met zijn verdelgingswapen in de hand! 2 En zie, zes mannen kwamen van de kant van de Bovenpoort, die op het noorden uitziert, ieder met zijn vernietigingswapen in de hand, en een man onder hen was in linnen gekleed en droeg een schrijfkoker aan zijn zijde; zij kwamen nader en gingen staan naast het koperen altaar. 3 De heerlijkheid van de God van Israëls nu had zich opgeheven van de cherub waarop zij rustte, en zich begeven naar de dorpel van de Tempel, en Hij riep de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg. 4 En de HERE zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden (NBG)

De heerlijkheid van de God van Israël had zich opgeheven van de cherub naar de dorpel van de Tempel, het Huis van God.

De hemelse Heerscharen komen in actie om het volk te reinigen vóór het herstel van het Huis van God. Dit herstel of bezetting gebeurt in fasen, zoals wij kunnen afleiden uit de bezetting van de dorpel. De Cherubim waren in fasen en op verschillende plaatsen (zie het artikel *De betekenis van de gezichten van Ezechiël [108]*).

De binnenkomst van Messias naar de dorpel van de binnen Tempel als de vorst wordt uitgebeeld door de ordening die neergelegd is in Ezechiël 45 en 46.

De vorst heeft een aantal verplichtingen die hem opgelegd zijn volgens de tekst in Ezechiël 45:8-10.

Ezechiël 45:8-10 8 zal zijn gebied zijn, tot een bezitting in Israël, zodat mijn vorsten mijn volk niet meer onderdrukken, maar het land overlaten aan het huis Israëls, naar hun stammen.

9 Zo zegt de Here HERE: Het is meer dan genoeg geweest, vorsten van Israël. Laat af van geweld en onderdrukking, handelt naar recht en gerechtigheid; ontlast mijn volk van uw afpersingen, luidt het woord van de Here HERE. 10 Gij zult een zuivere weegschaal hebben, een zuivere efa en een zuivere bath; (NBG)

De natie wordt een heffing opgelegd van een half procent tiende voor de verzorging van de offers die dan de verantwoordelijkheid wordt van de regering voor elke Sabbat, Nieuwe Maan en Heilige Dag. De zoenoffers vinden plaats in de eerste en de zevende maand. De offers zijn op de Nieuwemaansdagen en het Pascha en het Loofhuttenfeest. De vorst zal Messias op alle feesten vertegenwoordigen. Dit zal gebeuren op de Sabbatten en de Nieuwemaansdagen, die beide arbeidsvrije dagen of Sabbatten zijn.

Ezechiël 46:1-3 1 Zo zegt de Here HERE: De poort van de binnenste voorhof, die op het oosten uitziert, zal op de zes werkdagen gesloten blijven, maar op de sabbatdag geopend

worden; ook op de nieuwemaansdag zal zij geopend worden. 2 De vorst zal van buiten af door de voorhal der poort naar binnen gaan, en bij de post van de poort blijven staan; dan zullen de priesters zijn brandoffer en zijn vredeoffer bereiden, waarna hij zich zal nederbuigen op de drempel der poort, en dan naar buiten gaan. De poort mag tot de avond niet gesloten worden. 3 Het volk des lands echter zal zich op de sabbatten en de nieuwemaansdagen bij de ingang van die poort voor het aangezicht des HEREN nederbuigen. (NBG)

Dus de Sabbatten en de Nieuwemaansdagen zijn gelijk en dagen van aanbidding en plechtige samenkomst onder de zorg van de vorst, en met het volk. Hieronder komen ook de feesten te vallen (Ezechiël 46:9-10).

Er rust dus een verplichting op de vorsten en de priesters om dit het volk op te leggen en zij worden geoordeeld naar de wijze waarop zij deze verantwoordelijkheid uitoefenen. Het falen van de vorsten, priesters en profeten van de natie in het laatst der dagen doet hun verwijdering zien.

Ezechiël 22:23-31 23 Het woord des HEREN kwam tot mij: 24 Mensenkind, zeg tot het land: Gij zijt een land, dat niet bevochtigd noch door regen gedrenkt is ten dage van de gramschap; 25 waar de vorsten zijn als een brullende leeuw, die zijn prooi verscheurt: mensen verslinden zij, schatten en kostbaarheden roven zij weg, het aantal weduwen vermeerderen zij er. 26 Zijn priesters doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabbatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen ontheilgd. 27 De oversten zijn er als roofgierige wolven, die bloed vergieten en mensen in het verderf storten om zichzelf te bevoordelen. 28 En zijn profeten bepleisteren voor hen met kalk: zij schouwen bedrieglijke dingen en voorspellen leugen; zij zeggen: Zo zegt de Here HERE, terwijl de HERE niet gesproken heeft. 29 Het volk des lands maakt zich schuldig aan afpersing en pleegt roof; het onderdrukt de arme en behoeftige, en de vreemdeling doet het tegen alle recht geweld aan. 30 Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. 31 Daarom heb Ik mijn gramschap over hen uitgestort; met het vuur van mijn verbolgenheid heb Ik hen verteerd; hun wandel heb Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

Er wordt dus onder het priesterschap valse profetie gevonden. Dit is deze eeuw het geval in het bijzonder bij het Amerikaanse Protestantisme, maar het komt overal algemeen voor. Er wordt gepredikt dat Gods wet heeft afgedaan. Er is geen gehoorzaamheid. Het priesterschap zondigt op gelijke wijze en ieder is een valse profeet. Zij schenden de Sabbat en leren een andere God. Zij stelen en verscheuren de schapen volledig.

Jeremia 7:9-12 9 Wat? Stelen, doodslaan, echtbreken, vals zweren, voor de Baäl offers ontsteken en andere goden achternalopen, die gij niet gekend hebt. 10 En komt gij dan staan voor mijn aangezicht in dit huis, waarover mijn naam is uitgeroepen, en zegt: Wij zijn geborgen! ten einde al deze gruwelen te bedrijven? 11 Is dit huis, waarover mijn naam is uitgeroepen, in uw ogen een rovershol? En Ik, zie, Ik heb het wel degelijk opgemerkt, luidt het woord des HEREN. 12 Want, gaat naar mijn plaats die in Silo was, waar Ik in het eerst mijn naam deed wonen, en ziet wat Ik daarmee gedaan heb om de boosheid van mijn volk Israël. (NBG)

Hier zien wij dat God Silo niet gespaard heeft, noch heeft Hij Jeruzalem gespaard, noch onder de Babyloniërs noch later onder de Romeinen. Kijk naar wat God zelfs doet met Zijn eigen gewijde plaatsen. Hoeveel te meer zal Hij de verstrooiing afkeuren? Hij stelt eerst de

priesters, profeten en vorsten verantwoordelijk. Hij verwijdt hen en vervolgens verwerpt Hij de natie. Deze zijn de drie herders die in één maand verworpen worden.

Speciaal voor Engeland hebben de prinsen (=vorsten) de monarchie door hun zonden verwoest en de mensen zijn niet meer bevreesd om kwaad te spreken tegen de kroon. [In het Nederlands kennen wij de uitdrukking 'van de prins geen kwaad weten']. Het boze systeem in de natie moet vernietigd worden. De vernietiging zal beginnen nadat het merkteken aangebracht is. Ezechiël 9 gaat verder:

Ezechiël 9:5-11 5 Tot de anderen zeide Hij te mijnen aanhoren: Trekt achter hem aan door de stad en slaat neer. Ontziet niet en hebt geen deernis. 6 Grijsaards, jongelingen en jonge meisjes, kleine kinderen en vrouwen, moet gij doden en verdelen; maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken; bij mijn heiligdom moet gij beginnen. Toen begonnen zij bij de mannen, de oudsten, die zich voor de Tempel bevonden. 7 En Hij zeide tot hen: Verontreinigt de Tempel en vult de voorhoven met gedoden. Gaat heen. Gaat heen en slaat neer in de stad. 8 Toen zij nu bezig waren met neer te slaan, (ik was achtergebleven) wierp ik mij op mijn aangezicht, schreeuwde het uit en zeide: Ach, Here HERE, gaat Gij nu heel het overblijfsel van Israëls verdelen door uw grimmigheid uit te gieten over Jeruzalem? 9 En Hij zeide tot mij: De ongerechtigheid van het huis Israëls en van Juda is uitermate groot, zodat het land van bloedschuld vol is, en de stad vol van rechtsverkrachting, want zij denken: de HERE heeft het land verlaten, en: de HERE ziet het niet. 10 Daarom zal Ik ook niet ontzien en geen deernis hebben; hun wandel zal Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen. 11 En zie, de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg, bracht bericht: Ik heb gedaan zoals Gij mij bevolen hadt. (NBG)

Het meten en het geven van het merkteken begint bij het Huis van God. De oude mannen zijn het Sanhedrin van de Gemeente, de raad der oudsten van de fysieke Tempel. Deze groep wordt weer opgericht vanuit de wijding van de [twee en] zeventig uit Lucas 10:1. De geestelijke Tempel heeft ook zijn Sanhedrin. Dus met de top van het priesterschap van de Judeo-Christelijke ordening wordt eerst afgerekend. Zij worden gemerkt voor de slachting overeenkomstig hun berouw. Het merkteken is het teken van de uitverkorenen. Degenen, die het zegel van God hebben worden gespaard. Dit is de verwijzing naar Openbaring 7:3. Aan de aarde kan geen schade toegebracht worden, totdat dezen verzegeld zijn. De verwijzing is hier niet louter en alleen voor Jeruzalem - het verwijst naar geheel Israël, zowel Juda als Jozef. De Verenigde Staten en het Britse Gemenebest behoren mede tot de volken die Jozef vormen. Juda behoort ook tot de natie Israël zoals het nu bestaat en het overige in andere naties. Er zijn twee oogsten aangewezen - één voor Juda en een ander voor Efraïm, waar in de algemene betekenis Manasse bij hoort.

Hosea 6:1-7 1 Komt, laat ons wederkeren tot de HERE! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. 2 Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht. 3 Ja, wij willen de HERE kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit. 4 Wat zal Ik u aandoen, o Efraïm? Wat zal Ik u aandoen, o Juda? Immers uw liefde is als een morgenwolk, en als een dauw die in de vroege vergaat. 5 Daarom heb Ik er door de profeten op ingehouwen, heb Ik hen gedood door de woorden mijns monds. De oordelen over u waren een doorbrekend licht. 6 Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers. 7 Maar zij hebben als Adam het verbond overtreden; daar hebben zij Mij trouweloos bejegend. (NBG)

De twee dagen verwijzen naar de twee dagen volgend op nationaal berouw. De natie wordt drie jaar lang gestraft.

Hosea 6:8-11 8 Gilead is een stad van misdadigers, vol bloedsporen. 9 Gelijk een troep bandieten ligt een priesterschare op de loer; zij moorden op de weg naar Sichem. Waarlijk, wandaden bedrijven zij. 10 In het huis Israëls heb Ik afschuwelijke dingen gezien: daar is Efraïms ontucht; Israël heeft zich verontreinigd. 11 Ook voor u, Juda, is een oogst weggelegd, wanneer Ik in het lot van mijn volk een keer brengen zal. (NBG)

De verschillende Nederlandse vertalingen spreken over de weg naar Sichem in vers 9. Men weet hier geen raad mee, zoals ook C. van Leeuwen schrijft:

Ook de achtergrond van vers 9 is ons onbekend, wie worden bedoeld met de op de loer liggende, moordende priesters? *De weg naar Sichem* de oude levietenstad, waar veel priesters woonden is de grote karavaanweg die in de richting noord-zuid door het land liep. Maakten de priesters zich schuldig aan roofmoorden op handelaren die daar met hun karavanen voorbijtrokken? Of werden daar priesters die de HERE trouw waren gebleven, vermoord door hun Kanaänitische gezinde collega's? In elk geval gaat het om *wandaden* of beter 'schandelijke daden' (C. van Leeuwen, *Tekst voor Tekst, de Heilige Schrift kort verklaard en toegelicht*, Boekencentrum, 's-Gravenhage 1987, blz. 578).

De King James Vertaling gebruikt in plaats van de weg naar Sichem *in the way by consent* in de betekenis van *éénstemmig*. Het is afkomstig van het woord *shekem* (SHD 7926), hetgeen betekent *de nek*. Het verwijst naar het deel van het lichaam tussen de schouders, en zo naar de plaats waar de last gedragen wordt. Figuurlijk is het de uitloper van een heuvel, hetgeen dan de bijbetekenis heeft van een *éénstemmige last*, of *deel* of *schouder*. De plaats in Palestina *Shechem*, de bergrug, is afgeleid van dit woord *shekem*. Daarom wordt in de meeste vertalingen aangenomen, dat de plaats bedoeld wordt. De King James echter geeft de betekenis van *éénstemmige moord*. De werkelijke betekenis is dat het priesterschap moordde éénstemmig met voorbedachte rade, waarbij zij bij uitstek zondigen en moorden.

Het priesterschap wordt dus het eerste gestraft vanwege hun verantwoordelijkheid in de zonde van de natie en de verspreiding van valse leer. De vorsten volgen in hun verwijdering.

Juda werd ook drie jaar lang geogst. De straf werd drie jaar lang uitgevoerd voor hun berouw zoals wij zagen in de Holocaust. De verstrooiing onder de naties was een straf voor beide. De teksten uit Hosea in hoofdstuk 7 en 8 behandelen Efraïm. De ballingschap van Israël wordt vermeld in Hosea 8:13. Israël wordt tot zonde gebracht door zijn godsdienstige ordening.

Hosea 8:11-14 11 Voorwaar, vele altaren heeft Efraïm gesticht om te zondigen; de altaren hebben hun gediend om te zondigen. 12 Al schrijf Ik hun tienduizendvoudig mijn wetten voor, toch worden deze geacht als die van een vreemde. 13 Offergaven brengen zij, vlees, en zij eten het. De HERE heeft in hen geen behagen; nu gedenkt Hij hun verkeerdheid en straft hun zonden: zij zullen terugkeren naar Egypte. 14 Ja, Israël heeft zijn Maker vergeten, en heeft paleizen gebouwd, terwijl Juda talrijke versterkte steden maakte. Doch Ik zal een vuur in zijn steden werpen; dat zal haar burchten verteren. (NBG)

De oogst van Juda werd vastgesteld voor het laatst der dagen, wanneer de *ballingschap van Israël werd omgekeerd* in herstel. Zowel Efraïm als Juda staan dus bloot aan de vrees voor vernietiging en worden hersteld door goddelijke tussenkomst. Juda werd gelouterd door vuur in de Holocaust. Hun bekeringsproces wordt ondernomen vanuit de logica van de verwerping van de oogst. Juda en Israël worden door vuur gelouterd voordat afgerekend wordt met de naties in de gebeurtenissen zoals wij die begrijpen uit Openbaring en andere profetie.

De verwijdering en de vervanging worden in een aantal profetieën gevonden in zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Wij hebben de tijdspanne gezien in deze afloop als de ene

maand, waarnaar in Zacharia 11:8 verwezen wordt. Deze verwijdering verwijst naar de afrekening met Israël en zijn leiders voorafgaande aan de wederoprichting van Israël.

Zacharia 11:1-17 1 Open uw deuren, o Libanon, opdat het vuur uw ceders vertere! 2 Jammer, gij cypres, omdat de ceder gevallen is, en de geweldige bomen verwoest zijn; jammert, gij eiken van Basan, omdat het ondoordringbare woud is neergestort. 3 Hoor, het gejammer der herders, omdat hun heerlijkheid verwoest is; hoor, het gebrul der jonge leeuwen, omdat de pronk van de Jordaan verwoest is.

4 Zo zeide de HERE, mijn God: Weid de slachtschappen; 5 hun kopers slachten ze zonder dat zij zich schuldig voelen; hun verkopers zeggen: geprezen zij de HERE, omdat ik rijk word; hun herders sparen ze niet. 6 Want Ik zal de bewoners der aarde niet langer sparen, luidt het woord des HEREN; zie, Ik lever de mensen over, allen in de macht van hun naaste en in de macht van hun koning; en zij zullen de aarde tot een woestenij maken, en Ik zal uit hun macht niet redden.

7 Daarom heb ik de slachtschappen geweid (daarom zijn zij de ellendigste onder de schapen) en ik heb twee staven genomen, de ene heb ik genoemd Lieflijkheid, en de andere Samenbinding; zo heb ik de kudde geweid. 8 Drie herders heb ik in een maand verdelgd, omdat ik tegenover hen mijn geduld verloren had, terwijl zij ook een afkeer hadden van mij. 9 Daarop heb ik gezegd: ik wil u niet langer weiden; wat sterven gaat, sterve, en wat verdelgd dreigt te worden, worde verdelgd, en de overblijvenden mogen elkanders vlees eten. 10 Toen heb ik mijn staf Lieflijkheid genomen en die verbroken, tenietdoende mijn verbond, dat ik met alle volken gesloten had. 11 Dus werd het te dien dage verbroken; zo hebben de ellendigste onder de schapen, die op mij letten, bemerkt, dat dit een woord des HEREN was. 12 En ik heb tot hen gezegd: Indien het goed is in uw ogen, geeft mijn loon, maar indien niet, laat het. Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken. 13 Maar de HERE zeide tot mij: Werp dat de pottenbakker toe; een heerlijke prijs waarop Ik hunnerzijds geschat ben! En ik heb de dertig zilverstukken genomen en die in het huis des HEREN de pottenbakker toegeworpen. 14 Daarop heb ik mijn tweede staf, Samenbinding, verbroken, tenietdoende de broederschap tussen Juda en Israël. 15 Toen zeide de HERE tot mij: Neem u nog eens de uitrusting van een dwaze herder; 16 want zie, Ik stel een herder in het land: naar wat verdelgd dreigt te worden, zal hij niet omzien; het verstrooide zal hij niet opzoeken, het gewonde zal hij niet trachten te helen, het uitgeputte zal hij niet verzorgen; maar het vlees van de vette beesten zal hij eten, en hun hoeven zal hij afrukken. 17 Wee de nietswaardige herder, die de schapen verlaat: het zwaard over zijn arm en zijn rechteroog! Verdorren zal zijn arm, verduisterd worden zijn rechteroog. (NBG)

Lieflijkheid en Samenbinding verwijzen naar Messias en de band tussen Juda en Israël. De wegname van Messias werd gevolgd door de wegname van het priesterschap en de overdracht ervan aan de Gemeente in de verstrooiing. De verwijzing naar de drie herders zijn de vorsten, priesters en profeten, of de drie standen van bestuurders in Israël. De Soncino vermeldt dat de Talmoed hen ziet als Mozes, Aäron en Mirjam. De aanhangers van een datum eerder dan de ballingschap voor dit gebeuren zien hen als de laatste drie koningen van Juda: Joachaz, Jojakim en Sedekia (rabbi Kimchi). De voorstanders van de tijd der Maccabeëen denken aan de hogepriesters uit die periode: Jason, Lysimachus en Menelaus; of aan Judas Maccabeüs en zijn broers Jonathan en Simon (rabbi Arbarbanel), die over het volk regeerde voor een *maand van jaren*, dat is dertig jaar.

Driver merkt voorzichtig op: 'De toespeling schijnt naar een gebeurtenis in de tijd te zijn, niet onbekend aan ons.' *In een maand* is waarschijnlijk een nadrukkelijke aanduiding in de betekenis van een korte tijd (zie Hosea 5:7) (*Soncino* fn. to v. 8).

De uitleg van deze periode van dertig jaar is eeuwenlang het onderwerp van rabbinale speculatie geweest. De tijdsperiode vanaf de dood van Messias in 30 CE tot de verwoesting van de Tempel in Jeruzalem in 70 CE, en het sluiten van de Tempel in Heliopolis of Leontopolis in Egypte in 71 CE op bevel van Vespasianus, was het einde van de veertig jaar van het teken van Jona (zie het artikel *Het teken van Jona en de geschiedenis van de herbouw van de Tempel [013]*). Deze tijd van veertig jaar was het begin van de tijd van het laatste der dagen. Het was niet het einde van die fase. Wij hebben de betekenis gezien van de dertig jaar sinds het einde van de tijd in de woestijn en de rouw voor Mozes. Het teken van Jona en de verwoesting van de Tempel zag de verwijdering van het gezag van het priesterschap in Juda naar een natie dat de vruchten ervan toonde, wat in feite Israël was als de tien stammen.

De periode van de dertig jaar wordt gekenmerkt door het einde van de tijden der heidenen, die zoals wij gezien hebben was 1914-1996 (zie het artikel *De val van Egypte - de profetie van Farao's gebroken armen [036]*). Het jaar 1997 geeft het begin aan van de dertigjarige periode die eindigt in 2025/6. Tegen 2025/6 zullen alle naties op hun toegekende plaats zijn en de oorlogen van het laatste der dagen gevoerd zijn.

God laat zien wat het einddoel van het gebeuren is in Zacharia 12:1-14.

Zacharia 12:1-8 1 Godsspraak, het woord des HEREN, over Israël. Aldus luidt het woord van de HERE, die de hemel uitspant en de aarde grondvest, en de geest des mensen in diens binnenste formeert. 2 Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. 3 Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen. 4 Te dien dage, luidt het woord des HEREN, zal Ik alle paarden treffen met verbijstering, en hun berijders met krankzinnigheid; over het huis Juda zal Ik mijn ogen openhouden, doch alle paarden der natiën zal Ik treffen met blindheid. 5 Dan zullen de stamhoofden van Juda bij zichzelf zeggen: Een sterke macht zijn mij de inwoners van Jeruzalem door de HERE der heerscharen, hun God. 6 Te dien dage zal Ik de stamhoofden van Juda maken als een vuurbekken tussen het hout, en als een vuurfakkeltussen de garven; dan zullen zij rechts en links alle natiën in het rond verteren; en Jeruzalem zal blijven voortbestaan op zijn eigen plaats, te Jeruzalem. **7 Ook zal de HERE de tenten van Juda allereerst verlossen, opdat de trots van het huis van David en van de inwoners van Jeruzalem zich niet verheffe tegen Juda. 8 Te dien dage zal de HERE de inwoners van Jeruzalem beschutten, en wie onder hen struikelt, zal te dien dage zijn als David, en het huis van David als God, als de Engel des HEREN voor hun aangezicht.** (NBG)

Juda wordt eerst behouden zodat de uitverkorenen geen voorrang hebben boven de stam van Messias. Het einddoel is dat de uitverkorenen elohiem worden, terwijl Messias of de Engel van Jehova aan hun hoofd staat.

Zacharia 12:9-14 9 Te dien dage zal Ik zoeken te verdelgen alle volken die tegen Jeruzalem oprukken. 10 Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene. 11 Te dien dage zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadadrimmon in het dal van Megiddo; 12 het land zal een rouwklacht aanheffen, alle geslachten afzonderlijk; het geslacht van het huis van David afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Natan afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, 13 het geslacht van het huis van Levi afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk; het geslacht van Simi afzonderlijk en hun vrouwen

afzonderlijk; 14 alle overige geslachten, alle geslachten afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk. (NBG)

Het verloop van dit alles zal uitgebreid in dit artikel onderzocht worden. De reiniging van Israël is de eerste fase. Het proces, dat begon bij Joshua of Jezus Christus als Messias van Aäron, die de verwijdering van het gezag van Levi zag, zal het priesterschap gereinigd zien in Israël.

De vorsten, priesters en profeten worden in deze ene maand verwijderd. De vorsten zijn verantwoordelijk om zeker te stellen dat de natie bestuurd wordt volgens Gods wetten. Het priesterschap dat niet de natie onderwijst in de wetten van God en een valse profetie invoert wordt uitgeroeid, en vervolgens wordt het koningschap, dat deze dingen toeliet, uitgeroeid tezamen met het volk dat hen volgde. De natie wordt in ballingschap gevoerd. In het laatst der dagen wordt de natie gelouterd in vuur en de waarheid wordt gevestigd door profeten in de kracht van de Heilige Geest.

De laatste dertig jaar van het einde omvatten ook de Oorlogen van de Wederoprichting en dit het onderwerp van een apart artikel. (*De laatste dertig jaar: De eindstrijd [219]*).

De fasen zijn dus begonnen vanaf de Tempel, zoals wij hierboven gezien hebben. Het priesterschap wordt het eerste gereinigd. De loop van Gods uitverkorenen gaat als volgt:

- **De vier zegels of ruiters**

De uitverkorenen als de Gemeente

- Verwijdering van de fysieke Tempel en priesterschap
- Stichting van de Gemeenten
- Satan vestigt de valse ordening

- **Het vijfde zegel**

Beproeving van de uitverkorenen als de Gemeenten.

- Verwijdering van de priesters
- Beproeving van de uitverkorenen overeenkomstig hun kennis.

- **De tijd van Jakobs benauwdheid**

Beproeving van de uitverkorenen als natie

- Stichting en bevestiging van de natie in het geboorterecht van Israël
- Waarschuwing van de natie
- Verwijdering van het valse priesterschap

- Verwijdering van de monarchie

- Zuivering van de natie

De volgende fase begint dan het volledige herstel.

- **Vorbereiding voor Messias**

Vorbereiding in fasen

- De uitverkorenen

- De natie

- **Afhandeling van de heidenen**

Fasen van de onderwerping

- De waarschuwing van de getuigen

- Voorbeelden van Gods macht

- **De Wederkomst van Messias**

Tussenkomst om de mensheid van zichzelf te redden

- Wederkomst

- De verwijdering van de ordeningen der regeringen en de valse priesters

- De verdelging van de macht der volken in de wrake Gods

- Het uitgaan van de wet vanuit Jeruzalem

- De herplaatsing van Israël en de naties

- **Vorbereiding voor het Millennium**

Uitvoering

- De land ordening uitgevoerd

- De ordening van het Jubeljaar wordt door de uitverkorenen afgedwongen als Gods Nieuwe Legerscharen

- De Messiaanse ordening gevestigd in alle naties en de heropvoeding begint

- De oorlog van rebellie

- **Het Millennium**

De ordening van het Millennium dwingend opgelegd

- De ordening van bestuur en rechtspraak ontwikkeld
- De Tempel gebouwd en het priesterschap de plichten toegekend
- Jeruzalem ontwikkeld als het middelpunt van de wereldregering onder Messias in voorbereiding voor de tweede opstanding en het overhandigen aan God
- Oorlog aan het einde van het Millennium omstreeks 3001-3027
- **De tweede opstanding**

Definitieve afsluiting van de uitverkorenen na de laatste oorlog en het herstel van alle vlees

- Het trouwe overblijfsel
- De algemene of tweede opstanding der doden
- Het oordeel
- De boze geesten
- Mensheid
- Reorganisatie van de heerscharen

10 Overdracht aan God de Vader

De voorbereiding is voltooid en gereed voor God om geheel in allen te zijn

- Komst van God en het Nieuwe Jeruzalem
- God vestigt het bestuur over het heelal in het Nieuwe Jeruzalem
- De Heerscharen gaan naar hun groter potentieel als Elohim en Gods Zonen in het heelal.

Deel 2

De Tempel gemeten - Verwijdering van de priesters

Wij hebben uit Ezechiël 22:17-31 gezien dat het Huis Israëls gemeten wordt naar zijn prestaties en uit Zacharia zien wij dat het meten begon bij het Huis van God.

Ezechiël 22:17-31 17 Het woord des HEREN kwam tot mij: 18 Mensenkind, het huis Israëls is Mij tot schuim geworden; allen zijn zij koper, tin, ijzer en lood in de smeltoven; stukken zilverschuim zijn zij geworden. 19 Daarom, zo zegt de Here HERE: Omdat gij allen tot schuim geworden zijt, daarom, zie, zal Ik u bijeenbrengen in Jeruzalem. 20 Zoals zilver, koper, ijzer, lood en tin in de smeltoven bijeengebracht wordt en daaronder het vuur wordt aangeblazen, om het te smelten, zo zal Ik u bijeenbrengen in mijn toorn en in mijn grimmigheid, en Ik zal u erin werpen en smelten. 21 Ja, Ik zal u verzamelen en onder u het vuur van mijn verbolgenheid aanblazen, en gij zult daarin gesmolten worden. 22 Zoals zilver in de smeltoven gesmolten wordt, zo zult gij daarin gesmolten worden; en gij zult weten, dat Ik, de HERE, mijn grimmigheid over u heb uitgestort. 23 Het woord des HEREN kwam tot mij: 24 Mensenkind, zeg tot het land: Gij zijt een land, dat niet bevochtigd noch door regen gedrenkt is ten dage van de gramschap; 25 waar de vorsten zijn als een brullende leeuw, die zijn prooi verscheurt: mensen verslinden zij, schatten en kostbaarheden roven zij weg, het aantal weduwen vermeerderen zij er. 26 Zijn priesters doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabbatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen onheilighd. 27 De oversten zijn er als roofgierige wolven, die bloed vergieten en mensen in het verderf storten om zichzelf te bevoordelen. 28 En zijn profeten bepleisteren voor hen met kalk: zij schouwen bedrieglijke dingen en voorspellen leugen; zij zeggen: Zo zegt de Here HERE, terwijl de HERE niet gesproken heeft. 29 Het volk des lands maakt zich schuldig aan afpersing en pleegt roof; het onderdrukt de arme en behoeftige, en de vreemdeling doet het tegen alle recht geweld aan. 30 Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. 31 Daarom heb Ik mijn gramschap over hen uitgestort; met het vuur van mijn verbolgenheid heb Ik hen verteerd; hun wandel heb Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

De veroordeling van de drie standen van bestuur wordt ook gevonden in Micha 3:1-12.

Micha 3:1-12 1 En ik zeide: Hoort toch, hoofden van Jakob en leidlieden van het huis Israëls, moest gij het recht niet kennen? 2 Gij die het goede haat en het kwade liefhebt, die de lieden de huid afstroopt en het vlees van hun gebeente; 3 ja, die het vlees van mijn volk eet, en hun de huid aftrekt, en hun beenderen breekt en ze uiteenlegt als vlees in een pot of in een ketel. 4 Dan zullen zij roepen tot de HERE, maar Hij zal hun niet antwoorden, en Hij zal zijn aangezicht voor hen verbergen te dien tijde, omdat zij slecht hebben gehandeld.

5 Zo zegt de HERE aangaande de profeten die mijn volk verleiden; die, als zij iets met hun tanden te bijten krijgen, heil verkondigen, maar tegen hem die hun niets in de mond steekt, de oorlog uitroepen: 6 Daarom zal het nacht voor u worden, zonder gezicht; duisternis, zonder waarzegging; de zon zal ondergaan over de profeten, en de dag zal over hen verdonkerd worden. 7 En de zieners zullen beschaamd worden, en de waarzeggers teleurgesteld, en zij zullen allen de bovenlip omwinden, omdat er geen antwoord Gods komt.

8 Ik daarentegen ben vol van kracht, van de Geest des HEREN, en van recht en van sterkte, om Jakob zijn overtreding aan te zeggen en Israël zijn zonde. 9 Hoort dit toch, hoofden van het huis Jakobs en leidlieden van het huis Israëls, die het recht verafschuwt en al het rechte

krom maakt, 10 die Sion bouwt met bloed en Jeruzalem met onrecht. 11 De hoofden spreken er recht voor geschenken, en de priesters geven er onderricht om loon, en de profeten plegen er waarzeggerij voor geld, en daarbij steunen zij op de HERE en zeggen: Is de HERE niet in ons midden? Ons zal geen kwaad overkomen! 12 Daarom zal om uwentwil Sion als een akker worden omgeploegd, en Jeruzalem zal worden tot steenhopen, ja de Tempelberg tot woudhoogten. (NBG)

Het probleem is hier dat de vorsten het oordeel en gelijkheid misvormen. Inderdaad verafschuwen zij oordeel, omdat zij niet overeenkomstig de wetten Gods geoordeeld willen worden.

De priesters geven onderricht om loon en de profeten spreken prettige dingen als onderpand van de mensen in hun zonde. De priesters en profeten zullen niet onbevreesd het woord des Heren spreken, noch is Gods naam belangrijk voor hen zoals wij zien uit Maleachi. Jeremia laat zien dat God met Israël en Juda heeft afgerekend en ook met Jeruzalem voor deze zelfde zonden.

Jeremia 32:26-44 26 Toen kwam het woord des HEREN tot Jeremia: 27 Zie, Ik, de HERE, ben de God van al wat leeft; zou voor Mij iets te wonderlijk zijn? 28 Daarom zegt de HERE aldus: Zie, Ik geef deze stad wel in de macht van de Chaldeeën en van Nebukadressar, de koning van Babel, die haar innemen zal; 29 en de Chaldeeën die tegen deze stad strijden, zullen komen, deze stad in vlam zetten en haar verbranden, met de huizen, op welke daken men voor de Baäl offers ontstoken en plengoffers aan andere goden gebracht heeft, waarmee men Mij heeft gekrenkt. 30 Want de Israëlieten en de Judeeërs deden van jongs af voortdurend enkel wat kwaad is in mijn ogen; de Israëlieten krenkten Mij immers voortdurend met het werk hunner handen, luidt het woord des HEREN. 31 Want deze stad heeft mijn toorn en mijn gramschap opgewekt sedert de dag dat men haar bouwde, tot op heden, zodat Ik haar moet wegdoen uit mijn ogen 32 om al de boosheid die de Israëlieten en de Judeeërs bedreven hebben en waarmee zij Mij gekrenkt hebben; zij, hun koningen, hun vorsten, hun priesters en hun profeten, zowel de mannen van Juda als de inwoners van Jeruzalem; 33 zij keerden mij de nek toe in plaats van het aangezicht; hoewel Ik hen leerde, vroeg en laat, luisterden zij niet en lieten zich niet gezeggen. 34 Maar zij zetten hun gruwelen in het huis waarover mijn naam is uitgeroepen, om dat te verontreinigen, 35 en zij bouwden de hoogten van de Baäl, die zich in het dal Ben-hinnom bevinden, om hun zonen en dochters aan de Moloch te wijden, wat Ik hun niet geboden had en wat bij Mij niet opgekomen was, het bedrijven van deze gruwel om Juda te doen zondigen. 36 Maar nu, zo zegt de HERE, de God van Israël, van deze stad, waarvan gij zegt: Zij is in de macht van de koning van Babel gegeven door het zwaard, de honger en de pest: 37 zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; 38 zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn; 39 Ik zal hun een hart en een weg geven, zodat zij Mij vrezen al de dagen, hun en hun kinderen na hen ten goede; 40 ja, Ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten, dat Ik Mij niet van achter hen afwenden zal en dat Ik hun wel zal doen, en mijn vrees zal Ik in hun hart leggen, zodat zij niet van Mij afwijken; 41 Ik zal Mij over hen verblijden en hun weldoen en Ik zal hen voorgoed in dit land planten met heel mijn hart en heel mijn ziel. 42 Want zo zegt de HERE: Zoals Ik al deze zware rampspoed over dit volk gebracht heb, zo breng Ik over hen al het heil, dat Ik over hen verkondig. 43 Er zullen akkers gekocht worden in dit land, waarvan gij zegt: Een wildernis is het, zonder mens en dier, het is in de macht der Chaldeeën gegeven; 44 akkers zal men voor geld kopen en koopbrieven schrijven, deze verzegelen en door getuigen doen bekrachtigen in het land van Benjamin, in de omstreken van Jeruzalem, in de steden van Juda, van het Gebergte, van de

Laagte en van het Zuiderland; want Ik zal in hun lot een keer brengen, luidt het woord des HEREN. (NBG)

God leverde Israël over aan de Assyriërs en Juda aan de Babyloniërs, die de opvolgers waren van de Assyriërs, opdat zij verworpen konden worden. Toch beloofde God dat Hij hen zou herstellen in het laatst der dagen, zodat zij een eeuwigdurend verbond konden ontvangen. Zij weigerden zich te bekeren en werden opnieuw verwijderd en het verbond werd gemaakt zonder de natie die het kon uitvoeren of er in betrokken was, behalve als afzonderlijke mensen. Zij zullen in het laatst der dagen bekeerd worden ondanks hun tradities en ondanks hun priesterschap, zoals wij zullen zien. Jeremia spreekt van de priesters en profeten en de vestiging van het koninkrijk in het laatst der dagen.

Jeremia 23:1-4 1 Wee de herders, die de schapen welke Ik weid, verderven en verstrooien, luidt het woord des HEREN. 2 Daarom, zo zegt de HERE, de God van Israël, tot de herders die mijn volk weiden: Gij verstroot en verstoot mijn schapen, en zoekt ze niet op; zie, Ik bezoek aan u de boosheid uwer handelingen, luidt het woord des HEREN. 3 En Ik zal de rest van mijn schapen verzamelen uit al de landen waarheen Ik ze heb verdreven, en Ik zal ze doen wederkeren naar hun weiden, en zij zullen vruchtbaar zijn en zich vermeerderen. 4 Ook zal Ik over hen herders verwekken om hen te weiden, en zij zullen vrees noch schrik meer hebben, en zij zullen niet gemist worden, luidt het woord des HEREN. (NBG)

Deze tekst verwijst naar het priesterschap van Israël en Juda, dat voortdurend de schapen heeft mishandeld. Het is een voortdurende verwerping tot aan de wederkomst van Messias. Het hield niet op met zijn opstanding.

Jeremia 23:5-8 5 Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. 6 In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmee men hem zal noemen: de HERE onze gerechtigheid. 7 Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft doen optrekken, maar veeleer: 8 Zo waar de HERE leeft, die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen. (NBG)

Deze profetie is nog niet vervuld. Het gebeurt nu of er is een andere tijdsafloop die nog niet voltooid is. Voordat dit kan gebeuren moet het priesterschap gereinigd worden door verwijdering.

Jeremia 23:9-22 9 Over de Profeten.

Mijn hart is in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen sidderen; ik ben als een beschonken man, als iemand wie de wijn naar het hoofd gestegen is, om de HERE en om zijn heilige woorden. 10 Want van echtbrekers is het land vol; want ten gevolge van de vloek heeft het land een treurig aanzien, zijn de dreven der steppe verdroogd; ja, wat zij najagen, is het kwade en waar zij kracht in zoeken, onrecht. 11 Want zowel profeet als priester plegen heiligschennis, zelfs in mijn huis heb Ik hun boosheid gevonden, luidt het woord des HEREN. 12 Daarom zal hun weg voor hen worden als glibberige plaatsen in de duisternis, zij zullen daar verdwalen en vallen. Want Ik zal rampspoed over hen brengen in het jaar van hun bezoeking, luidt het woord des HEREN. 13 Wel heb Ik bij de profeten van Samaria gezien wat ergerlijk was: zij profeteerden door de Baäl en misleidden mijn volk Israël; 14 maar bij de profeten van Jeruzalem heb Ik gezien wat afschuwelijk is: echtbreken en met leugen omgaan; zij sterken de handen der boosdoeners, dat niet een zich van zijn boosheid bekeert;

zij zijn Mij altezamen als Sodom geworden, zijn inwoners als Gomorra. 15 Daarom zegt de HERE der heerscharen aldus van de profeten: Zie, Ik spijzig hen met alsem, Ik drenk hen met gif, want van de profeten van Jeruzalem is de heiligschennis uitgegaan over het gehele land. 16 Zo zegt de HERE der heerscharen: Hoort niet naar de woorden der profeten, die u profeteren; zij maken, dat gij u aan een ijdele waan overgeeft, zij spreken het gezicht van hun eigen hart, niet uit des HEREN mond. 17 Zij zeggen voortdurend tot wie Mij verachten: De HERE heeft gesproken: gij zult vrede hebben; en tot ieder die wandelt in verstoktheid van hart, zeggen zij: geen kwaad zal u overkomen. 18 Wie toch heeft in de raad des HEREN gestaan en zijn woord vernomen en gehoord? Wie heeft zijn woord beluisterd en gehoord? 19 Zie, een stormwind des HEREN, gramschap, vaart uit, een wervelende storm; op het hoofd der goddelozen stort hij zich uit. 20 De toorn des HEREN zal zich niet afwenden, tot Hij heeft volvoerd en tot stand gebracht de raadslagen van zijn hart; in het laatst der dagen zult gij dat duidelijk inzien. 21 Ik heb die profeten niet gezonden, toch hebben zij gelopen; Ik heb tot hen niet gesproken, toch hebben zij geprofeteerd. 22 Maar als zij in mijn raad hadden gestaan, dan zouden zij mijn volk mijn woorden hebben doen horen, dan zouden zij hen hebben doen terugkeren van hun boze weg en van de boosheid hunner handelingen. (NBG)

Dit verschijnsel van boosheid en de profetie van vrede is wat gevonden wordt onder de mensen in het laatst der dagen. De priesters leren dat de wet Gods met Messias was afgedaan. Dit is de zonde die gebeurde onder de Baäl verering in Israël. En in feite bestaat hetzelfde vandaag de dag nog.

Jeremia 23:23-40 23 Ben Ik een God van nabij, luidt het woord des HEREN, en niet een God van verre? 24 Zou zich iemand in schuilhoeken kunnen verschuilen, dat Ik hem niet zou zien? luidt het woord des HEREN. Vervul Ik niet de hemel en de aarde? luidt het woord des HEREN. 25 Ik heb gehoord wat de profeten zeggen, die in mijn naam vals profeteren: Ik heb gedroomd, ik heb gedroomd! 26 Tot hoelang? is er iets in het hart van de profeten, die leugen profeteren en profeten zijn van de bedriegerij van hun hart; 27 die erop bedacht zijn mijn volk mijn naam te doen vergeten door hun dromen, die zij elkander vertellen, evenals hun vaders mijn naam hebben vergeten door de Baäl? 28 De profeet die een droom heeft, vertel een droom, en die mijn woord heeft, spreek mijn woord naar waarheid; wat heeft het stro met het koren gemeen? luidt het woord des HEREN. 29 Is niet mijn woord zo: als een vuur, luidt het woord des HEREN, of als een hamer, die een steenrots vermorzelt? 30 Daarom zie, Ik zal de profeten! luidt het woord des HEREN, die mijn woorden van elkander stelen; 31 zie, Ik zal de profeten! luidt het woord des HEREN, die hun tong gebruiken en godsspraken verkondigen; 32 zie, Ik zal de profeteerders van leugenachtige dromen! luidt het woord des HEREN, die zij vertellen om mijn volk te misleiden door hun leugens en woordenkramerij; Ik heb hen niet gezonden en hun geen opdracht gegeven; zij zijn dit volk niet van het minste nut, luidt het woord des HEREN.

33 Wanneer nu dit volk of een profeet of een priester u vraagt: Wat is des HEREN last? zeg dan tot hen: Gij zijt de last, en Ik zal u afwerpen, luidt het woord des HEREN. 34 De profeet, de priester of het volk, die zegt: De last des HEREN: Over die man en zijn huis zal Ik bezoeking doen. 35 Zegt aldus, een ieder tot zijn naaste en tot zijn broeder: Wat heeft de HERE geantwoord, of: Wat heeft de HERE gesproken? 36 maar van de last des HEREN zult gij geen melding meer maken; want de last zal voor ieder zijn eigen woord zijn, dat gij verdraait de woorden van de levende God, van de HERE der heerscharen, onze God. 37 Zeg aldus tot de profeet: Wat heeft u de HERE geantwoord, wat heeft de HERE gesproken; 38 maar als gij 'de last des HEREN' zegt, daarom zo zegt de HERE: Omdat gij dit woord zegt: 'de last des HEREN', hoewel ik de boodschap tot u gezonden had: zegt niet 'de last des HEREN', 39 daarom zie, Ik hef u zeker op en werp u weg met de stad die Ik u en uw vaders

gaf, van voor mijn ogen, 40 en Ik leg een eeuwige smaad op u, een eeuwige schande, die niet zal worden vergeten. (NBG)

Gods last is licht. Hij spreekt door de profeten en Zijn woord is waarheid. Hij zal met de valse ordening in het laatst der dagen afrekenen. Sefanja spreekt ook over de boosheid van de vorsten, priesters en profeten. De Here is in het midden om met deze ordening af te rekenen en het priesterschap wordt weggenomen. Dit gebeurt in de eindtijd wanneer het herstel gaat plaats vinden en de naties geoordeeld worden.

Sefanja 3:1-7 1 Wee u, weerspannige, bezoedelde, verdrukkende stad! 2 Zij hoort naar geen roepstem, zij neemt geen tuchtiging aan; op de HERE vertrouwt zij niet, tot haar God nadert zij niet. 3 Haar vorsten in haar midden zijn brullende leeuwen; haar rechters zijn avondwolven, zij laten niets over tot de morgen. 4 Haar profeten zijn woordenkramers, mannen die trouweloos handelen; haar priesters ontwijden het heilige, zij doen de wet geweld aan.

5 De HERE is rechtvaardig in haar midden; Hij doet geen onrecht; elke morgen geeft Hij zijn recht; als het licht wordt, blijft het niet uit. Doch de verkeerde weet van geen schaamte. 6 Ik heb volken uitgeroeid; vernield zijn hun hoektorens; Ik heb hun straten verwoest, zodat niemand er meer door gaat; hun steden liggen in puin, zonder mensen, zonder inwoners. 7 Ik zeide: Vrees Mij toch, neem tuchtiging aan; dan zal haar woning niet uitgeroeid worden volgens alles waarmee Ik over haar bezoeking zal doen. Evenwel, zij waren er vroeg bij om al hun boze daden te bedrijven. (NBG)

Het gezag, bestuur en priesterschap worden hier volledig door God veroordeeld. De natie moet echter op God wachten, tot de tijd van Zijn wrake en herstel. Dan zullen zij een zuivere taal krijgen. De trots van Juda, die hooghartig of arrogant is vanwege de uitverkiezing van Juda, zal weggenomen worden. Het gekwelde en arme volk dat overblijft, zal vertrouwen in de naam des Heren. Juda en Israël worden zo met vuur gelouterd, voorafgaande aan het herstel, maar niemand zal hen beangstigen.

Sefanja 3:8-20 8 Daarom, wacht op Mij, luidt het woord des HEREN, ten dage dat Ik zal opstaan tot de buit; want mijn vonnis is, volken te vergaderen, koninkrijken te verzamelen, over hen mijn gramschap uit te gieten, heel mijn brandende toorn, want door het vuur van mijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden. 9 Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des HEREN aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder. 10 Van gene zijde der rivieren van Ethiopië zullen mijn aanbidders, mijn verstrooiden, mijn offer brengen. 11 Te dien dage zult gij u niet behoeven te schamen over al de daden waarmede gij tegen Mij hebt overtreden, want dan zal Ik uit uw midden uw hoogmoedig juichenden verwijderen. En voortaan zult gij niet meer overmoedig zijn op mijn heilige berg.

12 En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des HEREN. 13 Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen noch leugen spreken, en in hun mond zal geen bedrieglijke tong gevonden worden, want zij zullen weiden en nederliggen, zonder dat iemand hen verschrikt. 14 Jubel, dochter van Sion; juich, Israël; verheug u en wees vrolijk van ganser harte, dochter van Jeruzalem! 15 De HERE heeft uw gerichten weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd. De Koning Israëls, de HERE, is in uw midden; gij zult geen kwaad meer vrezen. 16 Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, Sion, laten uw handen niet slap worden. 17 De HERE, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met gejubel.

18 Wie bedroefd zijn, ver van de feestvergadering, zal Ik samenbrengen; zij behoren toch bij u. Als een last drukt de smaad op hen. 19 Zie, Ik zal te dien tijde afrekenen met al uw verdrukkers, maar Ik zal het hinkende verlossen en het verstrooide zal Ik verzamelen; Ik zal tot een lof en tot een naam stellen hen, wier schande was over de gehele aarde. 20 Te dien tijde zal Ik u doen komen, namelijk ten tijde dat Ik u verzamelen zal. Want Ik zal u stellen tot een naam en tot een lof onder alle volken der aarde, wanneer Ik voor uw ogen een keer zal gebracht hebben in uw lot, zegt de HERE. (NBG)

Dit is de ballingschap van Israël waar Messias krijgsgevangenen meevoert (Efeziërs 4:8 uit Psalm 68:18) maar in het laatst der dagen (Openbaring 13:10).

Maleachi laat zien dat de belangrijkste reden van het falen van het priesterschap in het laatst der dagen de naam of natuur van God is en Zijn macht en gezag. Er wordt geen eer gegeven aan de Vader en geen vrees aan Hem als de God en de Heer der Heerscharen.

Maleachi 1:1-5 1 Een godsspraak. Het woord des HEREN tot Israël door de dienst van Maleachi. 2 Ik heb u liefgehad, zegt de HERE. En dan zegt gij: Waarin hebt Gij ons uw liefde betoond? Was niet Esau Jakobs broeder? luidt het woord des HEREN. 3 Toch heb Ik Jakob liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat; Ik heb zijn bergen tot een woestijn gemaakt en zijn erfdeel aan de jakhalzen der woestijn prijsgegeven. 4 Wanneer Edom zegt: Wij zijn verwoest, doch wij zullen de puinhopen weer opbouwen; Zo zegt de HERE der heerscharen: Laten dezen bouwen, maar Ik zal afbreken; men zal het noemen: gebied der goddeloosheid, en: het volk waarop de Here voor eeuwig toorn. 5 Als uw ogen het zien, zult gij zeggen: Groot is de HERE, ook buiten Israëls gebied. (NBG)

Het verschil tussen Jakob en Edom ligt hier in de twee verbonden of ordeningen van aanbidding. Het verschil is niet tussen het Oude en Nieuwe Verbond maar tussen vals en waar. De ordening van de slaaf en de vrije zijn ook tussen de twee bergen Gerizim en Ebal.

Mozes deed sommige stammen op de berg Gerizim staan om de mensen te zegenen en anderen op de berg Ebal om te vervloeken (Deuteronomium 27:12-13; Jozua 8:33; Richteren 9:7). Degenen die op Gerizim stonden waren Simeon, Levi, Juda, Issakar, Jozef en Benjamin. Die op Ebal waren Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali.

Deze verdeling heeft betekenis, die later onderzocht zal worden. Zij verschillen van de verdeling door Paulus in Galaten 4:21-31. De Levieten hadden hier bijzondere verantwoordelijkheden (Deuteronomium 27:14-26). Deze verantwoordelijkheid ging rechtstreeks over in de zegeningen en vervloekingen van Deuteronomium 28, die het volk aangedaan zouden worden. Dus de regeerders en priesters werden verantwoordelijk gehouden voor de zegen en vloek (zie het artikel *Zegen en vloek [075]*). De berg Seir of Edom heeft hier een eeuwigdurende haat tegen de kinderen van Israël. Dit probleem wordt herkend in Ezechiël 35, waar de twee naties Juda en Israël voor vernietiging worden gespaard.

Alvorens over de natie Edom te spreken en de poging tot vernietiging van Juda en Israël, behandelt Ezechiël eerst het priesterschap in Ezechiël 34. Dit is een veelzeggende veroordeling van het priesterschap.

Ezechiël 34:1-9 1 Het woord des HEREN kwam tot mij: 2 Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël, profeteer en zeg tot hen, tot die herders: zo zegt de Here HERE: wee de herders van Israël, die zichzelf weiden! Moeten de herders niet de schapen weiden? 3 Het vet eet gij, met de wol kleedt gij u, het gemeste slacht gij, maar de schapen weidt gij niet; 4 zwakke versterkt gij niet, zieke geneest gij niet, gewonde verbindt gij niet, afgedwaalde haalt

gij niet terug, verlorene zoekt gij niet, maar gij heerst over hen met hardheid en geweldenarij. 5 Zij raken verstrooid, omdat er geen herder is, en worden tot voedsel voor al het gedierte des velds; zo raken zij verstrooid. 6 Mijn schapen dwalen rond op alle bergen en op elke hoge heuvel; over de gehele aarde zijn mijn schapen verstrooid zonder dat er iemand is die naar hen vraagt of ze zoekt. 7 Daarom, gij herders, hoort het woord des HEREN. 8 Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, omdat mijn schapen tot een prooi geworden zijn, omdat mijn schapen tot voedsel geworden zijn voor al het gedierte des velds doordat er geen herder is (want mijn herders vragen niet naar mijn schapen; de herders weiden zichzelf, maar mijn schapen weiden zij niet) 9 daarom, gij herders, hoort het woord des HEREN. (NBG)

De herders horen zonder te luisteren. Zij lezen de Schriften, maar begrijpen niet.

Ezechiël 34:10 10 Zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal die herders! Ik eis mijn schapen van hen terug, en Ik zal een eind maken aan dat schapenweiden van hen. De herders zullen niet langer zichzelf weiden, Ik zal mijn schapen uit hun mond redden, zodat die hun niet meer tot voedsel dienen. (NBG)

De herders zullen in het laatst der dagen niet door de kudde gevoed worden en zij zullen gedwongen worden om te werken omdat zij de kudde niet geweid hebben met voedsel in de juiste tijd. God zoekt en herstelt Zijn kudde.

Ezechiël 34:11-16 11 Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zelf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; 12 zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. 13 Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land. 14 In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israël. 15 Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE; 16 de verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken, maar de vette en krachtige zal Ik verdelgen. Ik zal ze weiden zoals het behoort. (NBG)

Hier zien wij dat de herders veroordeeld worden en dat vervolgens de kudde tegen elkaar geoordeeld wordt. De uitverkorenen worden geoordeeld, in hoe zij elkaar behandelen.

Ezechiël 34:17-28 17 En gij, mijn schapen, zo zegt de Here HERE, zie, Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere, tussen de rammen en de bokken. 18 Is het u niet genoeg, dat gij de beste weide afweidt en de rest van de weiden met uw hoeven vertreedt; dat gij het helderste water drinkt en wat overblijft met uw hoeven vertroebelt? 19 Moeten mijn schapen dan afweiden wat uw hoeven hebben vertreden en drinken wat uw hoeven hebben vertroebeld? 20 Daarom, zo zegt de Here HERE tegen hen: Zie, Ik ga zelf rechtspreken tussen de vette en de magere schapen; 21 omdat gij al wat zwak is, met flank en schouder wegdringt en met de horens stoot totdat gij ze naar buiten gedreven hebt, 22 zal Ik mijn schapen verlossen, opdat zij niet langer tot een prooi zijn; Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere. 23 Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David. Die zal hen weiden, die zal hun herder zijn. 24 Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken. 25 Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten en het wild gedierte uit het land wegdoen, zodat zij veilig kunnen wonen in de steppe en slapen in de bossen. 26 Ik zal die, ja al wat rondom mijn heuvel ligt, tot een zegen stellen; Ik zal de regen doen neerdalen op zijn tijd, zegenbrengende regens zullen het zijn; 27 het geboomte des velds zal zijn vrucht geven en het land zijn opbrengst. Veilig zullen zij in hun land leven. En zij zullen weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik de stangen van hun juk verbreek en hen bevrijd uit de macht van wie hen knechten. 28 Dan zullen zij de volken niet langer tot een prooi zijn; het wild gedierte der

aarde zal ze niet meer verslinden, maar zij zullen veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt. (NBG)

Het herstel is voor vrede en vrijheid, zonder vrees. Er zal voor hen een plantengroei opschieten (Stat. Vert. En Ik zal *hun eene plant van naam* verwekken). Deze plant is Messias die de kudde zal voeden en David zal hun vorst zijn onder Messias, die zijn Heer is.

Ezechiël 34:29-31 29 Ik zal voor hen een plantengroei doen opschieten, waarvan men overall spreekt, zodat niemand in het land meer door honger zal worden weggerukt en zij de smaad der volken niet langer te dragen hebben. 30 En zij zullen weten, dat Ik de HERE, hun God, met hen ben, en dat zij, het huis Israëls, mijn volk zijn, luidt het woord van de Here HERE. 31 Gij toch zijt mijn schapen, de schapen die Ik weid; gij zijt mensen en Ik ben uw God, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

Het herstel van de eerste opstanding wordt hier genoemd omdat David over de kudde gesteld wordt na zijn wederkomst en herstel. Het verbond des vredes wordt in werking gesteld bij de wederkomst van Messias, de Vrededorst. De schande van de heidenen is die van de valse of Babylonische ordening die in het laatst der dagen zal vallen, zoals wij lezen in Openbaring 18:2 e.v.

Waar het om gaat tussen God en het priesterschap is het feit dat zij een valse ordening opgezet hebben, waarin God niet geëerd wordt. Dit is de Drie-ene ordening, die tracht om gelijkheid te zoeken met de Vader voor de twee andere bestaande zaken, in het bijzonder voor Messias en van hieruit de uitwerking van Gods wet te verminderen. Dit is duidelijk vanuit Maleachi 1:6-14.

Maleachi 1:6-14 6 Een zoon eert zijn vader en een knecht zijn heer. Indien Ik nu een vader ben, waar is de eerbied voor Mij? en indien Ik een heer ben, waar is de vrees voor Mij? zegt de HERE der heerscharen tot u, o priesters, die mijn naam veracht. En dan zegt gij: Waarmee verachten wij uw naam? 7 Gij brengt minderwaardige offerspijze op mijn altaar. En dan zegt gij: Waarmee hebben wij U minderwaardig behandeld? Doordat gij zegt: Des HEREN tafel, zij is verachtelijk. 8 Want, wanneer gij een blind dier ten offer brengt, is dat niet erg? Wanneer gij een kreupel of ziek dier brengt, is dat niet erg? Bied dat eens uw landvoogd aan; zal hij welgevallen aan u hebben of u goedgunstig gezind zijn? zegt de HERE der heerscharen. 9 Welnu, tracht maar God te vermurwen, dat Hij ons genadig zij! Uwerzijds is zo gehandeld; zal Hij dan iemand van u goedgunstig gezind zijn? zegt de HERE der heerscharen. 10 Was er maar iemand onder u, die de deuren sloot, opdat gij niet tevergeefs mijn altaar zoudt ontsteken! Ik heb geen welgevallen aan u, zegt de HERE der heerscharen, en in een offer van uw hand schep Ik geen behagen. 11 Want van waar de zon opkomt tot waar zij ondergaat, is mijn naam groot onder de volken, allerwege wordt mijn naam reukwerk gebracht en een rein spijsoffer, want groot is mijn naam onder de volken, zegt de HERE der heerscharen. 12 Maar gij ontheiligt hem door te zeggen: De tafel des HEREN, zij is minderwaardig, en wat zij oplevert, haar spijs, is verachtelijk. 13 En dan zegt gij: Zie, wat is het een moeite! Gij haalt er de neus voor op, zegt de HERE der heerscharen; gij brengt het geroofde, het kreupele en het zieke. Als gij dat offer brengt, zou Ik het uit uw hand met welgevallen aannemen? zegt de HERE. 14 Vervloekt is ook de bedrieger, die in zijn kudde een mannelijk dier heeft en die dat wel belooft, maar de HERE toch een ondeugdelijk dier ten offer brengt! Want een groot Koning ben Ik, zegt de HERE der heerscharen, en mijn naam is geducht onder de volken. (NBG)

Er is geen priester die de deur voor niets zou sluiten voor de afval. Zij vroegen betaling voor het onderwijs in het woord Gods en ontheiligden de Schriften en hun bedoeling door

onderricht tegen betaling te geven. God zal geen aanzien des persoons voor hen hebben, hetgeen in feite hun ernstigste zonde was.

Profeten als deel van de priester ordening

Ezechiël 13:1-16 gaat over de valse profeten. Zij zijn deel van het priesterschap en komen met hen ten val. De kerken van het laatst der dagen zijn doordrenkt met valse profeten en valse profetie. Zij prediken veiligheid aan een misleide vergadering.

Ezechiël 13:1-9 1 Het woord des HEREN kwam tot mij: 2 Mensenkind, profeteer tegen de profeterende profeten Israëls en zeg tot hen die naar eigen inzicht profeteren: hoort het woord des HEREN. 3 Zo zegt de Here HERE: Wee de dwaze profeten, die hun eigen geest volgen, zonder iets geschouwd te hebben. 4 (Als vossen in bouwvallen zijn uw profeten, Israël). 5 Gij zijt niet op de bressen gaan staan en gij hebt geen muur opgetrokken om het huis Israëls, opdat het op de dag des HEREN zou kunnen standhouden in de strijd. 6 Bedrieglijke dingen en leugenachtige waarzeggerij hebben zij geschouwd, die zeggen: zo luidt het woord des HEREN, terwijl de HERE hen niet gezonden heeft; en dan wachten zij nog op de vervulling van het woord! 7 Hebt gij dan geen bedrieglijk gezicht geschouwd en leugenachtige waarzeggerij gesproken, toen gij zeidet: zo luidt het woord des HEREN, terwijl Ik niet gesproken had? 8 Daarom, zo zegt de Here HERE, omdat gij bedrieglijke dingen gesproken en leugen geschouwd hebt, daarom zie, Ik zal u! luidt het woord van de Here HERE. 9 Mijn hand zal zijn tegen de profeten die bedrieglijke dingen schouwen en leugen waarzeggen; tot de kring van mijn volk zullen zij niet behoren, in het boek van het huis Israëls niet ingeschreven worden, en in het land Israëls niet komen, en gij zult weten, dat Ik de Here HERE ben. (NBG)

De profeten schouwen in het laatst der dagen bedrieglijke dingen en leugens voor de vergadering en profeteren vrede voor Israël wanneer er geen vrede is. De straf voor deze valse profeten is dat zij verwijderd worden uit de vergadering van Israël, noch dat zij geschreven zullen worden in de Kronieken van het Huis Israëls.

Met andere woorden, de brieven en valse profetieën van het priesterschap der kerken in het laatst der dagen zullen geschrapt worden uit de brieven der Gemeente, en hun namen uit de registers van de vergadering. Met andere woorden, zij worden verwezen naar de tweede opstanding. Dit gaat op voor alle valse profeten en valse profetie in de Gemeente, die tracht een andere schuilplaats te maken dan die bij God.

Ezechiël 13:10-16 10 Omdat, ja omdat zij mijn volk hebben doen dwalen door te zeggen: vrede! zonder dat er vrede is -, als het een muur bouwt, zie, dan bepleisteren zij die met kalk; 11 zeg tot hen die met kalk pleisteren: toch zal hij vallen! Er zal een stromende regen komen, en gij, hagelstenen, zult neervallen, en een stormwind zal losbreken. 12 Als dan de muur gevallen is, zal dan niet tot u gezegd worden: waar is de kalk waarmee gij gepleisterd hebt? 13 Daarom, zo zegt de Here HERE, ja, Ik zal een stormwind doen losbreken in mijn grimmigheid en stromende regen zal er zijn in mijn toorn, en hagelstenen; In grimmigheid, tot verdelgens toe. 14 Ik zal de muur die gij met kalk bepleisterd hebt, neerhalen en ter aarde werpen, en zijn fundament zal worden blootgelegd; *de stad* zal vallen en gij zult daarin omkomen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. 15 Zo zal Ik mijn grimmigheid ten volle uitstorten over de muur en over hen die hem met kalk bepleisteren, en Ik zal tot u zeggen: weg is de muur en weg zijn zij die hem bepleisterden: 16 de profeten van Israël, die tot Jeruzalem profeteerden en daarvoor een gezicht van vrede schouwden, zonder dat er vrede is, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

Deze valse profetie werd een muur, opgemetseld met kalk, en kon dus geen stand houden. Laat iedere dienaar van God er goed op letten hoe hij bouwt. Een slecht bouwwerk kan geen

stand houden. Dat is de les aan het einde van de twintigste eeuw voor de Gemeente van God. Het gaat hierbij over zowel priesters als profeten.

God is tegen de profeten vanwege deze geest van valse profetie (Jeremia 23:30). Met de valse profeten wordt afgerekend. Zij verbeuren de bescherming van God en komen niet in de vergadering van God, wanneer zij gesteld worden tegenover de ware geest der profetie zoals wij zien uit Jeremia 20:3-6.

Jeremia 20:3-6 3 Doch toen Paschur Jeremia de volgende morgen uit het blok liet, zeide Jeremia tot hem: Niet Paschur noemt de HERE uw naam, maar Schrik-van-rondom. 4 Want zo zegt de HERE: Zie, Ik maak u tot een schrik voor uzelf en voor al uw vrienden; zij zullen door het zwaard van hun vijanden vallen, dat uw ogen het zien, en geheel Juda zal Ik overgeven in de macht van de koning van Babel; hij zal hen wegvoeren naar Babel, hen slaan met het zwaard; 5 heel het bezit van deze stad, al haar have en al haar waardevol bezit, met al de schatten der koningen van Juda, zal Ik geven in de macht van hun vijanden, die ze zullen buitmaken en medenemen en brengen naar Babel. 6 En gij, Paschur, en al uw huisgenoten, zult in gevangenschap gaan; gij zult in Babel komen, daar sterven en daar begraven worden, gij en al uw vrienden voor wie gij vals hebt geprofeteerd. (NBG)

Jeremia veranderde de naam Paschur, hetgeen Aramees is, door het in het Hebreeuws uit te leggen, zoals Jesaja ook deed in Jesaja 8:1, 3. Het Aramese woord is gebaseerd op het woord *pash* blijven of verblijven en *gur* zwerven of verblijven in een vreemd land. Het Aramees is *sehor*; het Hebreeuwse is *sabib*. Vandaar dat de tekst wordt *uw naam zal niet blijven, maar rondzwerven*. Dit wordt veroorzaakt door panische angst.

De profeten en priesters die niet getrouw blijven, worden overgegeven aan de hoer of de valse ordening van de Babylonische mysteries. De bedwelming door wijn is zowel fysiek als geestelijk.

Jesaja 28:7-13 7 En ook dezen waggelen van wijn en tuimelen van bedwelmende drank: priester en profeet waggelen van bedwelmende drank, zijn verward door wijn, tuimelen van bedwelmende drank, waggelen bij een gezicht, wankelen bij een rechtspraak. 8 Ja, alle tafels zijn vol walgelijk braaksel, geen plek is er over. 9 'Wie wil hij kennis leren en wie wil hij een openbaring doen verstaan? Hun die van de melk gespeend, aan de borst ontwend zijn? 10 Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat.' 11 Voorwaar, door mensen die een onverstaanbare taal spreken, en in een vreemde tongval zal tot dit volk spreken Hij, die tot hen gezegd heeft: 12 Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing. Maar zij wilden niet horen. 13 Zo zal voor hen het woord des HEREN zijn: wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat, opdat zij bij hun gaan achterwaarts struikelen en te pletter vallen, verstrikt en gevangen worden. (NBG)

De wijn met de geest van hoerij is duidelijk in de ordening van de Babylonische hoer die de kerk is, dronken van het bloed der heiligen.

Openbaring 17:1-9 1 Een der zeven engelen die de zeven schalen droegen kwam tot mij en zeide: Kom mee, ik zal u tonen hoe het vonnis voltrokken wordt aan de grote hoer, die aan veel wateren woont, 2 met wie de koningen der aarde hebben gehoereerd, en door den wijn van wier hoerij de bewoners der aarde dronken zijn geworden. 3 Toen bracht hij mij door den Geest weg naar een woestijn. Daar zag ik een vrouw zitten op een scharlakenrood beest vol godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens. 4 De vrouw was gekleed in purper en scharlakenrood, schitterend getooid met goud, edelgesteenten en paarden; een gouden beker droeg zij in de hand, vol verfoeiselen en onreinheid harer hoerij; 5 op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimzinnige: Het grote Babylon, de moeder van de hoeren en de verfoeiselen der aarde. 6 Ik zag dat die vrouw dronken was van het bloed der heiligen en der getuigen van Jezus. Toen ik haar zag, was ik bovenmate verbaasd. 7 Maar de

engel zeide tot mij: Waarom verbaast gij u? Ik zal u verklaren het raadsel van die vrouw, van het Beest dat haar draagt, dat de zeven koppen en de tien horens heeft.⁸ Het Beest dat gij zaagt was er en is er niet; het staat op het punt uit den Afgrond op te komen en gaat zijn verderf tegemoet. De bewoners der aarde, zij wier namen niet voor de grondlegging der wereld geschreven zijn in het boek des levens, zullen zich verbazen wanneer zij het Beest zien dat er was en er niet is, maar er zal wezen. ⁹ Hier komt het vernuft dat inzicht heeft te stude. De zeven koppen zijn de zeven bergen waarop de vrouw zit.

Deze hoer is de doorsnee kerk van de Christelijke ordening en is dronken van het bloed van de heiligen die zij vermoord heeft. Deze heiligen zijn zij die de geboden van God gehoorzamen en het getuigenis van Jezus hebben.

De natie wordt aan vernietiging overgegeven vanwege de ongerechtigheid van het priesterschap.

Jesaja 56:9-12 ⁹ Alle gedierte des velds, komt om te eten, alle gedierte in het woud! ¹⁰ De wachters zijn blind, zij allen hebben geen kennis, zij zijn allen stomme honden, die niet kunnen blaffen; dromend liggen zij neer, zij hebben de sluimering lief. ¹¹ En deze honden zijn vraatzuchtig, zij kennen geen verzadiging; zij zijn herders, die niet weten acht te geven, zij wenden zich allen naar hun eigen weg, ieder naar zijn gewin, niemand uitgezonderd. ¹² Komt, *zeggen zij*: ik zal wijn halen en laten wij bedwelmende drank zwelgen, en de dag van morgen zal zijn als die van vandaag, nog veel geweldiger. (NBG)

Het priesterschap wordt vergeleken met stomme honden en blinde wachters. Zij hebben geen begrip omdat zij God niet vrezen of Zijn geboden onderhouden.

Ons volk wordt gevoed met bedrog en gaat ten gronde door de priesters en hun levenswijze.

Jesaja 5:11-13 ¹¹ Wee hun die reeds des morgens vroeg bedwelmende drank zoeken; die laat in de nacht opblijven, terwijl de wijn hen verhit. ¹² Dan bestaat hun feest in citer en harp, tamboerijn, fluit en wijn, maar op het doen des HEREN letten zij niet en het werk zijner handen zien zij niet. ¹³ Daarom gaat mijn volk in ballingschap wegens gemis aan begrip, zijn edelen worden hongerlijders, en zijn menigte versmacht van dorst. (NBG)

De ordening gaat ook over de feesten en de wijze van aanbidding. Wanneer de priesters de Here vergeten hebben en Zijn kinderen misleiden, zo zal Hij ook hun kinderen vergeten.

Hosea 4:1-6 ¹ Hoort het woord des HEREN, gij Israëlieten, want de HERE heeft een rechtsgeding met de bewoners van het land, omdat er geen trouw, geen liefde en geen kennis Gods is in het land. ² Vloeken, liegen, moorden, stelen en echtbreken! Men pleegt geweld, bloedbad volgt op bloedbad. ³ Daarom treurt het land, en al wat erin woont verkwijnt, zowel het gedierte des velds als het gevogelte des hemels; ja, zelfs de vissen der zee komen om. ⁴ Laat maar niemand een aanklacht inbrengen en laat maar niemand een terechtwijzing uiten, aangezien mijn aanklacht u geldt, o priester! ⁵ Gij zult struikelen bij dag, en met u zal ook de profeet struikelen bij nacht, en verdelgen zal Ik uw moeder. ⁶ Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis. Omdat gij de kennis verworpen hebt, verwerp Ik u, dat gij geen priester meer voor Mij zult zijn; daar gij de wet van uw God vergeten hebt, zal ook Ik uw zonen vergeten. (NBG)

Deze uitdrukkelijke waarschuwing is omdat de priesters tegen de wet leren. Zij zeggen dat deze niet langer geldig is.

Jesaja 5:18-24 ¹⁸ Wee hun die de ongerechtigheid tot zich trekken met koorden van valsheid en de zonde als met een wagentouw; ¹⁹ die zeggen: Hij haaste Zich, Hij volvoere snel zijn werk, opdat wij het zien; het raadsbesluit van de Heilige Israëls nadere en kome, opdat wij het leren kennen. ²⁰ Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis

voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter. 21 Wee hun die in eigen oog wijs zijn en in eigen oordeel verstandig. 22 Wee hun die helden zijn in het drinken van wijn en dapperen in het mengen van bedwelmende drank; 23 die voor een geschenk de schuldige vrijspreken en de rechtvaardige zijn gerechtigheid ontnemen. 24 Daarom zal, zoals een vuurtong stoppelen verteert en brandend stro ineenzinkt, hun wortel als molm worden en hun bloesem als stof opstuiven, omdat zij de wet van de HERE der heerscharen verworpen en het woord van de Heilige Israëls hebben versmaad. (NBG)

De verwerping van de wet heeft tot gevolg dat het begrip voor goed en kwaad verloren gaat.

Zowel de priester als de profeet ontheiligen het Huis des Heren (Jeremia 23:11-40). De profeten maken de ongerechtigheden van Sion niet bekend.

Klaagliederen 2:14 Uw profeten hebben voor u geschouwd wat ijdel was en hol, zij hebben uw ongerechtigheid niet onthuld om uw lot nog te keren, zij hebben voor u orakels geschouwd, ijdel en misleidend. (NBG)

Deze zelfde valse profeten zien geen problemen voor de kerken van het laatst der dagen. De Here echter zal Israël herstellen als een vredig einddoel.

Jeremia 29:8-14 8 Want zo zegt de HERE der heerscharen, de God van Israël: Laten uw profeten die in uw midden zijn, en uw waarzeggers u niet misleiden, en luistert niet naar uw dromers, die gij laat dromen; 9 want zij profeteren u vals in mijn naam; Ik heb hen niet gezonden, luidt het woord des HEREN. 10 Want zo zegt de HERE: Neen, als voor Babel zeventig jaren voorbij zullen zijn, dan zal Ik naar u omzien en mijn heilrijk woord aan u in vervulling doen gaan door u naar deze plaats terug te brengen. 11 Want Ik weet, welke gedachten Ik over u koester, luidt het woord des HEREN, gedachten van vrede en niet van onheil, om u een hoopvolle toekomst te geven. 12 Dan zult gij Mij aanroepen en heengaan en tot Mij bidden, en Ik zal naar u horen; 13 dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart. 14 Dan zal Ik Mij door u laten vinden, luidt het woord des HEREN, en in uw lot een keer brengen; dan zal Ik u verzamelen uit alle volkeren en van alle plaatsen waarheen Ik u verstoten heb, luidt het woord des HEREN, en u terugbrengen naar de plaats vanwaar Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren. (NBG)

Mozes stond in de bres tussen God en Israël om Gods grimmigheid af te wenden (Psalm 106:23), maar deze valse priesters houden geen stand voor Israël zoals Mozes heeft laten zien, noch staan zij in de bres tegen het kwaad voor Israël (Ezechiël 13:5).

Ezechiël 22:30 30 Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. (NBG)

De valse profeten zeggen in werkelijkheid dat de uitverkorenen in een plaats van veiligheid zullen zijn op de dag van de strijd des Heren. Er is niemand die in de bres wil staan.

Ezechiël 22:30 30 Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. (NBG)

In Jeremia 23:11-40 zien wij dat de Here tegen valse profeten is (vers 30, 31, 32). De vergelijking tussen deze teksten is als volgt gezien: vers 11 zie Sefanja 3:4; vers 12 zie Jeremia 11:23; vers 13 zie Jesaja 9:16; de verzen 17, 22 laten zien dat de valse profeten het kwaad aanmoedigen en degenen zijn die God en Zijn wetten verachten.

De boodschap van het laatst der dagen zal niet in het Hebreeuws gegeven worden, maar door vreemde lippen en met een zware tongval.

De priesters die in het laatst der dagen falen zullen overgegeven worden aan de ordening van het beest en de Babylonische Mysteryën. Zij worden verwijderd om de verschrikking onder ogen te zien, die door Jeremia genoemd wordt. Zij worden niet opgetekend in de Kronieken van het Huis Israëls.

Ezra 2:59-62 59 En dit zijn degenen die optrokken uit Tel-melach, Tel-charsa, Kerub, Addan en Immer (zij konden echter niet aantonen, of hun familie en nakomelingschap tot Israël behoorden): 60 de zonen van Delaja, de zonen van Tobia, de zonen van Nekoda, zeshonderd twee en vijftig; 61 en van de priesterzonen: de zonen van Chobaja, de zonen van Hakkos, de zonen van Barzillai, die een van de dochters van de Gileadiet Barzillai tot vrouw genomen had en naar hun naam genoemd was. 62 Dezen zochten naar het schriftelijk bewijs, dat zij ingeschreven waren in het register, maar daar zij er niet in te vinden waren, werden zij van het priesterschap uitgesloten, (NBG)

Dit wordt weer bevestigd in Nehemia 7:5.

Nehemia 7:5 5 Toen gaf mijn God mij in het hart, de edelen, de leiders en het volk te doen bijeenkomen, om zich in de registers te laten inschrijven. En ik vond het register van hen die het eerst opgetrokken waren, en ik vond daarin geschreven: (NBG)

Dus het register wordt bijgehouden voor het priesterschap.

De ontheiliging door het Levitische priesterschap werd beantwoord met uitsluiting. Hoeveel te meer is de straf voor het priesterschap van Melchisedek, welks enige recht voor aanvaarding de reinheid van hun roeping is? Zij worden dus allen met elkaar uitgesloten tot aan de tweede opstanding.

God is bedroefd over de priesters omdat zij de vergadering hebben verwoest en de schapen verstrooid.

Jeremia 10:20-25 20 Mijn tent is vernield en al mijn koorden zijn losgerukt; mijn kinderen zijn van mij weggegaan en zijn er niet; geen is er meer, die mijn tent spant, mijn tentkleden opricht. 21 Want verdwaasd zijn de herders, de HERE zoeken zij niet; daarom hebben zij geen verstand en is heel hun kudde verstrooid. 22 Hoor een gerucht! Zie, het komt! Een groot geraas uit het Noorderland, om de steden van Juda te maken tot een woestijn, een verblijfplaats van jakhalzen. 23 Ik weet, o HERE, dat het niet aan de mens staat zijn weg te kiezen, noch aan een man om te gaan en zijn schreden te richten. 24 Tuchtig mij, HERE, doch naar recht; niet in uw toorn, opdat Gij mij niet te gering maakt. 25 Stort uw gramschap uit over de volken die U niet kennen, over de geslachten die uw naam niet aanroepen; want zij hebben Jakob verslonden, ja, verslonden en verteerd, en zij hebben zijn dreve tot een woestijn gemaakt. (NBG)

De tent van God is de Tabernakel of de Tempel van God, en dat zijn de uitverkorenen. De tent kan niet opgezet worden voor de passende aanbidding. De kinderen Gods zijn verstrooid vanwege de herders.

Vanwege deze verwaarlozing van de broeders zullen de pastors geen voorspoed genieten. De pastors werden gewelddadig omdat zij geen vreze Gods hadden en zodoende verloren zij hun wijsheid en begrip.

Psalm 111:10 10 De vreze des Heren is het begin der wijsheid, een goed inzicht hebben allen die ze betrachten. Zijn lof houdt eeuwig stand. (NBG)

De vermindering van het gezag der geboden door het priesterschap verwijst hen naar de tweede opstanding. Zij zullen de drek van de feesten, wat in feite de drek van de *korban* of de mest van de offers in hun gezicht gesmeerd krijgen. Dit zijn de slachtoffers die de 144.000 vormen. Men zal het priesterschap wegnemen op één van de feesten. Dit is een raadselachtige profetie die van toepassing is op de verwijdering van het priesterschap in beide fasen van de Messiaanse ordening. De eerste maal dat dit gebeurde was in 30/31 met Messias. De tweede maal zal zijn in het laatst der dagen voor de Wederkomst, wanneer de gehele bediening valt.

Maleachi 2:1-9 1 Nu dan, u geldt, o priesters, deze aanzegging: 2 Indien gij niet hoort, en indien gij het niet ter harte neemt mijn naam eer te geven, zegt de HERE der heerscharen, dan zal Ik onder u een vloek zenden en uw zegeningen in vloek verkeren; ja, Ik heb ze reeds in vloek verkeerd, omdat gij het niet ter harte genomen hebt. 3 Zie, Ik zal uw nakroost bedreigen en vuil op uw gelaat werpen, het vuil uwer feesten, ja, men zal u daarheen slepen. 4 Dan zult gij inzien, dat Ik u deze aanzegging gezonden heb, opdat mijn verbond met Levi besta, zegt de HERE der heerscharen. 5 Mijn verbond met hem was: leven en vrede; Ik heb ze hem gegeven tot godsvrucht, opdat hij Mij zou vrezen en voor mijn naam beven. 6 Betrouwbaar onderricht in de wet was in zijn mond en ongerechtigheid werd op zijn lippen niet gevonden. In vrede en in oprechtheid wandelde hij met Mij en velen bracht hij van ongerechtigheid terug. 7 Want de lippen van de priester bewaren kennis en uit zijn mond zoekt men onderricht in de wet, want een bode van de HERE der heerscharen is hij. 8 Gij evenwel zijt van de weg afgeweken; gij hebt door het onderricht in de wet velen doen struikelen; gij hebt het verbond met Levi verdorven, zegt de HERE der heerscharen. 9 Zo maak Ik u ook tot verachten en vernederden voor het gehele volk, omdat gij mijn wegen niet onderhoudt en bij het onderricht in de wet de persoon aanziet. (NBG)

Zij zijn ontheiligd omdat zij God niet vrezen.

Maleachi 3:5 Ik zal tot u ten gerichte naderen; Ik zal een snelle aanklager zijn tegen de tovenaars, tegen de echtbrekers, tegen de meinedigen, tegen hen die het loon van de dagloner drukken, weduwe en wees verdrukken, en de vreemdeling terzijde dringen, maar Mij niet vrezen, zegt de HERE der heerscharen. (NBG)

Het oordeel des Heren is ook tegen de mensen die afvallen door de priesters en de mysteriën of de toverijen. Ezechiël gaat verder vanaf 13:17, nadat de profeten veroordeeld zijn, om direct af te rekenen met de tovenaressen die een grote doorn in de zijde van Israël geweest zijn door heel zijn geschiedenis heen.

Ezechiël 13:17-23 17 En gij, mensenkind, richt u tegen de dochters van uw volk, die naar eigen inzicht profeteren; profeteer tegen haar, 18 en zeg: Zo zegt de Here HERE: wee haar, die toverbanden binden om alle polsen en die sluiers winden om het hoofd van groot en klein, om zielen te vangen! Zoudt gij zielen vangen van mijn volk en uw eigen zielen in het leven behouden? 19 Gij ontheiligt Mij bij mijn volk voor handen vol gerst en voor brokken brood, om zielen te doden die niet sterven moesten, en om zielen in het leven te behouden, die niet moesten blijven leven, doordat gij mijn volk beliegt, dat naar leugen hoort. 20 Daarom, zo zegt de Here HERE, zie, Ik keer Mij tegen uw toverbanden, waarmee gij de zielen als vogels vangt, Ik zal ze van uw armen rukken, en de zielen vrijlaten, die gij als vogels vangt. 21 Ik zal uw sluiers verscheuren en mijn volk uit uw hand redden, het zal niet langer tot een prooi in uw handen zijn. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. 22 Omdat gij het hart van de rechtvaardige bedroefd hebt met leugen, terwijl Ik hem geen smart aandeed, en de handen van de goddeloze gesterkt hebt, opdat hij zich niet van zijn boze weg zou bekeren en leven, 23 daarom zult gij niet langer bedrieglijke dingen schouwen en waarzeggerij plegen; Ik zal mijn volk uit uw hand redden. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. (NBG)

Deze vorm van toverij komt uit de Babylonische ordening en heeft te maken met sterrenwichelarij en alle andere vormen van occultisme. Valse profetessen hebben Israël lang tot dwaling gebracht. De schadelijkste hebben zich voorgedaan als engelen des lichts in de Gemeente van God. Dit zijn zij die de Gemeente in het laatst eeuw scheurden door de valse profetes Ellen G. White te volgen.

Het morele verval van de mensen is recht evenredig met het gebrek aan ijver van het priesterschap en de profeten. Het morele verval onder Achaz was het rechtstreekse gevolg van de laksheid van het priesterschap.

2Kronieken 28:19 Want de HERE vernederde Juda om Achaz, de koning van Israël, daar deze de tuchteloosheid in Juda bevorderd had en zeer ontrouw geworden was jegens de HERE. (NBG)

Dit zal bestudeerd worden in *Deel 3 - De verwijdering van de vorsten*.

De offers van het priesterschap moeten rein zijn voor God.

Haggai 2:11-14 11 Zo zegt de HERE der heerscharen: Vraag toch de priesters om onderricht in de wet, 12 en zeg: wanneer iemand heilig vlees in de slip van zijn kleeft draagt en hij raakt met zijn slip brood, moes, wijn, olie of enige andere spijs aan, wordt dit dan heilig? De priesters antwoordden: Neen. 13 En Haggai zeide: Indien iemand onrein geworden door een lijk, iets van al deze dingen aanraakt, wordt het dan onrein? De priesters antwoordden: Het wordt onrein. 14 Toen antwoordde Haggai: Zo staat het met dit volk en zo staat het met deze natie voor mijn aangezicht, luidt het woord des HEREN, en zo staat het met al het werk van hun handen, en wat zij daar offeren, dat is onrein. (NBG)

Het priesterschap was onrein door de Babylonische ordening en de Drie-ene god. Wat zij offeren is onrein en zo is het ook met dit volk. God zal Israël eens en voor altijd reinigen van deze ketterij en deze ordening. Babylon zal vallen en voor altijd vallen (Openbaring 18:2 e.v.).

De oudsten worden aangespoord en de belofte van hun beloning gegeven. Zij moeten zich bekeren.

Petrus spoort de uitverkorenen aan opdat zij waardig bevonden mogen worden om voor Messias te staan.

1Petrus 5:1-4 1 Als een die onder u een oudste en getuige van Christus' lijden is, een deelgenoot der heerlijkheid die geopenbaard zal worden, vermaan ik dus uw oudsten: 2 Weidt de kudde Gods in wier midden gij leeft, niet gedwongen maar vrijwillig, zoals het God behaagt, niet uit snode winzucht maar uit toegenegenheid, 3 niet als dwingelanden der gemeente maar als voorbeelden der kudde. 4 Dan zult gij, wanneer de opperherder verschijnt, den onverwelkelijken krans der eer ontvangen.

Deel 3

De Tempel gemeten - Verwijdering van de vorsten

Het koninkrijk werd gevestigd in Israël vanwege het falen van de Richteren om billijkheid van hun kant van het bestuur te verzekeren en het gebrek aan geloof in God onder het volk om Zijn bestuurder de natie te bevestigen in een rechtvaardig oordeel. Zij wensten een lijn van opvolging dat zij konden vastnagelen en beheersen. Zij lieten het niet aan het vertrouwen over dat de Heer weer een Richter zou verwekken, volgend op de dood van de vorige van uit het midden van het volk. Zij dachten niet dat God de harten kon onderscheiden van Zijn volk om te zien, welke Richter, begiftigd met Zijn Heilige Geest, berouw kon hebben, veranderen en het volk leiden. Daarom werd het koningschap gevestigd. Een belangrijke fout bij de Richteren was dat zij niet hun eigen gezinnen bestuurden. Eli was Richter in Israël maar hij bestuurde zijn zonen niet. En Samuel was Richter in Israël en bestuurde zijn zonen niet. Deze beide Richters, de laatste twee Richteren in Israël, droegen bij aan de afval ten tijde van de Richteren, omdat hun zonen ongerechtigheid pleegden en niet door hun vaders werden vermaand. Het koningschap werd een noodzaak in de ogen van het volk omdat het volk geen vertrouwen in God had, dat Hij de onrechtvaardige priesters zou verwijderen.

Hoewel God zelfs de twee zonen van Aäron gedood had wegens ongerechtigheid, had Israël geen vertrouwen, dat Eli's zonen, die ook gedood werden, dat dit door God bestuurd zouden zijn. Zij hadden Samuëls zonen als het derde voorbeeld en zij wilden niet op God vertrouwen dat Hij deze twee andere ook zou verwijderen, of in God, dat Hij een Richter zou aanstellen. Wanneer een Richter macht gegeven werd, werden zijn zonen in het bestuur gebruikt, maar als zij God niet gehoorzaamden, werden zij gedood. De zonen erfden geen ambt van Richter. Daarom is het zo, dat wanneer God oudsten in de Gemeente neemt, dat hun zonen niet het ambt van Richter beërven. Daarom keerde het volk zich van God af en zondigde en vroeg om het koningschap. Deze ontwikkeling werd echter door God toegelaten zodat Israël dan kon leren en het koningschap kon dan door Messias opgenomen worden als zijn erfdeel in Juda. Mozes had in de wet voorzien voor een koningschap. Hoewel er geen enkel zicht of uitzicht was op een koning liet Mozes een clause in de wet, die voorzag in de aanstelling van een koning.

1Samuel 8:1-5 1 Toen Samuel oud geworden was, stelde hij zijn zonen aan tot richters over Israël. 2 De naam van zijn eerstgeboren zoon was Joël, die van de tweede Abia; zij waren richters te Berseba. 3 Maar zijn zonen wandelden niet in zijn wegen; zij waren op winstbejag uit, namen geschenken aan en bogen het recht. 4 Daarom kwamen alle oudsten van Israël bijeen; zij gingen naar Samuel in Rama 5 en zeiden tot hem: Zie, gij zijt oud geworden en uw zonen wandelen niet in uw wegen; stel nu een koning over ons aan om ons te richten, als bij alle andere volken. (NBG)

1Samuel 8:6-9 6 Toen zij zeiden: Geef ons een koning om ons te richten, mishagde dat aan Samuel, en hij bad tot de HERE. 7 De HERE zeide tot Samuel: Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet u hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn. 8 Juist zoals zij gedaan hebben van de dag af, toen Ik hen uit Egypte leidde, tot op de huidige dag, dat zij Mij hebben verlaten en andere goden gediend, zo doen zij nu ook tegen u. 9 Nu dan, luister naar hen, maar waarschuw hen ernstig en zeg hun aan, hoe het optreden zal zijn van de koning die over hen regeren zal. (NBG)

Zij hadden geen vertrouwen in God. Zij gingen hun vertrouwen stellen in een man met wie zij konden spreken omdat zij niet tot God spraken. Zij hadden geen persoonlijke relatie met God in Israël. Niemand in Israël had dit behalve Samuel.

In de dagen der Richteren deed een ieder wat recht was in zijn eigen ogen maar zij waren doodsbang voor Samuel omdat hij de Urim en de Tummim had en God bij monde van hem sprak. Samuel was profeet van God en hij had de macht van godsspraak. Hij was een ziener. Alleen af en toe staat er een priester op in Israël met de macht van de Urim en Tummim: met de macht van profetie en godsspraak. De plechtige waarschuwing aan de natie was dat zij zouden beseffen wat het betekent om God te verwerpen en op menselijk bestuur te vertrouwen.

1Samuel 8:10-22 10 En Samuel sprak al de woorden des HEREN tot het volk, dat hem om een koning gevraagd had 11 en hij zeide: Zo zal het optreden zijn van de koning die over u regeren zal: uw zonen zal hij nemen en hen dienst laten doen bij zijn wagens en bij zijn paarden, en zij zullen voor zijn wagen uit lopen; 12 hij zal hen aanstellen als oversten over duizend en oversten over vijftig; zij zullen zijn akkerland ploegen en zijn oogst binnenhalen; zijn wapens en wagentuig zullen zij vervaardigen. 13 Uw dochters zal hij nemen als zalfbereidsters, kooksters en baksters. 14 Verder zal hij van uw akkers, wijngaarden en olijftuinen de beste nemen en aan zijn dienaren geven; 15 van uw koren en de opbrengst van uw wijngaarden zal hij tienden nemen en aan zijn hovelingen en aan zijn dienaren geven. 16 Uw slaven, slavinnen, de beste van uw jonge mannen, en uw ezels zal hij nemen en gebruiken voor zijn werk. 17 Van uw kleinvee zal hij tienden nemen, en zelf zult gij hem tot slaven zijn. 18 Te dien dage zult gij jammeren over uw koning die gij u gekozen hebt, maar de HERE zal u te dien dage niet antwoorden.

19 Het volk weigerde echter naar Samuel te luisteren en zij zeiden: Neen, toch moet er een koning over ons zijn; 20 dan zullen ook wij zijn als alle andere volken; onze koning zal ons richten, voor ons uitrukken en onze oorlogen voeren. 21 Samuel hoorde al de woorden van het volk en bracht ze aan de HERE over. 22 De HERE zeide tot Samuel: Luister naar hen en stel een koning over hen aan. Toen zeide Samuel tot de mannen van Israël: Gaat heen, een ieder naar zijn stad. (NBG)

Deze Jehova die met Samuel sprak is Jezus Christus. Samuel hoorde niet de Heer der Heerscharen (God de Vader) spreken. Niemand heeft ooit zijn stem gehoord. Wij weten dit uit Johannes 1:18 en 1Timoteüs 6:16. Niemand heeft God ooit gezien, of Zijn stem gehoord, of kan Hem ooit zien.

Het probleem is hier duidelijk. Het volk van Israël wilde een zichtbaar hoofd om voor hen te strijden. Zij vertrouwden op het stoffelijke en niet het geestelijke. In zeker zin kan men hen niet de schuld geven omdat zij niet de Heilige Geest hadden zoals wij die hebben. Zij konden de legers van de Heer rond Israël niet zien. Dat is precies dezelfde gemoedstoestand van het hedendaagse Israël. Zij willen niet op God vertrouwen; zij willen op de grote bom vertrouwen. En deze mensen wilden een grote koning. Zij wilden iemand die voor hen ging en hun strijd streed.

1Samuel 9:14-17 17 Zij gingen dan naar de stad, en toen zij de stad ingingen, kwam Samuel juist naar buiten, hun tegemoet, om de hoogte op te gaan. 15 De HERE nu had een dag voor de komst van Saul aan Samuel geopenbaard: 16 Morgen om deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin tot u zenden; hem zult gij tot vorst over mijn volk Israël zalven en hij zal mijn volk verlossen uit de macht der Filistijnen. Want Ik heb acht geslagen op mijn volk, omdat zijn hulpgeroep tot Mij is doorgedrongen. 17 Toen Samuel Saul zag, gaf de HERE hem

te kennen: Dit is de man, over wie Ik u gesproken heb; deze zal over mijn volk heersen. (NBG)

Saul werd voor een bijzonder doel verwekt, namelijk om Israël te bevrijden van het juk der Filistijnen. Israël wenste iemand die zij konden zien, dus God gaf hun iemand die met kop en schouders boven Israël uitstak. Saul was een grote, knappe man en God nam hem uit de geringste van de stammen van Israël. Hij was Benjaminit uit de kleinste familie. Benjamin was als stam bijna uitgeroeid.

1Samuel 9:18-21 18 Saul nu trad op Samuel toe midden in de poort en zeide: Wijs mij toch, waar het huis van de ziener is. 19 Samuel antwoordde Saul: Ik ben de ziener. Ga voor mij uit de hoogte op. Vandaag blijft gij bij mij eten en morgen vroeg zal ik u laten trekken. En over alles wat u bezighoudt, zal ik u inlichten. 20 Wat uw ezinnen betreft, die sinds drie dagen zoek zijn, maak u daarover niet bezorgd, want zij zijn terecht. Maar aan wie behoort al wat Israël begerenswaardig acht? Behoort het niet aan u en aan uw gehele familie? 21 Saul echter antwoordde: Ben ik niet een Benjaminit, uit een van de kleinste stammen van Israël? En is mijn geslacht niet het geringste van alle geslachten van de stam Benjamin? Waarom spreekt gij dan zo tot mij? (NBG)

Samuel had reeds aangetoond dat hij profeet was, omdat Saul niet over de ezels gesproken had. Samuel vertelde het hem. Daarvoor was Saul ook in de eerste plaats weggestuurd. God nam drie ezels en deed hen naar een andere plaats gaan dan waar zij verloren waren voor de familie van Kis, en Saul werd ze achterna gezonden. Hij was deze achterna gestuurd om bij Samuel te komen om tot koning te worden gezalfd. Op deze manier had God Zijn hand er in.

De Benjaminiten wisten dat de scepter uit Juda zou komen volgens Genesis 49. Het was de belofte van het geboorterecht aan Juda. God gebruikte het geringste geslacht uit de zwakste stam om bevrijding uit de slavernij van Israël te brengen. Dat is Gods manier. God gebruikt zwakheid om kracht voort te brengen. Uit zwakheid brengt Hij kracht voort en daarom gebruikt Hij ons. Hij gebruikt de zwakke en de geringe en Hij brengt behoud van Israël voort uit zwakheid en geringheid.

1Samuel 9:22 22 Daarop nam Samuel Saul en zijn knecht mee, bracht hen in het vertrek en gaf hun een plaats aan het hoofd der genodigden, ongeveer dertig man. (NBG)

Dit was geen toeval. Samuel nodigde ongeveer dertig mensen uit voor deze kroning, deze inhuldiging of benoeming van Saul. De reden dat er dertig mensen waren was omdat dit de Hoge Raad van de Godheid was en de Lage Raad van Zeventig in Israël. Zo werd Saul in feite geplaatst onder de dertig, om daarmee te vestigen en aan te geven dat de Raad werd verplaatst naar het koningschap.

1Samuel 9:23-27 23 En Samuel zeide tot de kok: Breng het stuk dat ik u gaf, waarvan ik zeide: Houd het bij u. 24 Toen diende de kok de schenkel op met wat daaraan was en zette deze Saul voor. En hij zeide: Zie, wat overgebleven is, wordt u voorgezet; eet, want voor het feest is het voor u bewaard, toen ik zeide: Ik heb het volk genodigd. Zo at Saul op die dag met Samuel. 25 Daarna daalden zij van de hoogte af naar de stad. En hij sprak met Saul op het dak. 26 Zij stonden vroeg op, en toen het morgenrood begon te gloren, riep Samuel Saul, die op het dak was, en zeide: Sta op, dan zal ik u uitgeleide doen. Toen stond Saul op en zij beiden gingen naar buiten, hij en Samuel. 27 Toen zij aan de grens van de stad gekomen waren, zeide Samuel tot Saul: Zeg de knecht, dat hij voor ons uitga (daarop ging deze weg) maar blijf gij nu staan, dan zal ik u het woord Gods doen horen. (NBG)

Zo zette Samuel de koning apart om zijn verhouding met de koning te bevestigen, maar God veranderde dit volledig. God sprak niet rechtstreeks tot de koning, Saul; Hij sprak middels een profeet. God sprak (door de Engel van Jehova) tot David, maar vermaande hem door de profeet Nathan. God gebruikte Samuel en dan Nathan om het koningschap in Israël af te handelen.

Hier wordt Saul symbolisch aan het hoofd van de Lage Raad geplaatst door de feitelijke aanwezigheid van dertig gasten. Zijn verhoging was die tot fysiek heerser over Israël in afspiegeling van het geestelijke Koninkrijk.

1Samuel 10:1-4 1 Toen nam Samuel de oliekruik, goot haar uit over zijn hoofd, kuste hem en zeide: Heeft de HERE u niet tot vorst over zijn erfdeel gezalfd? 2 Wanneer gij heden van mij zijt heengegaan, zult gij twee mannen ontmoeten bij het graf van Rachel, in het gebied van Benjamin, te Selsach. Die zullen tot u zeggen: De ezellen die gij zijt gaan zoeken, zijn terecht; en zie, uw vader denkt niet meer aan het geval met de ezellen, maar over u is hij bezorgd en hij zegt: Wat kan ik voor mijn zoon doen? 3 Als gij dan verder trekt en bij de terebint van Tabor komt, zullen u daar drie mannen ontmoeten op weg naar God in Betel; een van hen draagt drie bokjes, een ander drie broden en de derde een kruik wijn. 4 Zij zullen u begroeten en u twee broden geven, die gij van hen zult aannemen. (NBG)

Wij hebben hier zeven elementen en van deze worden twee broden aan de koning gegeven. Met andere woorden, de verbonden werden aan de koning gegeven. Deze twee broden zouden de twee verbonden vertegenwoordigen in het offer met Pinksteren.

1Samuel 10:5-6 5 Daarna zult gij te Gibeon Gods komen, waar de bezetting der Filistijnen ligt. Zodra gij daar de stad ingaat, zult gij een schare profeten tegenkomen, die van de hoogte afdalen, voor hen uit harpen, tamboerijnen, fluiten en citers; zelf zullen zij in geestvervoering zijn. 6 Dan zal de Geest des HEREN u aangrijpen; gij zult met hen in geestvervoering geraken en tot een ander mens worden. (NBG)

Dit laat zien dat de gezalfde des Heren in de regering de Heilige Geest gegeven wordt en het vermogen om een ander mens te worden met de geest van profetie. Dit stelde de koningen en priesters voor, die uit Israël genomen gingen worden als de uitverkorenen en het was om te laten zien dat de Heilige Geest bij machte is om de uitverkorenen af te handelen en de oude mens in de nieuwe mens te veranderen.

1Samuel 10:7-16 7 Wanneer deze tekenen aan u geschieden, doe dan wat uw hand vindt, want God is met u. 8 Gij zult u voor mij uit naar Gilgal begeven, en zie, ik zal tot u komen om brandoffers te offeren en vredeoffers te slachten. Zeven dagen zult gij wachten, totdat ik bij u kom en u te kennen geef wat gij doen zult. 9 Terwijl hij zich omkeerde om van Samuel weg te gaan, schonk God hem een ander hart. En al de genoemde tekenen geschieden op die dag. 10 Toen zij daar te Gibeon kwamen, zie, een schare profeten trad hem tegemoet; de Geest Gods greep hem aan en hij geraakte onder hen in geestvervoering. 11 En allen die hem van vroeger kenden, zagen hoe hij met de profeten profeteerde; en men zeide tot elkander: Wat is toch de zoon van Kis overkomen? Is Saul ook onder de profeten? 12 Toen antwoordde iemand daarvandaan: Wie is hun vader? (Daarom is het tot een spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten?) 13 Toen er een einde gekomen was aan zijn geestvervoering, begaf hij zich naar de hoogte. 14 En de oom van Saul zeide tot hem en tot zijn knecht: Waar zijt gij geweest? Hij antwoordde: De ezellen zoeken, maar toen wij zagen, dat zij er niet waren, zijn wij naar Samuel gegaan. 15 Daarop zeide de oom van Saul: Vertel mij toch, wat Samuel u gezegd heeft. 16 Saul zeide tot zijn oom: Hij heeft ons dadelijk meegedeeld, dat de

ezelinnen terecht waren. Maar dat Samuel gesproken had over het koningschap vertelde hij hem niet. (NBG)

Saul kon zich dit alles niet helemaal eigen maken. Hij zag de geweldige verantwoordelijkheid die op hem gelegd werd.

1Samuel 10:17-19 17 Daarna riep Samuel het volk samen tot de HERE te Mispa 18 en hij zeide tot de Israëlieten: Zo zegt de HERE, de God van Israël: Ik heb Israël uit Egypte geleid en u gered uit de macht der Egyptenaren en uit de macht van alle koninkrijken die u verdrukten. 19 Maar thans verwerpt gij uw God, die voor u een verlosser was uit al uw rampen en noden, en zegt: Neen, stel een koning over ons aan. Nu dan, stelt u voor het aangezicht des Heren, naar uw stammen en naar uw geslachten. (NBG)

Wanneer u iets aan God vraagt, kunt u het beste erg voorzichtig zijn met wat u wenst, omdat u gebonden en erdoor gehouden bent.

God verzamelde geheel Israël voor Samuel te Mispa om verordeningen aan Israël te geven en om hen in de geslachten te verdelen onder de koning. Het was Israël niet geoorloofd om zichzelf vrij te maken van de koning zoals Manasse deed. Later zal worden aangetoond dat God de stammen van Israël weg zou rukken van het gezag van de kroon. Door dit te noemen zou onder het Engelse volk hoogverraad geweest zijn, en 500 jaar geleden zou de persoon hiervoor opgehangen en gevierendeeld zijn alleen voor het noemen van het feit, laat staan een preek geven hoe God dit zou doen. Wij zullen zien hoe God met de monarchie gaat afrekenen.

1Samuel 10:20 20 Toen liet Samuel alle stammen van Israël naderbij komen, en de stam Benjamin werd aangewezen. (NBG)

Hier laat hij de bevestiging zien van wat hem door God verteld was. Hij toonde dit toen aan door het lot te werpen, hetgeen God hem verteld had. Wat hij liet zien was geen stom toeval. God wees toen door het lot de koning aan, zoals hij de hogepriesters en de afdelingshogepriesters aanwees voor hun toerbeurt in de Tempeldienst. Alle diensten in de leiding van Israël worden door het lot aangewezen.

1Samuel 10:21 21 Daarna liet hij de stam Benjamin naderbij komen naar zijn geslachten, en het geslacht van Matri werd aangewezen. Tenslotte werd Saul, de zoon van Kis, aangewezen. Maar toen men hem zocht, was hij niet te vinden. (NBG)

Dus zij wierpen het lot over iedere man van de stam en zij trokken Saul. Maar Saul had zich bij het pakgoed verscholen. Misschien probeerde Saul de zaak uit. Als hij niet daar geweest was, dan had God dat duidelijk gemaakt. Saul twijfelde of God wel de mantel op zijn schouders gelegd had.

1Samuel 10:22 22 Daarom stelde men nogmaals de HERE een vraag: Is de man wel hier gekomen? De HERE nu zeide: Zie, hij houdt zich ergens tussen het pakgoed schuil. (NBG)

U kunt zich nergens verbergen voor de levende God wanneer u geplaatst bent in het lichaam van Christus, gezalft en een taak gekregen hebt. U kunt niet naar huis gaan. U kunt zich niet tussen het pakgoed verstoppen.

1Samuel 10:23-26 26 Men snelde heen en haalde hem daarvandaan, en toen hij midden onder het volk stond, bleek het, dat hij een hoofd boven al het volk uitstak. 24 En Samuel zeide tot het gehele volk: Ziet gij wel, wie de HERE verkoren heeft? Want er is niemand als hij onder het gehele volk. Toen juichte het gehele volk en riep: De koning leve!

25 Daarna zette Samuel voor het volk het recht van het koningschap uiteen, schreef dit in een oorkonde en legde die neer voor het aangezicht des HEREN; daarop liet Samuel het gehele volk gaan, ieder naar zijn huis. 26 Ook Saul ging naar zijn huis, naar Gibeon, en de dapperen, aan wie God dit in het hart gegeven had, gingen met hem. (NBG)

Op deze manier omringde God Saul in zijn koningschap met mannen die in staat waren om te strijden - mannen die met Saul voorwaarts gingen om het werk te doen en het waren er niet velen. Maar God gaf er voldoende rond Saul. U zult zien tegen welke geweldige overmacht hij gevochten heeft, maar God gaf hem de geest waarmee hij het werk kon klaren, en de mannen die sterk en dapper genoeg waren om dit werk te doen.

1Samuel 10:27 27 Doch nietswaardige lieden zeiden: Hoe zou deze ons verlossen? Zij verachtten hem en brachten hem geen geschenk. Maar hij hield zich doof. (NBG)

Een van Sauls problemen was dat hij wrok koesterde en bitter was.

De rechten en plichten van het koningschap zijn verwant aan de voorbereiding en oplegging van de wet van God. Iedere koning moet studeren en voor zichzelf een afschrift van de wet maken, opdat hij de vereisten kan weten van dit ambt. Juist deze omstandigheden waren gezien door Mozes in het vastleggen van de verordeningen voor het ambt. Samuel herhaalde de voorzieningen die Mozes vastgelegd had in de wet en hij noemde de volgorde in het bestuur bij het koningschap wanneer het gevestigd zou worden en wat er dan gebeuren moest.

Deuteronomium 17:14-15 14 Wanneer gij gekomen zijt in het land dat de HERE, uw God, u geven zal, dit in bezit genomen hebt en daarin woont, en gij dan zoudt zeggen: Ik wil een koning over mij aanstellen, zoals alle volken rondom mij hebben, 15 dan zult gij over u de koning aanstellen, die de HERE, uw God, verkiezen zal; uit het midden van uw broeders zult gij een koning over u aanstellen; geen buitenlander, die uw broeder niet is, zult gij over u mogen aanstellen. (NBG)

Geen vreemde kan koning van Israël zijn.

Deuteronomium 17:16 16 Maar hij zal niet veel paarden houden en het volk niet naar Egypte terugvoeren

Twee allerhoogste inzettingen worden hier aan de koning gegeven: Hij kan zijn ambt niet tot persoonlijk gewin gebruiken en hij mag de mensen niet doen zondigen en daarbij terug doen keren in slavernij.

om zich veel paarden aan te schaffen; want de HERE heeft tot u gezegd: Op deze weg zult gij nooit meer terugkeren. (NBG)

U kunt niet in ballingschap of slavernij naar een andere natie gaan. U kunt uw vrijheid niet verkopen aan een andere natie. Geen koning kan een verbond aangaan met een andere ordening. Met andere woorden u kunt niet iets doen met de wereldse ordening of de valse religies voor eigen of ander gewin of enige andere reden.

Deuteronomium 17:17 17 Ook zal hij zich niet vele vrouwen nemen, opdat zijn hart niet afwijke; ook zal hij zich niet te veel zilver en goud vergaren. (NBG)

David en Salomo luisterden daar niet naar en Salomo ging tenslotte over tot afgoderij. De grootste, wijste koning van Israël eindigde als afgodendienaar en vervloekt door God.

Deuteronomium 17:18 18 Wanneer hij nu op de koninklijke troon gezeten is, dan zal hij voor zich een afschrift laten maken van deze wet, welke bij de Levitische priesters berust. (NBG)

De goedgekeurde teksten van het werk moesten uitgeschreven worden en de koning moest zijn eigen afschrift van de wet maken om er zeker van te zijn dat hij deze gelezen had en dat hij het begrepen had. Wij moeten ook onze eigen afschriften van de wet hebben en deze moeten wij bestuderen en deze begrijpen. De verantwoordelijkheid berust bij een ieder van ons, niet bij de een of andere oudste. Als aangewezen koningen en priesters van de natie is de verantwoordelijkheid redelijk en op u toegesneden. De uitverkorenen hebben niemand anders die het voor hen kan doen.

Deuteronomium 17:19 17 Dat zal hij bij zich hebben en daarin zal hij lezen gedurende heel zijn leven om te leren de HERE, zijn God, te vrezen door al de woorden van deze wet en al deze inzettingen naarstig te onderhouden, (NBG)

De opdracht rust op hem voor heel zijn leven en hij moet God vrezen en Zijn geboden heel zijn leven houden. Dat is de volledige plicht van de monarch.

Deuteronomium 17:20 20 opdat zijn hart zich niet verheffe boven zijn broeders, en hij van het gebod niet afwijke naar rechts of naar links, opdat hij lange tijd koning moge blijven, hijzelf en zijn zonen, te midden van Israël. (NBG)

Dat is de volledige plicht van de koning. Er is geen aanzien des persoons in Israël, niet bij de monarchie noch onder de uitverkorenen. Geen mens mag boven een ander verheven worden of met meer eerbied dan een ander behandeld worden. Er is geen verschil tussen een oudste en een lid in de Gemeente van God.

Uit zichzelf was Saul geen dappere man. Hij had zich verborgen tussen het pakgoed op de dag van zijn inwijding voor de natie. Hem werd de Geest van God gegeven om alles te verrichten, wat God van hem verlangde. Zijn opgave was, zoals God aan Samuel vertelde, om Israël te bevrijden van de Filistijnse legerscharen. Het startsein werd echter gevonden onder de Ammonieten. God gebruikte een geringere bedreiging om Israël voor te bereiden om een grotere bedreiging te bestrijden. Dat is de wijze waarop God werkt. Hij ontmoedigde hen niet door hun een last te geven die zij niet de baas konden. Hij gaf hen iets dat zij konden verrichten om hen kracht te geven voor de volgende fase. Wanneer zij eerst tegen de Filistijnen gestreden hadden, zouden zij misschien verzwakt zijn.

1Samuel 11:1-3 1 De Ammoniet Nachas trok op en sloeg het beleg voor Jabes in Gilead. Toen zeiden alle mannen van Jabes tot Nachas: Sluit een verbond met ons, dan zullen wij ons aan u onderwerpen. 2 Maar de Ammoniet Nachas zeide tot hen: Op deze voorwaarde zal ik met u een verbond sluiten, dat ik bij ieder van u het rechteroog uitsteek; ik zal dit als een smaad op geheel Israël leggen. 3 De oudsten van Jabes zeiden tot hem: Geef ons zeven dagen de tijd; dan willen wij boden zenden door het gehele gebied van Israël; en indien niemand ons te hulp komt, zullen wij ons aan u overgeven. (NBG)

De zevendaagse periode was het verlenen van uitstel. De reden dat zij zeven dagen kregen kwam omdat men een grote minachting voor hen had. Israël was een onderworpen land, een volk onderworpen aan de Filistijnen. Zij waren vazallen van de Filistijnen. Er was zo een minachting, dat de zeven dagen er niet toe deden. Nachas verwachtte niet dat iemand te hulp zou komen. Hij dacht dat er niemand in Israël zou zijn om voor hen in de bres te staan, en als er toch iemand zou komen, dan zou hij die ook met de scherpte des zwaards slaan. Wij worden ook door de wereld beschouwd, die alleen in termen van aantallen kijkt en van rijkdom en van fysieke macht, als onbelangrijk en God maakt van dat denken gebruik. Uit onze zwakte komt onze kracht.

1Samuel 11:4 Toen de boden te Gibea Sauls kwamen, en het bericht aan het volk brachten, verhief het gehele volk zijn stem en weende. (NBG)

Het eerste is smart vanwege de toestand van uw broeders. Vervolgens een oproep tot de uitverkorenen om met uw broeders mee te voelen zodat u bereid bent om terwille van hen tot handeling over te gaan. U kunt niet één der uitverkorenen zijn tenzij u uw broeder liefhebt en u bereid bent om uw leven af te leggen voor uw broeder. Wanneer u dat heeft, hebt u gevoel voor uw broeder. Liefde komt pas voort uit een band van kameraadschap.

1Samuel 11:5-6 5 En zie, Saul kwam achter de runderen aan van het veld en Saul zeide: Wat heeft het volk, dat het weent? Zij vertelden hem wat de mannen van Jabes gezegd hadden. 6 Toen Saul deze woorden hoorde, greep de Geest Gods hem aan, en hij ontstak in hevige toorn, (NBG)

Saul kon uit zichzelf niets doen. God verschafte de omstandigheden, stelde alles op zijn plaats en goot toen Zijn geest uit in Saul, zodat hij een werktuig van God werd. Het was niet Saul die optrad; het was God die handelde.

1Samuel 11:7a nam een span runderen, hieuw ze in stukken en zond deze met de boden door het gehele gebied van Israël, zeggende: Wie niet uittrekt achter Saul en achter Samuel, met diens runderen zal evenzo gehandeld worden. (NBG)

De straf was erg eenvoudig. Wanneer men niet voor de strijd verschijnt, zal zijn rund gedood worden. Saul vaardigde een bevel tot mobilisatie uit. Het was het gezag van God dat sprak. Men had geen uitgebreid voorbeeld nodig. Men werd eenvoudig verteld om te komen en wanneer men niet kwam werd men gestraft. Dat is de manier waarop God handelt met de uitverkorenen. Men wordt bij het nekvel gevat en in de Gemeente geplaatst. Men wordt verteld wat de plichten zijn en men heeft geen andere keuze. God handelt dan de zaak af, totdat de boodschap begrepen is en dan komt men in het lichaam van Christus. God plaatst u in het lichaam van Christus waar Hij wil dat u bent en u werkt, en u doet het. Wij zijn hier om gehoorzaamheid te leren. God wil veeleer gehoorzaamheid dan offers.

1Samuel 11:7b-11 7 Toen viel de schrik des HEREN op het volk, en zij trokken uit als een man. 8 Hij monsterde hen te Bezek; er waren driehonderdduizend Israëlieten en dertigduizend Judeeërs. 9 tot de boden die gekomen waren, zeiden zij: Zo zult gij spreken tot de mannen van Jabes in Gilead: morgen als de zon heet wordt zal er voor u verlossing komen. Toen de boden kwamen en dit aan de mannen van Jabes berichtten, verheugden dezen zich. 10 En de mannen van Jabes zeiden *tot Nachas*: Morgen zullen wij ons aan u overgeven; dan kunt gij met ons doen naar al wat goed is in uw ogen. 11 De volgende morgen nu verdeelde Saul het volk in drie groepen. Deze drongen in de morgenwake in de legerplaats door en versloegen de Ammonieten, voor het heetst van de dag; wie overbleven werden verstrooid, zodat er onder hen geen twee bij elkander bleven. (NBG)

God deed dat om deze mensen te bemoedigen voor het werk dat zij doen moesten. De belangrijkste taak was nog niet begonnen. Hij gaf hun een overwinning over de Ammonieten ten einde hen voor te bereiden op de strijd tegen de Filistijnen. Dit heeft ook een andere betekenis. De Ammonieten waren de broeders van de Moabieten. Beiden waren zonen van Lot die deel uitmaakten van de ordening van erfdeel. Zij waren deel van de familie van Abraham. Zo onderwierp Saul de familie van Abraham eerst zodat hij daarna de belangrijkste taak kon beginnen met het verslaan van de Filistijnen. De regel is nogal eenvoudig. Men moet eerst zijn positie verstevigen zodat u op een breder front kunt strijden. Deze taak moet gedaan worden in de Gemeenten van God. Zij moeten verstevigd worden zodat het werk kan doorgaan met de strijd en de afhandeling tegen de werkelijke vijand, die de Babylonische ordening is. Dat is de functie in het laatst der dagen.

1Samuel 11:12-13 12 Toen zeide het volk tot Samuel: Wie heeft er gezegd: Zou Saul over ons koning zijn? Geeft hier die mannen, dat wij hen doden. 13 Maar Saul zeide: Op deze dag zal niemand ter dood gebracht worden, want de HERE heeft heden verlossing aan Israël geschonken. (NBG)

Hier sprak God. God had hun harten verhard. Al deze hielentickers wilden, toen de ordening sterk genoeg werd en de overwinning zou behaald gaan worden, de mensen doden, die hardop gezegd hadden wat zijzelf gedacht hadden. Zij zeiden eerst dat het belachelijk was, deze

persoon zou niets verrichten. Maar zij werden toen uit de narigheid gehaald omdat God deze gebeurtenis gebruikt had om het koningschap in hun ogen te bevestigen - en het is natuurlijk dat mensen alles volgens fysieke maatstaf afwegen en beoordelen. Zij verwijderden God uit het beeld en zij zien de zwakheden van mensen. Zij keken naar de zwakte van Saul en zij keken naar zijn zwakte en naar wat hij geweest was en wat hij gedaan had en daarom naar wat hij zou kunnen doen. Saul was een nieuw mens. Hij was gezalfd met de Heilige Geest en God had hem daar geplaatst om een werk te doen, en dat was om de Filistijnen te verdelgen.

De reden dat hij daar was, was om het koningschap te vestigen en vrijheid van de Filistijnen te verkrijgen, zodat David kon gaan en de strijdmacht van de Filistijnen vernietigen en Israël zo ver vestigen als de oevers van de rivier de Eufraat. De Tempel van God kon nog niet gebouwd worden totdat David de materialen bij elkaar gebracht had, en dat deed hij. In die tijd kon dat nog niet gedaan worden omdat Israël een vazalstaat van de Filistijnen was en zo arm als de spreekwoordelijke kerkrat. Daarom moest eerst Saul hen bevrijden van het juk en het koningschap bevestigen. Saul bevrijdde hen van het juk en toonde aan dat het koningschap mogelijk was. Het kon niet allemaal door David gedaan worden omdat hij maar één leven had en in die tijd nog maar een jongen was. Daarom moesten zij een koningschap van tijdelijke duur hebben zodat Saul de plaats kon verschaffen vanwaar David verder kon gaan.

Op dezelfde wijze hadden de Macedoniërs Filippus, die de grondslag legde zodat Alexander de wereld kon veroveren. Als Filippus dit niet gedaan had, zou Alexander niets veroverd hebben. En als David het niet gedaan had, kon Salomo de Tempel niet gebouwd hebben, en als het Saul niet geweest was, had David niet kunnen doen wat hij gedaan had, zodat Salomo deed wat hij gedaan heeft. Het was een volgorde die God gereed maakte. De volgorde in het koningschap werd gedaan, niet om het koningschap te vestigen, maar om de Tempel te vestigen en een leider, of hogepriester als koning over die Tempel aan te stellen. De stoffelijke Tempel was de voorloper van de geestelijke Priester en Tempel die Jezus Christus is, en wiens Tempel wij zijn. Het hele gebeuren begon toen om ons onder Jezus Christus te vestigen als de Tempel van God. Het koningschap is een belangrijk deel van die ordening, maar wordt, wanneer het faalt, verwijderd.

1Samuel 11:14 14 En Samuel zeide tot het volk: Komt, laten wij naar Gilgal gaan en daar het koningschap vernieuwen. (NBG)

Samuel nam toen de volgende stap. Als profeet van God, als Richter van Israël, besepte hij toen dat Saul grootmoedig geweest was. Zij vernieuwden toen het koningschap zodat iedereen dan terug kwam en vrijwillig zijn eed van trouw aan de koning opnieuw bevestigde. Samuel was pienter genoeg, door de Heilige Geest, om dat te doen. Het was een verstandig besluit gedaan in de geest van God.

1Samuel 11:15 15 Toen ging heel het volk naar Gilgal en riep daar Saul tot koning uit voor het aangezicht des HEREN te Gilgal, en zij slachtten daar vredeoffers voor het aangezicht des HEREN, en Saul en alle mannen van Israël verheugden zich daar zeer. (NBG)

Hier werd het koningschap bevestigd. Nu, na de overwinning op de Ammonieten waren zij allen bevestigd en zij stonden allen achter Saul en zij allen begrepen het. Zij waren nu gereed om te gaan en de belangrijke taak ter hand te nemen, namelijk de verdelging van de heidense volken in Israël en hen te onderwerpen. De vernieuwing van het koningschap scheen noodzakelijk, omdat het bedreigd was en het werd door de overwinning bevestigd. De uitdaging aan het ambt van Saul had een bevestiging nodig.

1Samuel 12:1-2 1 Samuel nu zeide tot geheel Israël: Zie, ik heb naar u geluisterd in al wat gij tot mij gezegd hebt, en heb een koning over u aangesteld. 2 Nu dan, zie, de koning gaat u voor; ik echter ben oud en grijs geworden, en zie, mijn zonen zijn bij u; van mijn jeugd af tot op deze dag ben ik u voorgegaan. (NBG)

Samuel bereidt zich nu voor om afstand te doen van zijn macht als Richter. Hij bereidt zich voor om te sterven en de tijd van de Richteren loopt ten einde.

1Samuel 12:3-5 3 Hier ben ik. Getuigt tegen mij in tegenwoordigheid des HEREN en in tegenwoordigheid van zijn gezalfde: wiens rund heb ik genomen? Wiens ezel heb ik genomen? Wie heb ik verdrukt? Wie heb ik verongelijkt? Uit wiens hand heb ik een geschenk aangenomen en heb daarom mijn ogen toegedaan? Dan zal ik het u teruggeven. 4 En zij zeiden: Gij hebt ons niet verdrukt en gij hebt ons niet verongelijkt en gij hebt uit niemands hand iets aangenomen. 5 Toen zeide hij tot hen: De HERE is getuige tegenover u, en zijn gezalfde is op deze dag getuige, dat gij bij mij niets gevonden hebt. Zij zeiden: Hij is getuige. (NBG)

Dat is de wijze waarop zij ook over ons moeten kunnen spreken. Dat u zonder vlek of rimpel voor God kunt staan en zij ons zonder oorzaak gehaat hebben. Het zou door ons gezegd moeten worden en door Christus wanneer hij ons bekend voor de Vader. Hij moet in staat zijn om te zeggen dat *zij hen zonder reden gehaat hebben*.

1Samuel 12:6-7 6 En Samuel zeide tot het volk: De HERE is het, die Mozes en Aäron heeft doen optreden en die uw vaderen uit het land Egypte heeft geleid. 7 Nu dan, stelt u op, opdat ik als richter u, voor het aangezicht des HEREN, voorhoude alle rechtvaardige daden die de HERE voor u en uw vaderen gedaan heeft. (NBG)

Samuel maakt het nu deze mensen duidelijk dat het niet de mensen zijn op wie men moet vertrouwen, maar dat God hun behoud en redder is.

1Samuel 12:8-23 8 Toen Jakob in Egypte gekomen was en uw vaderen tot de HERE riepen, zond de HERE Mozes en Aäron, die uw vaderen uit Egypte leidden, en hen hier deden wonen. 9 Maar zij vergaten de HERE, hun God, en Hij gaf hen over in de macht van Sisera, de legeroverste van Hasor, en in die van de Filistijnen en de koning van Moab; die streden tegen hen. 10 Zij riepen tot de HERE en zeiden: Wij hebben gezondigd, want wij hebben de HERE verlaten en de Baäls en Astartes gediend; nu dan, red ons toch uit de macht onzer vijanden, dan zullen wij U dienen. 11 Daarop zond de HERE Jerubbaäl, Barak, Jefta en Samuel [Hebreeuws *Samuel*, Leidse *Simson*], en redde u uit de macht der vijanden die u omringden, zodat gij veilig woondet. 12 Toen gij echter zaagt, dat Nachas, de koning der Ammonieten, tegen u optrok, zeidet gij tot mij: Neen, een koning zal over ons regeren. Terwijl toch de HERE, uw God, uw koning is. 13 Nu dan, ziedaar de koning, die gij verkoren hebt, die gij begeerd hebt; zie de HERE heeft een koning over u aangesteld. 14 Als gij maar de HERE vreest, Hem dient, naar Hem luistert en tegen het bevel des HEREN niet weerspanning zijt, en zowel gij als de koning die over u regeren zal, de HERE, uw God, volgt! 15 Doch, indien gij naar de HERE niet luistert en tegen het bevel des HEREN weerspanning zijt, dan zal de hand des HEREN tegen u zijn zoals ook tegen uw vaderen. 16 Blijft nu nog staan en ziet dit geweldige dat de HERE voor uw ogen doen zal. 17 Is het nu niet de tijd van de tarweoogst? Ik zal tot de HERE roepen, dat Hij donderslagen en regen geve. Weet dan en ziet, dat het kwaad groot is, dat gij in de ogen des HEREN gedaan hebt door voor u een koning te vragen. 18 Toen riep Samuel tot de HERE, en de HERE gaf op die dag donderslagen en regen, zodat het gehele volk zeer bevreesd werd voor de HERE en voor Samuel, 19 en het gehele volk zeide tot Samuel: Bid voor uw knechten tot de HERE, uw God, opdat wij niet sterven, want aan al onze zonden hebben wij nog kwaad toegevoegd door voor ons een koning te vragen.

20 En Samuel zeide tot het volk: Vreest niet; wel hebt gij al dit kwaad bedreven, maar wijkt niet langer van de HERE af, dient de HERE met uw ganse hart. 21 Gij zult niet afwijken achter de ijdelheden, die baten noch redden kunnen; slechts ijdelheid zijn zij. 22 Want de HERE zal zijn volk niet verstoten, om der wille van zijn grote naam. De HERE heeft immers verkozen u tot zijn volk te maken. 23 Wat mij betreft, het zij verre van mij, dat ik tegen de HERE zou zondigen door op te houden voor u te bidden; ik zal u de goede en rechte weg leren. (NBG)

Zelfs toen de koning geïnstalleerd was, werd de positie van de profeten niet weggenomen. Die opdracht bleef bij de profeten.

1Samuel 12:24-25 24 Vreest slechts de HERE en dient Hem trouw met uw ganse hart, want ziet, welke grote dingen Hij onder u gedaan heeft. 25 Maar indien gij toch kwaad doet, zult gij zowel als uw koning weggevaagd worden. (NBG)

Dus het uitdrukkelijke gebod ligt zowel bij de koning als het volk om God te volgen en wanneer zij kwaad doen, zullen zij weggevaagd worden. Maar de verantwoordelijkheid ligt bij de koning om de offers te regelen en deze af te handelen en zo een voorbeeld voor de natie te zijn. Hier wordt de natie tot een getuige à charge, tegen zichzelf, gesteld. Haar Richter was rechtvaardig en toch zocht ze een koning. De schakel tussen de natie en welvaart was rechtstreeks verbonden aan gehoorzaamheid aan de wet van de kant van de koning en van het volk. Zowel de koning als het volk moesten Gods wet gehoorzamen om welvaart te hebben. Toch werd het als kwaad gezien dat het volk een koning verlangde. Dat veranderde niet. Dat was juist de reden waarom Oliver Cromwell niet de kroon van Engeland nam, toen deze hem aangeboden werd. Hij werd begraven als de Beschermheer van Engeland onder de leuze *Christus, en geen mens, is koning*. Misschien was hij de grootste leider die Engeland in de laatste 1000 jaar gezien had omdat onder Cromwell de hele natie voorbereid werd om zijn geboorterecht op te nemen. Cromwell hervormde volledig het systeem voor militaire operaties in Engeland onder een nieuw model leger. Hij reorganiseerde de capaciteit van Engeland; hij roeide de corruptie uit. Tweemaal gaf hij macht aan het Parlement. Hij nam de macht weer van het Parlement af omdat het door en door corrupt was. Dus de grootste koning van Engeland was misschien niet eens koning. Hij was de Beschermheer van Engeland, omdat hij God vreesde. Engeland onder Cromwell vreesde God. De doorsnee Christelijke kerk kleineert Cromwell omdat hij hun afval niet zou dulden. Hij loochende de ordening in Rome om wat zij was en de kerk voor wat zij was. Hij zou geen enkele prullaria in de kerk dulden. Er was geen versiering op altaren, geen gouden kruisen en sieraden of wat dan ook.

1Samuel 13:1-2 1 Saul nu was een jaar aan de regering geweest. Toen hij twee jaar over Israël geregeerd had, 2 koos Saul zich drieduizend man uit Israël, waarvan er tweeduizend waren bij Saul te Mikmas en op het gebergte van Betel en duizend bij Jonatan te Gibeon in Benjamin, maar de rest van het volk liet hij weggaan, ieder naar zijn tent. (NBG)

Hij koos slechts 3.000 man uit om met hem te werken. De Koning koos zijn eerste leger op Pinksteren uit, waarop hij er drieduizend doopte in één dag. De eerste koning van Israël koos 3.000 man uit om te strijden; 1.000 onder Jonatan en 2.000 onder zichzelf.

1Samuel 13:3-8 3 Jonatan nu versloeg de bezetting der Filistijnen, die te Geba lag; dit vernamen de Filistijnen. Terzelfder tijd liet Saul in het gehele land op de hoorn blazen, want hij dacht: De Hebreëen moeten het vernemen. 4 Zo hoorde geheel Israël de boodschap: Saul heeft de bezetting der Filistijnen verslagen en zodoende is Israël bij de Filistijnen in een kwade reuk gekomen. Toen werd het volk opgeroepen om Saul te volgen naar Gilgal. 5 De Filistijnen nu hadden zich verzameld om tegen Israël te strijden, drieduizend wagens, zesduizend ruiters en voetvolk even talrijk als het zand aan de oever der zee. Zij trokken op en legerden zich te Mikmas, oostelijk van Bet-awen. 6 Toen de mannen van Israël zagen, dat

zij in het nauw kwamen, dat het volk bedreigd werd, verborg het volk zich in de spelonken, spleten, rotsen, grotten en putten; 7 ook gingen Hebreëen over de Jordaan naar het land van Gad en Gilead, terwijl Saul nog te Gilgal was en al het volk bevende in zijn gevolg bleef. 8 Hij wachtte zeven dagen, tot de tijd die Samuel had bepaald. Maar toen Samuel niet naar Gilgal kwam, begon het volk van hem weg te lopen; (NBG)

De Here had door Samuel aan Saul verteld dat hij daar zeven dagen moest wachten. Samuel was daar en Saul deed hetzelfde als wat het Christendom doet met het tellen van de opstanding. Zij telden niet de volle dagen. Christus zei dat de zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het binnenste der aarde zou zijn. Het hedendaagse Christendom telt dagdelen. De fout was heel gewoon dat zeven dagen zeven volle dagen zijn en Saul telde een dagdeel als dag, terwijl hem de opdracht tot dagen gegeven was. In plaats van te wachten en te gehoorzamen, begon hij toen met het offer.

1Samuel 13:9-15 9 daarom zeide Saul: Brengt mij het brandoffer en de vredeoffers. En hij offerde het brandoffer. 10 Nauwelijks was hij gereed met het offeren van het brandoffer, of zie, daar kwam Samuel. Saul ging hem tegemoet om hem te begroeten. 11 Toen zeide Samuel: Wat hebt gij gedaan? Saul antwoordde: Daar ik zag, dat het volk van mij wegliep en gij niet op de afgesproken tijd kwaamt, terwijl de Filistijnen te Mikmas verzameld waren, 12 dacht ik: nu zullen de Filistijnen op mij afkomen te Gilgal, en ik heb de gunst des HEREN nog niet gezocht; toen heb ik mij verstout en heb het brandoffer geofferd.

13 Samuel zeide tot Saul: Gij hebt dwaas gehandeld; gij hebt niet in acht genomen het gebod van de HERE, uw God, dat Hij u geboden heeft, anders zou de HERE uw koningschap over Israël voor altijd bevestigd hebben. 14 Maar nu zal uw koningschap niet bestendig zijn. De HERE heeft Zich een man uitgezocht naar zijn hart en de HERE heeft hem tot een vorst over zijn volk aangesteld, omdat gij niet in acht genomen hebt wat de HERE u geboden had. 15 Daarna stond Samuel op en ging van Gilgal naar Gibeon in Benjamin. Maar Saul monsterde het volk dat zich bij hem bevond: ongeveer zeshonderd man. (NBG)

Saul verloor snel mannen vanwege de overweldigende overmacht van de Filistijnse strijdkrachten en het gebrek aan vertrouwen om te wachten. Zij waren getalsmatig hopeloos de minderen. De fout van Saul bij Mikmas was dat hij niet vertrouwd had op de komst van de gezalfde des Heren. Hij mat zich gezag aan dat hij volgens gebod niet mocht uitoefenen. Het ontbrak Saul aan vertrouwen en een kennis der tijden. Hij telde onjuist in de uitoefening van zijn plicht. Dit voorbeeld bevat een les voor het laatst der dagen voorafgaande aan de wederkomst van Messias. De Heer talmt niet te komen, zoals sommigen denken. Messias wordt op de vastgestelde tijd gezonden. Saul stond onder grote druk net als Israël in het laatst der dagen onder grote druk zal komen. Wat altijd in de Gemeente gebeurde, onder Messias, was dat wanneer de Gemeente onder grote druk kwam in een vervolging dat vele mensen tot afval kwamen. Zij aanvaardden ordeningen, waarvan gezegd was, dat zij die niet moesten aanvaarden en zij deden dingen die zij niet moesten doen. In recente tijden zijn zij niet eens vervolgd en hebben zij toch gedaan, waarvan de Heer gezegd had het niet te doen. En vanwege dat werd op die manier het koningschap van hen weggenomen. Wanneer u geen gehoorzaamheid aan de wet heeft en aan de Heer ongehoorzaam bent en aan Zijn bevelen aan de uitverkorenen, dan wordt het koningschap van u weggenomen en aan een ander gegeven. De namen en de aantallen staan geschreven in het boek des hemels. U kunt om de Heilige Geest vragen en deze zal u gegeven worden, maar wanneer u God niet gehoorzaamt, zal uw plaats weggenomen worden.

Dat was de les van Saul en het was bij het koningschap, dus er was geen aanzien des persoons. Het gaat helemaal van boven naar beneden door de hele natie heen. Wij van het Huis Gods zijn deel van die ordening. Als wij God niet gehoorzamen, worden wij verwijderd.

Sauls inzicht was niet zo groot en hij legde het volk lasten op, die het niet hoefde te dragen. Dit is een andere zwakte in het koningschap en het is een zwakte bij de uitverkorenen.

1Samuel 14:24-30 24 Toen de mannen van Israël op die dag bedreigd werden, had Saul het volk een vervloeking doen uitspreken: Vervloekt is de man, die spijs eet voor de avond en voordat ik mij op mijn vijanden gewroken heb. Daarom gebruikte niemand van het volk enig voedsel. 25 En het gehele volk kwam bij een bos en er was honig op het veld. 26 Toen het volk bij het bos kwam, zie, daar vloeide honig, maar niemand bracht de hand aan de mond, want het volk vreesde de eed. 27 Jonatan echter had niet gehoord, dat zijn vader het volk had doen zweren. Hij strekte de stok die hij in de hand had, uit en doopte de punt in de honigraat; daarop bracht hij de hand aan de mond en zijn ogen stonden weer helder. 28 En iemand uit het volk nam het woord en zeide: Uw vader heeft het volk uitdrukkelijk doen zweren: vervloekt is de man, die heden spijs eet; daarom is het volk uitgeput. 29 Toen zeide Jonatan: Mijn vader heeft het land in het ongeluk gestort; ziet eens, hoe helder mijn ogen staan, nu ik een weinig van deze honig geproefd heb. 30 Hoeveel te meer, wanneer het volk heden vrij had kunnen eten van de buit zijner vijanden, die het behaald heeft! Maar nu is de slachting onder de Filistijnen niet groot. (NBG)

Saul gaf zijn leger niet te eten en zij konden de Filistijnen niet verslaan door hun leger te achtervolgen en te verslaan.

1Samuel 14:31-35 31 En zij versloegen op die dag de Filistijnen van Mikmas tot Ajjalon, ofschoon het volk zeer uitgeput was. 32 Daarom viel het volk aan op de buit; zij namen kleinvee, runderen en kalveren, slachtten die op de grond, en het volk at ervan met bloed en al. 33 Toen deelde men Saul mee: Zie, het volk zondigt tegen de HERE door te eten met bloed en al. En hij zeide: Gij bezondigt u; wentelt ogenblikkelijk een grote steen hier naar mij toe. 34 Saul zeide ook: Verspreidt u onder het volk en zegt hun: ieder moet zijn rund of stuk kleinvee tot mij brengen; slacht het hier, dan kunt gij het eten. Maar zondigt niet tegen de HERE door het met bloed en al te eten. Toen bracht ieder van het gehele volk die nacht zijn rund met zich, en zij slachtten ze aldaar. 35 Saul bouwde de HERE een altaar; dit was het eerste altaar, dat hij voor de HERE bouwde. (NBG)

Saul had zijn volk nodeloos tot afzien gedwongen, waardoor zij zondigden. Pas toen het volk, onder grote uitputting begonnen was de buit te slachtten en zondigde door dieren te eten, die op de onjuiste wijze gedood waren, met het bloed, bouwde Saul een altaar voor de Here. Tot die tijd had hij nog geen altaar voor de Here gebouwd. Dus zijn doelstellingen waren volkomen fout. Sauls gedachten waren niet gericht op de wil van God. Hij was geen vriend van God, noch was hij een man naar Gods hart in dezelfde betekenis als David was. Niettemin werd hij door God gebruikt om een aantal zaken te verwezenlijken.

1Samuel 14:36-46 36 Verder zeide Saul: Laten wij vannacht de Filistijnen achternatrekken en hen beroven tot het aanbreken van de morgen en niemand van hen overlaten. Zij nu zeiden: Doe al wat goed is in uw ogen. Maar de priester zeide: Laten wij hier tot God naderen. 37 Saul vroeg aan God: Zal ik de Filistijnen achternatrekken? Zult Gij hen in de macht van Israël geven? Maar op die dag antwoordde Hij hem niet. 38 Toen zeide Saul: Komt hierheen, alle gij hoofden van het volk; onderzoekt en ziet, waardoor deze schuld heden ontstaan is. 39 Want zo waar de HERE leeft, die Israël verlost, al lag deze bij mijn zoon Jonatan, hij zal zeker sterven. Maar van het gehele volk was er niemand, die hem antwoordde. 40 Daarop zeide hij tot geheel Israël: Gij zult aan de ene kant staan en ik en mijn zoon zullen aan de andere kant staan. Toen zeide het volk tot Saul: Doe wat goed is in uw ogen. 41 Saul nu zeide tot de HERE: God van Israël, breng de waarheid aan het licht. Toen werden Saul en Jonatan aangewezen, maar het volk ging vrijuit. 42 Saul zeide: Werpt het lot tussen mij en mijn zoon Jonatan. Toen werd Jonatan aangewezen. 43 Saul zeide tot Jonatan: Deel mij mee, wat gij

gedaan hebt. Toen deelde Jonatan het hem mee en zeide: Ik heb inderdaad met de punt van de stok die ik in mijn hand had, een weinig honig geproefd. Hier ben ik: ik ben bereid te sterven. 44 Saul zeide: Zo moge God mij doen, ja nog erger, voorwaar, gij moet zeker sterven, Jonatan. 45 Maar het volk zeide tot Saul: Zou Jonatan sterven, die deze grote overwinning in Israël behaald heeft? Dat zij verre! Zo waar de HERE leeft, er zal geen haar van zijn hoofd ter aarde vallen. Want met Gods hulp heeft hij heden dit verricht. Zo bevrijdde het volk Jonatan, en hij stierf niet. 46 Saul keerde terug van de vervolging der Filistijnen, en de Filistijnen gingen naar hun eigen woonplaats. (NBG)

Sauls onderscheid was verkeerd en zijn denken was niet als dat van God. Hij kon geen fout toegeven, zelfs niet toen het op het doden van zijn zoon aankwam. Hij kon niet gehoorzamen, wanneer het aankwam op de bevelen van God in het verdelgen van de vijanden van Israël. Saul had geen werkelijk begrip voor barmhartigheid of om de fout bij zichzelf te zoeken. Saul kon geen fout bij zichzelf zoeken, zelfs al zou het gaan om het doden van zijn eigen zoon. Als wij koningen in Israël zullen worden, moeten wij in staat zijn om berouw te hebben en de verantwoordelijkheid aanvaarden voor hetgeen wij doen.

Dit is het grootste probleem bij het priesterschap en de reden waarom het verwijderd wordt. Zij worden verwijderd omdat zij niet de verantwoordelijkheid wilden aanvaarden voor hetgeen zij deden in aanzien des persoons.

1Samuel 15:1-3 1 Samuel zeide tot Saul: Mij heeft de HERE gezonden om u tot koning te zalven over zijn volk, over Israël; nu dan, luister naar de woorden des HEREN. 2 Zo zegt de HERE der heerscharen: Ik doe bezoeking over wat Amalek Israël heeft aangedaan, hoe hij zich hem in de weg heeft gesteld, toen het uit Egypte trok. 3 Ga nu heen, versla Amalek, slaat al wat hij bezit met de ban en spaar hem niet. Dood man en vrouw, kind en zuigeling, rund en schaap, kameel en ezel. (NBG)

De Heer was vast besloten om Amalek niet te laten voortbestaan, omdat met Amalek alleen in de tweede opstanding afgerekend kon worden. Amalek was vast besloten in zijn wreedheid om Israël volledig te verdelgen. Simeon en Levi werd om soortgelijke reden geen erfdeel onder de stammen gegeven. Zij waren verstrooid onder de stammen van Israël en met hen kon niet afgerekend worden vanwege hun wreedheid. Amalek was nog veel erger.

1Samuel 15:4-17 4 Saul riep het volk op en monsterde het te Telaim, tweehonderdduizend man voetvolk; daarbij tienduizend Judeeërs. 5 Toen Saul de stad van Amalek bereikt had, legde hij in het dal een hinderlaag. 6 Saul nu zeide tot de Kenieten: Gaat heen, verwijderd u, trekt weg uit het midden der Amalekieten, opdat ik u niet met hen verdelg; gij hebt immers trouw bewezen aan alle Israëlieten, toen zij uit Egypte trokken. Daarop verwijderden zich de Kenieten uit het midden van Amalek. 7 En Saul versloeg Amalek van Chawila af tot in de nabijheid van Sur, dat ten oosten van Egypte ligt. 8 Agag, de koning van Amalek, greep hij levend, maar het gehele volk sloeg hij met de ban door de scherpte des zwaards. 9 Saul echter en het volk spaarden Agag en het beste van het kleinvee en van de runderen, ook het naastbeste, verder de lammeren, kortom al wat waardevol was; dat wilden zij niet met de ban slaan. Maar al het vee dat waardeloos was en ondeugdelijk, sloegen zij met de ban. 10 Toen kwam het woord des HEREN tot Samuel: 11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning heb aangesteld, want hij heeft zich van Mij afgekeerd en mijn bevelen niet uitgevoerd. Hierop ontroerde Samuel hevig en hij riep tot de HERE de gehele nacht. 12 Vroeg in de morgen ging Samuel Saul tegemoet, en Samuel werd meegedeeld: Saul is te Karmel gekomen en zie, hij heeft zich daar een gedenkteken opgericht; daarna heeft hij zich omgewend en is weggegaan; hij is afgedaald naar Gilgal. 13 Toen Samuel bij Saul kwam, zeide deze tot hem: Wees gezegend door de HERE; ik heb het bevel des Heren uitgevoerd. 14 Maar Samuel zeide: Wat betekent dan dat geblaas van kleinvee, dat in mijn oren klinkt, en het geloei van runderen, dat

ik hoor? 15 Saul zeide: Die heeft men van de Amalekieten meegebracht, want het volk heeft het beste van het kleinvee en van de runderen gespaard om de HERE, uw God, offers te brengen; maar de rest hebben wij met de ban geslagen. 16 Toen zeide Samuel tot Saul: Houd stil, dan zal ik u mededelen wat de HERE in deze nacht tot mij gesproken heeft. Hij zeide tot hem: Spreek. 17 Daarop zeide Samuel: Zijt gij niet, hoewel gij klein waart in eigen oog, geworden tot een hoofd der stammen van Israël? En heeft de HERE u niet gezalfd tot koning over Israël? (NBG)

Hetzelfde is waar voor een ieder van ons. De Heer heeft ons gezalfd en ons een taak gegeven om uit te voeren. Wij hebben een opdracht. Het gaat ons niet aan om te beslissen of wij die taak vervullen of niet. U hebt reeds uw opdracht gekregen, en u moet ermee doorgaan.

1Samuel 15:18-23 18 De HERE had u uitgezonden met de opdracht: Ga heen, sla die boosdoeners, de Amalekieten, met de ban, strijd tegen hen, totdat gij hen hebt uitgeroeid. 19 Waarom hebt gij dan niet naar de HERE geluisterd, maar hebt gij u op de buit geworpen en hebt gedaan wat kwaad is in de ogen des HEREN? 20 Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb wel naar de HERE geluisterd en ben de weg gegaan, waarop de HERE mij zond en ik heb Agag, de koning van Amalek, meegebracht, maar Amalek zelf heb ik met de ban geslagen. 21 Doch het volk nam van de buit kleinvee en runderen, het beste van het gebannene, om de HERE, uw God, offers te brengen in Gilgal. 22 Maar Samuel zeide: Heeft de HERE evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des HEREN stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen. 23 Voorwaar, weerspanning is zonde der toverij en ongezeggenheid is afgoderij en dienen van terafim. Omdat gij het woord des HEREN verworpen hebt, heeft Hij u verworpen, zodat gij geen koning meer zult zijn. (NBG)

Dat is de aanklacht tegen de uitverkorenen. Dat is de aanklacht tegen het koningschap door heel Israël en ook de aanklacht tegen de uitverkorenen als koningen en priesters.

Waarom is gehoorzaamheid beter dan offers? Waarom is weerspanning de zonde der toverij en ongezeggenheid afgoderij en ongerechtigheid? Het is eenvoudig zo: Alle mensen bestaan en ontleen hun bestaan aan de wil van God. Monotheïsme is directe gehoorzaamheid aan God. Persoonlijk verzet plaats de afzonderlijke mens buiten de wil van God. Daarom vestigt men een wil buiten die van God en tast vandaar het fundament aan van Monotheïsme. Verzet veroorzaakt een polytheïstisch bestaan van de wil. Daarom is het afgoderij omdat het Polytheïsme vestigt en een gedachte loop buiten de wil van God om en buiten Zijn wet. Het is de zonde van toverij, omdat de raadpleging van de wil buiten die van Gods wil omgaat tegen de uitdrukkelijke wil van God. Daarom kan de leerstelling van de onsterfelijke ziel niet bestaan.

God moet iedere wil die bestaat buiten de Zijne verdelgen om Monotheïsme als de theologische ordening te vestigen. Dat is de verklaring van hetgeen Samuel daar in de Geest zei.

De zonde van het koningschap is traditioneel weerspanning en ongezeggenheid geweest. Zij hebben voortdurend de bevelen van God uitgelegd voor hun eigen doeleinden. Saul gaf door Agag te sparen dat de mogelijkheid zou ontstaan, dat zijn eigen volk vervolgd zou worden onder Haman de Agagiet, een rechtstreekse nazaat van Agag. Saul kreeg klaarblijkelijk niet alle nakomelingen van Agag te pakken, omdat Haman toch in staat was om in het Babylonische wereldrijk tot een dergelijke machtspositie te komen, dat hij het voortbestaan van de stam Juda kon bedreigen. Satan wenste dat de Agagieten onder Amalek Israël zouden verdelgen en in het bijzonder de stam Juda, zodat Messias niet geboren kon worden. Dat was het achterliggende doel. Maar Saul slaagde er niet in en daarom moest Juda,

zoals wij weten uit het boek Ester, de bedreiging van een volledige uitroeiing onder ogen zien van de rechtstreekse nazaat van Agag. Daarom is gehoorzaamheid van het allerhoogste belang. Deze gevolgen op lange termijn van de bevelen van God kunnen wij niet vooruitzien. Wij weten niet waarom wij gehoorzaam moeten zijn. Alles wat wij weten is dat wij gehoorzaam moeten zijn. Het is niet aan ons om te vragen waarom, maar in wat wij gehoorzaam moeten zijn. Wij moeten de Schriften onderzoeken om zeker te zijn dat wij gehoorzaam zijn in de juiste zaken. Dat is onze verantwoordelijkheid. Dat is de reden waarom God de opdracht gaf. Het is duidelijk dat de nakomelingen van Agag ditmaal niet uitgeroeid waren, zelfs toen Samuel handelde naar Gods bevelen en Agag's moeder kinderloos maakte, zoals gemeld is. Het is mogelijk dat Saul niet een voorbeeld wilde stellen voor het geval dat hijzelf gevangen genomen zou worden. Koningen doodden in het algemeen geen andere koningen omdat, voor het geval dat zij gevangen genomen werden, iemand voor hen het losgeld zou betalen. Dat was in die dagen de gewoonte. Saul toonde berouw in woorden, maar het was al te laat.

1Samuel 15:24-26 24 Saul zeide tot Samuel: Ik heb gezondigd, want ik heb het bevel des HEREN, uw opdracht, overtreden; maar ik vreesde het volk en ik heb naar hen geluisterd. 25 Nu dan, vergeef toch mijn zonde; keer met mij terug, dan zal ik mij voor de HERE neerbuigen. 26 Maar Samuel zeide tot Saul: Ik zal met u niet terugkeren, want gij hebt het woord des HEREN verworpen; daarom heeft de HERE u verworpen, dat gij geen koning meer over Israël zult zijn. (NBG)

Dat is de streep onder de afrekening. Dat gebeurt met de priesters, de vorsten en de uitverkorenen die de woorden Gods verwerpen. Wanneer u de wet van God verwerpt, zal Hij u vanuit Israël verwerpen. U kunt berouw hebben, maar u heeft dan berouw in de tweede opstanding. Dat is het begrip van Christus wanneer hij zegt dat u het Koninkrijk van God niet kunt binnengaan. Wanneer u uw hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter u ligt kunt u daar niet meer geplaatst worden. Met God kan niet gespot worden. Dit dient als een belangrijke richtlijn voor alle uitverkorenen.

1Samuel 15:27-31 27 Toen Samuel zich omkeerde en wilde weggaan, greep Saul de slip van zijn mantel, doch deze scheurde af. 28 Daarop zeide Samuel tot hem: De HERE heeft heden het koningschap over Israël van u afgescheurd en heeft het gegeven aan uw naaste, die beter is dan gij. 29 Ook liegt de Onveranderlijke Israëls niet en Hij kent geen berouw; want Hij is geen mens, dat Hij berouw zou hebben. 30 Maar hij zeide: Ik heb gezondigd; bewijs mij nu toch eer in tegenwoordigheid van de oudsten van mijn volk en van Israël. Keer toch met mij terug, dan wil ik mij voor de HERE, uw God, neerbuigen. 31 Hierop keerde Samuel terug achter Saul. En Saul boog zich neer voor de HERE. (NBG)

Samuel eerde Saul terwille van het leiderschap van het volk. Saul zag dat. Dus de overdracht van macht gebeurde op een geordende wijze. Saul wist dat het koningschap weggenomen was en aan een andere man gegeven die beter was. Toch was die man nog niet gezalfd. Nu kunt u ook de wrok begrijpen die in Saul was, toen David bevestigd werd. Saul wist dat er een andere koning zou zijn en ongetwijfeld wist hij dat David de gezalfde des Heren was. In plaats van te aanvaarden dat de Here zijn gezalfde onder zijn hoede geplaatst had, trachtte Saul David te verdelgen terwijl deze hem getrouw diende. Dat is niet een nieuw verschijnsel. Dat gebeurde voortdurend onder de uitverkorenen, door eigenbelang en eigengerechtigheid door hen in het lichaam van Christus trachtten te verdelgen, die beter waren dan zij waren.

1Samuel 15:32-35 32 Toen zeide Samuel: Breng Agag, de koning van Amalek, bij mij. Welgemoed ging Agag naar hem toe, want hij zeide: Voorwaar, de bitterheid van de dood is geweken. 33 Maar Samuel zeide: Zoals uw zwaard vrouwen kinderloos maakte, zo zal onder de vrouwen uw moeder kinderloos worden. Daarop hieuw Samuel Agag aan stukken voor het aangezicht des HEREN te Gilgal. 34 Samuel begaf zich naar Rama, maar Saul ging naar zijn

huis, naar Gibeon Saul. 35 Samuel zag Saul niet meer tot de dag van zijn dood, maar Samuel droeg leed over Saul. En de HERE had berouw, dat Hij Saul tot koning over Israël had aangesteld. (NBG)

Samuel heeft reeds gezegd dat de Heer niet een mens is dat Hij berouw zou hebben. Dit betekent dat Hij begonnen was om de feiten te veranderen die samenhangen met de aanstelling van Saul. Met andere woorden, was God niet langer meer met Saul. Dit berouw is een voortgang in correctie of verandering. Berouw betekent te aanvaarden dat u een koers volgde, die u moest veranderen.

De profeet was bedroefd over de koning maar zag hem desondanks niet meer. Wanneer het koningschap verwijderd wordt van Israël, zullen de profeten van Israël niet meer spreken met de vorsten van Israël totdat hij komt, wiens recht het is - met andere woorden, Messias. Dit wordt afgebeeld in de tekst bij de aanstelling van David.

Wij hebben de geschiedenis van Saul bekeken en zijn zalving gevolgd tot koning, zijn uitverkiezing, zijn ontwikkeling en waarom het koningschap van hem werd weggenomen. Al deze geschiedenissen zijn lessen voor ons in het Koninkrijk. De parallel is ook dat een menselijk koningschap met al zijn zwakheden gereed gemaakt wordt om aan David overhandigd te worden. De analogie is dan ook die van de uitverkorenen en de koning was de Messias. Dus u komt uit met het begrip van David, die voorbereid wordt, wachtende en toen werd het koningschap overgedragen naar een beter koningschap. Dus er is een voortgang naar een beter koningschap dat wij zagen onder David en onderwerping der naties, zodat het bevestigd kon worden, om de Tempel te kunnen bouwen. Toen was het nieuwe koningschap gevestigd onder Salomo, die de Tempel bouwde, die een uitbeelding is van de ordening van het duizendjarige vredesrijk. Aan het einde van Salomos regering verviel hij, nadat hij de Tempel gebouwd had, tot afgoderij. Dit zelfde zal gebeuren aan het einde van het Millennium. Wanneer Satan weer losgelaten wordt onder de naties aan het einde van het Millennium, zullen zij weer terugvallen in afgoderij en zullen zij optrekken tegen Jeruzalem. Dat is de volgorde en betekenis van Saul op David op Salomo en Salomos afgoderij. Dan en alleen dan pas zal Messias alles weder oprichten voor de tweede opstanding en de komst van God. Er zijn drie fasen van menselijk naar Messiaans, tot de bouw van de Tempel volgens het bouwplan van het Millennium en vervolgens tot de uitroeiing van en oorlogen tegen de afgoderij, die door de heidenen kwamen, aan het einde ervan.

1Samuel 16:1-3 1 De HERE zeide tot Samuel: Hoelang zult gij nog leed dragen over Saul, en Ik heb hem toch verworpen, dat hij geen koning meer over Israël zal zijn? Vul uw hoorn met olie en ga heen: Ik zend u naar de Betlehemiet Isai, want onder zijn zonen heb Ik Mij een koning uitgezocht. 2 Maar Samuel zeide: Hoe zou ik kunnen gaan? Als Saul het hoort, zal hij mij doden. De HERE zeide: Gij zult een jonge koe meenemen en zeggen: ik ben gekomen om de HERE een slachtoffer te brengen. 3 Dan zult gij Isai tot dit offer nodigen, en Ik zal u te kennen geven wat gij doen moet; gij zult voor Mij zalven wie Ik u zal aanwijzen. (NBG)

De jonge koe [rode vaars] was natuurlijk een beeld van reiniging. De hele structuur was een beeld van Messias die Israël van zijn zonde reinigt en de vaars vormde het zondoffer. Samuel had een rechtstreekse relatie met Jezus Christus. Jezus Christus sprak tot Samuel zodat hij in een gewoon gesprek hoort wat gaat gebeuren. Dat is de verhouding, waarnaar wij moeten uitzien. Wij zouden ook onze relatie met Jezus Christus moeten versterken zodat wij precies begrijpen wat dagelijks gaat gebeuren. Wanneer deze dingen ons overkomen is Christus in staat om ons door de Heilige Geest te overtuigen, wat voor handeling wij moeten verrichten.

1Samuel 16:4-13 4 Samuel deed wat de HERE gezegd had en hij kwam te Betlehem. De oudsten der stad kwamen hem bevend van vrees tegemoet en zeiden: Betekent uw komst vrede? 5 En hij zeide: Ja, ik ben gekomen om de HERE een slachtoffer te brengen. Heiligt u,

dan moogt gij met mij aan dit offer deelnemen. En hij heiligde Isai en zijn zonen en nodigde hen tot het offer. 6 Toen zij binnenkwamen, en hij Eliab zag, dacht hij: Zeker staat hier voor de HERE zijn gezalfde. 7 Doch de HERE zeide tot Samuel: Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan. 8 Toen riep Isai Abinadab en liet hem aan Samuel voorbijgaan, maar hij zeide: Ook deze heeft de Here niet verkoren. 9 Daarna liet Isai Samma aan hem voorbijgaan, maar hij zeide: Ook deze heeft de HERE niet verkoren. 10 En Isai liet zijn zeven zonen aan Samuel voorbijgaan, maar Samuel zeide tot Isai: De HERE heeft dezen niet verkoren.

11 Hierop zeide Samuel tot Isai: Zijn dit al de jongens? Deze antwoordde: De jongste ontbreekt nog; zie, hij weidt de schapen. Toen zeide Samuel tot Isai: Laat hem halen, want wij zullen niet gaan aanzitten, voordat hij hier gekomen is. 12 Daarop liet hij hem halen. Hij nu was rossig, ook had hij mooie ogen en een schoon voorkomen. Toen zeide de HERE: Sta op, zalf hem, want deze is het. 13 Samuel nam de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des HEREN David aan. Daarna stond Samuel op en ging naar Rama. (NBG)

Dus sinds de dag van Davids zalving was de Geest des Heren machtig op hem, maar Saul was nog steeds koning in Israël. David moest wachten tot Saul verwijderd was, zodat hij dan het koningschap kon aanvaarden. Er waren dus twee gezalfde koningen tegelijkertijd in Israël. Dat geeft een beeld van de uitverkorenen binnen de natie. Het is ook een beeld van het priesterschap en het koningschap dat bestemd is om uit de ordening van het millennium genomen te worden, het toekomstige koningschap, dat reeds gezalfd is en in de natie wacht. Wij zijn tot koningen en priesters gezalfd, ook al hebben wij ons koningschap nog niet aanvaard. Wanneer de tijd daar is, zullen wij ons koningschap aanvaarden. David was een beeld van Messias in het feit dat hij een voorvader was van Messias, terwijl Messias toch zijn Heer was. Dit laat zien dat Messias een vóórbestaan had in een andere vorm voordat hij nazaat werd van David.

God ziet niet zoals mensen zien. David was de jongste in het gezin, zoals Saul de geringste van de stammen was. David werd beoordeeld naar zijn hart en door zijn ijver om te zorgen voor de verantwoordelijkheden van zijn vader Isai. Hij die getrouw is en zorgt voor de belangen van zijn aardse vader zal ook ijverig zijn voor het zorgen van de belangen van zijn hemelse Vader. Dit was één van de belangrijkste eigenschappen bij David. Hij was bereid om zijn leven op te offeren, terwijl hij zorgde voor de belangen van zijn vader. Hoeveel te meer zou hij bereid zijn om zijn leven op te offeren voor de belangen van zijn hemelse Vader en in het belang van de natie? Hij die in weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. Dat was het voorbeeld dat door David gebruikt werd. Hij werd beproefd en werd getrouw bevonden in weinig zodat hem veel gegeven werd om getrouw over te zijn. Deze handeling van aanstelling van David in Juda was om de belofte aan Juda door Jakob te bevestigen.

In Genesis 49 werd door Jakob aan Juda de belofte van zijn geboorterecht gegeven, maar het werd vele, vele eeuwen niet van kracht. Drieduizend jaar geleden werd het van kracht en aan David gegeven. Juda moest wachten. Hij werd bevestigd, maar dat was zijn geboorterecht. Genesis 49:8-10 8 Juda, u zullen uw broeders loven, uw hand zal zijn op de nek uwer vijanden, voor u zullen uws vaders zonen zich neerbuigen. 9 Een leeuwewelp is Juda; na de roef zijt gij omhoog geklommen, mijn zoon; hij kromt zich, legt zich neder als een leeuw of als een leuwin; wie durft hem opjagen? 10 De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn. (NBG)

Dit is een belofte van het geboorterecht. Toch was dat nog niet vervuld en geheel Juda werd geteld en gerekend tot de kinderen Israëls onder Saul. Zij moeten de inwijding van Saul nogal raadselachtig gevonden hebben en een rechtstreekse ontkenning van de beloften aan hen gegeven in Genesis. Toch gehoorzaamden zij Saul en vochten zij naast Saul. Juda werd apart van Israël geteld om er zeker van te zijn, dat iedereen beseftte dat zij in aantal de grootste stam waren, en zij leverden 10% van de aantallen voor de legers van Israël, ook al waren er twaalf stammen. Zij onttrokken zich niet aan hun plichten zelfs al waren aan hen de beloften gegeven en niet uitgevoerd. Zij waren daar in vollen getale onder de stammen Israëls om deel te nemen aan de strijd onder de koning die van een andere stam was. Het geboorterecht scheen ontnomen te zijn van de grootste stam en aan de kleinste stam gegeven. Zij werden beproefd in hetgeen zij doen moesten en de aanstelling van Saul was een rechtstreekse loochening van de belofte van het geboorterecht aan Juda, en toch streed Juda voor Saul en gehoorzaamde hem als koning. Dat is belangrijk. Het laat de ijver zien, die verlangd wordt. Zelfs al lijken de beloften ver weg te zijn, wij hebben de verantwoordelijkheid om te doen hetgeen de Heer ons geeft te doen, en om uit alle macht te strijden wat de Heer wil dat wij bereiken, zelfs al lijkt het tegengesteld aan de beloften ons gegeven. De beloften werden ook aan de natie Jakob gegeven en de ster zal uit Jakob komen, die Messias is, die een nakomeling is van David.

Numeri 24:17 17 Ik zie hem, maar niet nu; ik schouw hem, maar niet van nabij; een ster gaat op uit Jakob, een scepter rijst op uit Israël, en verbrijzelt Moabs slapen, en verplettert alle zonen van Set. (NBG)

David zorgde voor de voorzieningen voor de Tempel en onderwierp in feite de naties, zodat de Tempel gebouwd kon worden. Hem werd niet toegestaan om de Tempel te bouwen omdat hij een man met bloed aan zijn handen was. Die eer werd aan Salomo overgelaten. Het beeld is dat de naties onderworpen moeten worden in het laatst der dagen voordat de wederoprichting kan plaats vinden en de Tempel onder Messias gebouwd worden. Salomo was echter niet onberispelijk vanwege zijn begeerte naar vreemde vrouwen, die afgoderij opnieuw Israël binnenbrachten en Salomo overhaalden tot afgoderij. Er zal dus geen restant van de heidense religies overgelaten worden in de ordening van het millennium. Ondanks dat alles zal er in het laatst der dagen een opstand zijn. Wanneer Satan weer losgelaten wordt, zal hij, in slechts een paar jaar, alles hen aandoen, wat hij ons aangedaan heeft, zelfs al hebben zij duizend jaar rechtvaardige heerschappij onder Messias gehad.

1Koningen 11:1-6 1 Koning Salomo nu had behalve de dochter van Faraó vele vreemde vrouwen lief: Moabitische, Ammonitische, Edomitische, Sidonische en Hethitische, 2 behorende tot die volken, van wie de HERE tot de Israëlieten had gezegd: Gij zult u niet inlaten, en zij zullen zich niet inlaten, voorwaar, zij zouden uw hart meevoeren achter hun goden; haar hing Salomo met liefde aan. 3 En hij heeft als vrouwen gehad zevenhonderd vorstinnen en driehonderd bijvrouwen; en zijn vrouwen verleidden zijn hart. 4 Het geschiedde namelijk, toen Salomo oud geworden was, dat zijn vrouwen zijn hart meevoerden achter andere goden, zodat zijn hart de HERE, zijn God niet volkomen was toegewijd gelijk dat van zijn vader David. 5 Zo liep Salomo Astarte, de godin der Sidoniërs, achterna, en Milkom, de gruwel der Ammonieten, 6 en Salomo deed wat kwaad is in de ogen des HEREN, en hij volgde de HERE niet ten volle, zoals zijn vader David. (NBG)

Salomo was de wijste man die Israël ooit gekend heeft, maar hij volgde de Here niet met de liefde die zijn vader had en zijn ijver voor de waarheid. Het was zijn ijver voor de waarheid dat David God bleef volgen. Salomo werd ingepalmd door zijn vreemde vrouwen en hij liep de goden van deze andere volken achterna.

1Koningen 11:7 7 Toentertijd bouwde Salomo een hoogte voor Kemos, de gruwel van Moab, op de berg ten oosten van Jeruzalem, en voor Moloch, de gruwel der Ammonieten. (NBG)
Hier ziet u de oecumene. U ziet hier Salomo die tracht een godsdienst te vestigen die aanvaardbaar is voor alle volken in zijn wereldrijk, met iedereen onder zijn invloed. Salomo was de grootste koning in dat gebied en zij kwamen allemaal op bezoek bij hem. Hij was een religieuze ordening aan het vestigen, dat de Moabieten en Ammonieten in het noordoosten aantrok en de Sidoniërs en al de Fenicische steden in het westen, de Filistijnen in Gaza en Jericho tot de Eufraat en de noordelijke systemen waar Astorot bestond in het Babylonische systeem als Astarte of Istar. Hij vestigde dus het systeem van Pasen [Engels *Easter*; Duits *Ostern*] in plaats van Pascha.

Salomo stichtte de Katholieke kerk. Hij bracht deze afgoderij in Israël door de aantrekkingskracht van grote aantallen. In plaats van te zeggen *Dit is de wet van God die ons de macht gegeven heeft en de Tempel gebouwd opdat wij de naties onderwerpen en deze naties brengen in de vreze van de levende God*, besloot hij om hen allen te verzoenen en een wereldreligie te vestigen die gepast zou hebben binnen onze hedendaagse rechtsordening. Het was gewoon een oecumenisch concilie van verschillende polytheïstische systemen. Al zijn vrouwen moeten wel hetzelfde argument gebruikt hebben: *Nu, ik ben van Moab, ik ben van Egypte, ik ben van hier of daar, wij zijn allemaal bij elkaar om onze plicht te doen, waarom kunnen wij allemaal niet onze eigen goden hier in Israël hebben?* Salomo zal den wel geantwoord hebben: *Ja natuurlijk, wij zullen wel tempels voor ze hier in Israël bouwen.* Vervolgens had Salomo de plicht om van deze naar de volgende tempel te gaan om deze mensen rustig te houden.

Wij doen niet aan deze verzoening. Wij blijven bij het geloof dat eenmaal overgeleverd is (Judas 3) en zullen niet afwijken van de oorspronkelijke eerste-eeuwse positie ondanks vervolging. En de Gemeente heeft dit standpunt door vele eeuwen heen bewaard. Het probleem met de Gemeenten vandaag is dat zij alle bevreesd zijn. Zij zijn bang voor vervolging en zij zijn bang om voor de levende God te staan en zij weten niet wat zij geloven. Salomo volgde de wet niet noch vreesde hij God.

1Koningen 11:8-10 8 Hetzelfde deed hij voor al zijn vreemde vrouwen, die reukoffers en slachtoffers aan haar goden brachten.

9 Derhalve werd de HERE vertoornd op Salomo, omdat zijn hart zich afgewend had van de HERE, de God van Israël, die hem tweemaal verschenen was, 10 en die hem te dezer zake geboden had geen andere goden na te lopen; maar hij had niet in acht genomen wat de HERE geboden had. (NBG)

De Here, de God van Israël verscheen tweemaal aan Salomo. Jezus Christus kwam in eigen persoon en sprak **tweemaal** persoonlijk met hem en waarschuwde hem **tweemaal** voor zijn afgoderij. **U** krijgt dat voorrecht niet. Christus gaat u niet persoonlijk waarschuwen. U hebt de Heilige Geest om naar Christus te luisteren en u kunt beter ook maar luisteren, omdat u echt niet meer kansen krijgt dan Salomo heeft gehad. Salomo kreeg drie kansen. Hij werd tweemaal gewaarschuwd en de derde maal was het voorbij. Dat is de manier waarop God met u werkt. Wanneer u er een puinhoop van maakt, zult u vermaand en gecorrigeerd worden. Wanneer u er weer een puinhoop van maakt zult u opnieuw vermaand en gecorrigeerd worden. Als u voor de derde maal er een puinhoop van maakt, dan is het afgelopen - bent u in de tweede opstanding. Dat is de betekenis van deze tekst (zie ook Job 32:22-23).

1Koningen 11:11-13 11 Toen zeide de HERE tot Salomo: Omdat het zo met u gesteld is, dat gij mijn verbond en mijn inzettingen, die Ik u geboden had, niet in acht genomen hebt, zal Ik

voorzeker het koninkrijk van u afscheuren en het uw knecht geven. 12 Maar bij uw leven zal Ik dat niet doen, ter wille van uw vader David; uit de hand van uw zoon zal Ik het afscheuren. 13 Evenwel zal Ik niet het gehele koninkrijk afscheuren, een stam zal Ik aan uw zoon geven ter wille van mijn knecht David en ter wille van Jeruzalem, dat Ik verkoren heb. (NBG)

Met andere woorden, hij liet de rest in Juda, en scheidde Juda van Israël opdat Messias naar Jeruzalem zou komen om het priesterschap op te nemen en een bestaande ordening op te nemen. Toen Messias kwam was het koningschap niet in Jeruzalem. Er waren slechts de vorsten van Juda in de geslachten, maar er was een priesterschap in Jeruzalem. Het koningschap was verplaatst naar Israël, dat bestond in ver gelegen landen, maar de geslachten bestonden zodat Messias geboren kon worden uit het koninklijke geslacht van het huis van David, in het huis van Nathan. Hij werd ook geboren in het geslacht van het priesterschap van Aäron door het huis van Levi, in het huis van Simeï. Deze profetie hier was om de afstamming en het geslacht van Messias te beschermen en het werd gedaan vanwege Davids trouw en voor het voortbrengen van Messias.

Door de afgoderij van Salomo werd het koningschap uit de handen van zijn zoon weggenomen. God ziet geen personen aan. Hij zal getrouwheid belonen zelfs tot bescherming van na de dood van de persoon, een inzet, die gevestigd werd door iemands trouw. Maar Hij zal het niet uit zijn handen scheuren, noch uit die van zijn opvolger, maar uit die van de opvolger van de opvolger. U zult dit weer zien gebeuren. U zult het zien gebeuren met het priesterschap en u zult het zien gebeuren met het koningschap.

Hier werd de verdeling van het koningschap zo gemaakt dat het koninkrijk Israël niet bij Juda berustte, en ook niet tot Messias, zelfs al was de afstamming van David en zo van Juda (zie het artikel *Geslachtsregister van Messias [119]*).

1Koningen 12:1-5 1 Rechabeam ging naar Sichem, want naar Sichem was geheel Israël gekomen om hem koning te maken. 2 Zodra Jerobeam, de zoon van Nebat, het hoorde (hij was nog in Egypte, waarheen hij voor koning Salomo gevlucht was) keerde hij uit Egypte terug. 3 Toen lieten zij hem roepen, waarna Jerobeam en de gehele gemeente van Israël tot Rechabeam kwamen en spraken: 4 Uw vader heeft ons juk hard gemaakt; maak gij nu de harde dienst van uw vader en het zware juk dat hij ons opgelegd heeft lichter; dan zullen wij u dienen. 5 Daarop zeide hij tot hen: Gaat heen tot overmorgen, en komt dan bij mij terug. En het volk ging heen. (NBG)

U ziet hier dat Jerobeam koning in Israël gaat worden en dat hij in Egypte was. Hij was daar heen gevlucht op dezelfde manier waarop David voor Saul gevlucht was en hij werd apart gezet. De volgende gezalfde was apart gezet en het volk wist dit. Salomo wist dit. Jerobeam had veel macht in Israël en hij stond bekend als de mogelijke toekomstige leider van Israël. De mensen die de macht in handen hebben voelen de bedreiging van hun macht en zij zullen trachten deze te vernietigen.

De Kerk van God heeft deze werkwijze in de twintigste eeuw toegepast, door iedereen, die ook maar enige capaciteit had om bijbelse begrippen uit te leggen, eruit te werken. De theologie van de Kerk in de twintigste eeuw was gebrekkig. Zij konden niet alles op de juiste wijze verklaren, zodat zij iedereen wegwerkten, die navroeg, wat zij leerden. De mensen merken nu de verandering. Jerobeam is jong en hij is niet erg pienter. Salomo was heengegaan en het volk was waarschijnlijk ziek van zijn afgoderij. Niet dat zij het in Israël beter gedaan hadden, maar hun afgoderij was eenvoudiger. Daarentegen was de afgoderij van

Salomo, algemeen, oftewel katholiek. Hij aanbad alles om zijn vrouwen te behagen, omdat hij vrouwen overal vandaan had..

1Koningen 12:6-14 6 Koning Rechabeam raadpleegde hierop de ouden die in dienst van zijn vader Salomo gestaan hadden, toen deze nog leefde, en zeide: Wat raadt gij dit volk te antwoorden? 7 Zij zeiden tot hem: Indien gij heden een knecht van dit volk wilt zijn en hen dienen, en in uw antwoord goede woorden tot hen spreekt, dan zullen zij voor altijd uw knechten zijn. 8 Maar hij verwierp de raad die de ouden hem gegeven hadden, en raadpleegde de jonge mannen die met hem opgegroeid waren en in zijn dienst stonden; 9 hij zeide tot hen: Wat raadt gij, dat wij zullen antwoorden aan dit volk, dat tot mij gesproken heeft: maak het juk dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter? 10 De jonge mannen die met hem opgegroeid waren, zeiden tot hem: Dit moet gij zeggen tot dit volk dat tot u gesproken heeft: uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar geef gij ons verlichting? Dit moet gij tot hen spreken: mijn pink is dikker dan mijns vaders lendenen. 11 Welnu, mijn vader heeft u een zwaar juk opgelegd, maar ik zal uw juk nog verzwaren; mijn vader heeft u met zweepen getuchtigd, maar ik zal u tuchtigen met gesels. 12 Op de derde dag kwam Jerobeam met het gehele volk tot Rechabeam, zoals de koning gesproken had: Komt overmorgen bij mij terug. 13 Toen gaf de koning aan het volk een hard antwoord; hij verwierp de raad die de ouden hem gegeven hadden, 14 en sprak tot hen naar de raad der jonge mannen: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal uw juk nog verzwaren; mijn vader heeft u met zweepen getuchtigd, maar ik zal u tuchtigen met gesels. (NBG)

Dit is het ijdele op de borst slaan van jonge dwazen. Zij wensten de verworven rechten te handhaven. David had al de rijkdom van de Tempel bij elkaar gebracht. Salomo had de Tempel gebouwd en rijkdom en voorrechten stroomden naar Israël. Deze mensen waren opgegroeid in een slappe omgeving. Zij waren rijk en waren bevoorrecht en zij wensten dit te behouden. Zij zagen dat wanneer het juk op dit volk verlicht zou worden, dat zij zouden moeten gaan werken. Zij zouden de handen uit de mouwen moeten steken en zij zouden dan minder voorrechten gehad hebben en zij waren niet bereid om dit te doen. Deze mensen richtten Israël te gronde, precies zo als het bestuur later door misbruik van de voorrechten Israël verbrijzelde. Dit verbrijzelen van het volk is gekomen door het misbruik van voorrecht en aanzien des persoons door de verschillende koningen en de verschillende priesters tot op de dag van vandaag. Het verbrijzelen van de macht van het heilige volk zal veroorzaakt worden door misbruik van voorrecht zowel in het priesterschap op alle niveaus en het koningschap op alle niveaus van rechtspraak en bestuur. Dit misbruik door voorkeursbehandeling gebeurt nu vandaag de dag door heel deze natie en alle kerken en het zal de macht van ons volk verbrijzelen.

1Koningen 12:15 15 Dus luisterde de koning niet naar het volk, want het was een beschikking van 's HEREN wege, om het woord waar te maken, dat de HERE door de dienst van de Siloniet Achia, tot Jerobeam, de zoon van Nebat, gesproken had. (NBG)

Daarom had de Here reeds geprofeteerd en Jerobeam gezalfd en verhardde Hij de harten omdat deze mensen niet de gevolgen konden zien van wat zij deden en Hij riep deze ordening een halt toe, zodat deze niet zou doorgaan. De Here zei: Ik zal hieraan een einde maken, omdat het verrot is. Salomo had het besmet met afgoderij en bederf en het moest beëindigd worden.

1Koningen 12:16 16 Toen geheel Israël zag, dat de koning niet naar hen luisterde, gaf het volk de koning ten antwoord: Wij hebben geen deel aan David, en geen erfbezit met de zoon van Isai! Naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En Israël ging naar zijn tenten. (NBG)

Er was geen enkel voordeel, of erfdeel, of deugd, noch winst of gewin van welke aard dan ook, of enige vreugde van de vrucht van hun arbeid onder de tenten van Isai. Vanwege het misbruik van de voorrechten door het huis van David zuchtte het volk. Sinds die dag werd Israël een natie gescheiden van Juda. De hereniging zal slechts plaats vinden met de bekering van Juda en de vestiging van de ordening onder Messias in Jeruzalem.

Het koningschap werd hier weggenomen door ongezonde besluitvorming. Ongetwijfeld werd dit aangezet door het besluit van God. Het koningschap berustte nu zowel in Israël als Juda tot aan Jeremia. Jeremia werd gemachtigd om uit te rukken en te planten. Dit deed hij door het gezag van het koningschap in Juda weg te nemen. Hij vestigde het gezag in Israël zoals wij elders zullen zien.

Het werd gedaan zodat de vorsten (de bloedlijn) toen konden blijven zodat Messias uit deze bloedlijn kon voortkomen, maar zij hadden geen enkel gezag sinds Jeremia het uitgerukt had. Het koningschap was niet gevestigd. Het was een hogepriesterschap, een theocratie, maar geen koningschap of monarchie. Er was geen koning in Israël. Zelfs toen de vorsten terugkeerden en de Tempel herbouwden, namen zij geen koningschap aan. Er waren landvoogden in Juda onder koningen van een vreemd land en sommigen waren van koninklijken bloede en anderen weer niet. Het voorrecht van het huishouden der vorsten ging door in de aristocratie, die later de sekte der Sadduceeën vormde. Die sekte had zo weinig bijbelkennis, dat zij de opstanding loochende. Zij rukten het hogepriesterschap naar zich toe en zij streden tegen de Farizeeën voor de beheersing van de Tempel. Soms waren er Farizeeën hogepriester en soms waren er Sadduceeën hogepriester.

Jeremia 1:10 10 merk op, Ik stel u heden over de volken en de koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om te bouwen en te planten. (NBG)
Jeremia had geweldige macht. Hij had macht over volken en koninkrijken. Hij rukte het koninkrijk van Juda uit en vestigde het koningschap in Israël. Sinds deze tijd wordt het koningschap over volken volledig bepaald door hun berouw en gehoorzaamheid. Juda werd gestraft door deze uitspraak.

Jeremia 18:7-11 7 Het ene ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal uitrukken, afbreken en verdelgen; 8 maar bekeert zich dit volk waarover Ik een uitspraak deed, van zijn boosheid, dan zal Ik berouw hebben over het kwaad dat Ik hun dacht aan te doen. 9 Het andere ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal bouwen en planten; 10 maar, doet het wat kwaad is in mijn ogen door niet naar mijn stem te horen, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik had gezegd hun te zullen weldoen. 11 Nu dan, zeg toch tot de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem: Zo zegt de HERE: zie, Ik bereid rampspoed over u en beraam tegen u een plan; bekeert u toch een ieder van zijn boze weg en betert uw handel en wandel. (NBG)
Juda bekeerde zich niet en Jeruzalem werd verwoest en het koningschap werd verwijderd.

Jeremia 22:1-10 1 De HERE zeide aldus: Daal af naar het huis van de koning van Juda en spreek daar dit woord en zeg: 2 hoor het woord des HEREN, o koning van Juda, die op de troon van David gezeten zijt, gij, uw dienaren en uw volk, die door deze poorten binnenkomt; 3 zo zegt de HERE: doet recht en gerechtigheid, bevrijdt de beroofde uit de macht van de verdrukker, doet vreemdeling, wees en weduwe schade noch geweld aan en vergiet geen onschuldige bloed op deze plaats. 4 Want indien gij dit nauwgezet doet, dan zullen door de poorten van dit huis koningen binnengaan, die gezeten zijn op de troon van David, rijdende in wagens en op paarden, hij zelf met zijn dienaren en zijn volk; 5 maar indien gij naar deze

woorden niet hoort, heb Ik gezworen bij Mijzelf, luidt het woord des HEREN, dat dan dit huis tot een puinhoop zal worden. 6 Want zo zegt de HERE aangaande het huis van de koning van Juda: Een Gilead zijt gij Mij, de top van de Libanon! Indien Ik u niet maak tot een woestijn, een onbewoond land! 7 Ja, Ik wijd verdervers tegen u, een ieder met zijn wapentuig: die zullen uw uitgelezen ceders omhouwen en in het vuur werpen. 8 Dan zullen vele volken langs deze stad voorbijtrekken en tot elkander zeggen: Waarom heeft de HERE zo aan deze grote stad gedaan? 9 En zij zullen zeggen: Omdat zij het verbond van de HERE, hun God, verlaten hebben, en zich voor andere goden hebben neergebogen om die te dienen. 10 Weent niet om de dode, klaagt niet om hem; weent liever om hem die is heengegaan, want hij zal niet terugkeren om zijn geboorteland te zien. (NBG)

De nasleep hiervan is de verstrooiing van Juda, en de mensen die heengegaan waren zouden niet terugkeren (dat was een profetie des Heren) behalve zij die apart gezet werden en teruggestuurd onder het koningschap om de Tempel te herbouwen.

Jeremia 22:11-17 11 Want zo zegt de HERE van Sallum, de zoon van Josia, de koning van Juda, die na zijn vader Josia koning is geworden, die uit deze plaats vertrokken is: Hij zal daar niet weer terugkeren, 12 maar in de plaats waarheen men hem in ballingschap heeft gevoerd, daar zal hij sterven en dit land zal hij niet weerzien. 13 Wee hem die zijn huis bouwt met ongerechtigheid, zijn opperzalen met onrecht; die zijn naaste voor niets laat werken, hem zijn loon niet geeft; 14 die zegt: Ik zal mij een groots huis bouwen, ruime opperzalen; die daarin zijn vensters aanbrengt en het dekt met cederhout, het bestrijkt met menie. 15 Zijt gij een koning, als gij wedijvert in cederhout? Uw vader, heeft hij niet gegeten en gedronken en recht en gerechtigheid gedaan? Toen ging het hem wel. 16 Hij deed de ellendige en arme recht wedervaren; toen ging het wel. Is dat niet Mij erkennen? luidt het woord des HEREN. 17 Maar gij hebt enkel oog en hart voor uw onrechtmatig gewin en voor het vergieten van onschuldig bloed, voor het begaan van onderdrukking en geweld. (NBG)

Deze mensen, verschanst in hun weelderige posities, denken dat zij daar kunnen blijven. Zij waren daar geplaatst door recht en gerechtigheid, niet vanwege dat zij enig eigen inzicht hadden. Dat is een verschijnsel dat het Amerikaanse volk de laatste twee eeuwen is overkomen. Er is een klasse systeem in Amerika dat zich ontwikkeld heeft waarbij de leidende standen van zowel Republikeinen als Democraten uit een bevoorrechte elite komen. Zij komen uit rijke families en een onderwijs systeem dat deze bevoorrechte elite bevestigt, en toch begrijpen zij niet dat zij uit een bevoorrechte elite komen. Elk is voldoende misleid dat hij denkt daar door eigen verdienste gekomen te zijn. Zij denken daarom dat zij geen verplichting hebben vanwege hun bevoorrechte positie om te zien naar hen, die in ondergeschikte en armoedige omstandigheden verkeren, de minder bevoorrechten, de armen en de wezen. Sociologen bekijken dit nu en zeggen dat deze mensen feitelijk denken dat zij er door eigen verdiensten dit bereikt hebben en dat is het probleem. Iedereen kan slagen wanneer zijn vader hem naar de beste scholen stuurt en hem een miljoen dollar gegeven wordt.

Dat is de klasse die de westerse ordening beheerst, in het bijzonder in de Verenigde Staten. Sociologen bestuderen dit nu en zeggen dat deze mensen in feite het hele sociale stelsel voor de armen verscheuren omdat zij denken dat zij op die positie gekomen zijn door eigen verdienste en dat deze arme mensen dezelfde positie konden krijgen wanneer zij niet zo lui en traag en ongeschikt waren. Zij denken dat zij regeren door eigen kunde en in feite regeren zij vanaf de rug van hun vaders vaders. Zij zijn een aristocratie en zij begrijpen het niet. Daarom begrijpen zij de verplichtingen niet die zij hebben ten opzichte van de armen en dat de natie ten onder zal gaan, omdat zij niet zorgen voor de wezen, weduwen en de mensen die arm zijn. Het koningschap wordt afgescheurd door ongeschiktheid en stupiditeit in alle

gelederen door misbruik van voorrecht. Hetzelfde gedachtepatroon dringt tot ons volk door. Hetzelfde stompzinnige denken dat in deze westerse politieke ordening bestaat, dringt ook ons land binnen en dezelfde verwrongen plichten in het onderwijs en vermaak dringen ons volk binnen. Ons volk zal te gronde gaan door het ontbreken van kennis en misbruik van macht.

Jeremia 22:18 18 Daarom zegt de HERE aldus van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda: Men zal niet om hem klagen: ach mijn broeder, of: ach zuster; men zal niet om hem klagen: ach heer, of: ach zijne majesteit! (NBG)

Dit zijn uitspraken van de heidenen. Zij zijn de broeders van deze afgodische ordening. Dit zijn uitspraken die deel werden van de normale uitroepen van Israël. Hun spraak werd besmet door deze afgodische ordening.

Jeremia 22:19-22 19 Met een ezelsbegrafenis zal hij begraven worden: wegslepen en nederwerpen buiten de poorten van Jeruzalem. 20 Beklim de Libanon en hef geschreeuw aan, laat op de Basan uw stem horen, hef geschreeuw aan van Abarim uit, want al uw minnaars zijn verpletterd. 21 Ik heb tot u gesproken, toen gij in rust verkeerdet; gij hebt gezegd: Ik wil niet horen. Dat was uw weg van uw jeugd af aan, want gij hebt naar mijn stem niet gehoord. 22 Al uw herders zal de wind weiden en uw minnaars zullen in gevangenschap gaan. Want dan zult gij beschaamd staan en te schande worden om al uw boosheid. (NBG)

Alle bondgenoten van Juda werden in ballingschap gevoerd en datzelfde zal weer gebeuren. Wanneer u meer op naties vertrouwt, dan op God, zullen deze naties zijn als een rietstengel dat breekt in uw hand en uw hand doorboort wanneer u er op rust. Leun op volken in plaats van op God en deze naties zullen van u weggenomen worden. U zult uw probleem alleen voor God onder een ander volk onder ogen moeten zien.

Jeremia 22:23-30 23 Gij, die gezeten zijt op de Libanon, u nestelt in de ceders, hoe zult gij zuchten, als u weëen overkomen, smart als van een barende! 24 Zo waar Ik leef, luidt het woord des HEREN, al was Konjahu, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, een zegelring aan mijn rechterhand, toch zou Ik u daar afrukken 25 en u geven in de macht van wie u naar het leven staan, in de macht van hen voor wie gij vrees koestert, in de macht van Nebukadressar, de koning van Babel, en de Chaldeeën; 26 en Ik zal u met uw moeder, die u gebaard heeft, wegslingeren naar een ander land, waar gij niet geboren zijt, en daar zult gij sterven; 27 en naar het land waarop zij hun hart zetten om daar terug te keren, daarheen zullen zij niet terugkeren. 28 Is hij een versmade, verbrijzelde pot, deze man, Konjahu, of een waardeloos stuk aardewerk? Waarom zijn zij weggeslingerd, hij en zijn geslacht, verworpen naar een land, dat zij niet kenden? 29 Land, land, land, hoor des HEREN woord: 30 Zo zegt de HERE: Schrijf deze man in als kinderloos, een man die in zijn dagen geen geluk heeft, want het zal aan geen van zijn nakomelingen gelukken om te zitten op de troon van David en weer over Juda te regeren. (NBG)

Hier werd de bloedlijn van de koningen vastgelegd afgezonderd van Konjahu. Geen nazaat van Konjahu zou zitten op de troon van Israël behalve bij uitdrukkelijke toestemming van een profeet van God. God moest opnieuw tussenbeide komen in de bloedlijn van Konjahu. Dat is de reden waarom Matteüs 1 niet de bloedlijn van Messias kan zijn, en waarom Messias niet het koningschap door adoptie kon aanvaarden van zijn vader Jozef. Door deze profetie was het Jozef verboden te zitten op de troon van Israël. Matteüs 1 is om u te laten zien waarom Messias **geen** koning kon worden als de geadopteerde zoon van Jozef, niet om te laten zien waarom hij koning **kon** worden (zie het artikel *Geslachtsregister van Messias [119]*). De lijn van Natan (Lucas 3) is de enige manier waarop hij koning kon worden, behalve wanneer een profeet van God het zegt en hem bevestigt als koning, ongeacht zijn bloedlijn van Konjahu.

Jeremia 32:26-44 26 Toen kwam het woord des HEREN tot Jeremia: 27 Zie, Ik, de HERE, ben de God van al wat leeft; zou voor Mij iets te wonderlijk zijn? 28 Daarom zegt de HERE aldus: Zie, Ik geef deze stad wel in de macht van de Chaldeeën en van Nebukadressar, de koning van Babel, die haar innemen zal; 29 en de Chaldeeën die tegen deze stad strijden, zullen komen, deze stad in vlam zetten en haar verbranden, met de huizen, op welke daken men voor de Baäl offers ontstoken en plengoffers aan andere goden gebracht heeft, waarmee men Mij heeft gekrenkt. 30 Want de Israëlieten en de Judeeërs deden van jongs af voortdurend enkel wat kwaad is in mijn ogen; de Israëlieten krenkten Mij immers voortdurend met het werk hunner handen, luidt het woord des HEREN. 31 Want deze stad heeft mijn toorn en mijn gramschap opgewekt sedert de dag dat men haar bouwde, tot op heden, zodat Ik haar moet wegdoen uit mijn ogen 32 om al de boosheid die de Israëlieten en de Judeeërs bedreven hebben en waarmee zij Mij gekrenkt hebben; zij, hun koningen, hun vorsten, hun priesters en hun profeten, zowel de mannen van Juda als de inwoners van Jeruzalem; 33 zij keerden mij de nek toe in plaats van het aangezicht; hoewel Ik hen leerde, vroeg en laat, luisterden zij niet en lieten zich niet gezeggen. 34 Maar zij zetten hun gruwelen in het huis waarover mijn naam is uitgeroepen, om dat te verontreinigen, 35 en zij bouwden de hoogten van de Baäl, die zich in het dal Ben-hinnom bevinden, om hun zonen en dochters aan de Moloch te wijden, wat Ik hun niet geboden had en wat bij Mij niet opgekomen was, het bedrijven van deze gruwel om Juda te doen zondigen. 36 Maar nu, zo zegt de HERE, de God van Israël, van deze stad, waarvan gij zegt: Zij is in de macht van de koning van Babel gegeven door het zwaard, de honger en de pest: 37 zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; 38 zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn; 39 Ik zal hun een hart en een weg geven, zodat zij Mij vrezen al de dagen, hun en hun kinderen na hen ten goede; 40 ja, Ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten, dat Ik Mij niet van achter hen afwenden zal en dat Ik hun wel zal doen, en mijn vrees zal Ik in hun hart leggen, zodat zij niet van Mij afwijken; 41 Ik zal Mij over hen verblijden en hun weldoen en Ik zal hen voorgoed in dit land planten met heel mijn hart en heel mijn ziel. 42 Want zo zegt de HERE: Zoals Ik al deze zware ramspoed over dit volk gebracht heb, zo breng Ik over hen al het heil, dat Ik over hen verkondig. 43 Er zullen akkers gekocht worden in dit land, waarvan gij zegt: Een wildernis is het, zonder mens en dier, het is in de macht der Chaldeeën gegeven; 44 akkers zal men voor geld kopen en koopbrieven schrijven, deze verzegelen en door getuigen doen bekrachtigen in het land van Benjamin, in de omstreken van Jeruzalem, in de steden van Juda, van het Gebergte, van de Laagte en van het Zuiderland; want Ik zal in hun lot een keer brengen, luidt het woord des HEREN. (NBG)

Hier zien wij dus de vestiging, de verwerping en het oordeel van de drie groepen - de koningen en vorsten, de priesters en profeten - mannen en inwoners van Jeruzalem. Deze drie groepen worden geoordeeld, verstrooid en verdelgd, en dan hersteld. Zoals bij de volmaakte vader wordt discipline gematigd door genade en gezond oordeel. Correctie wordt toegepast om een verbeterd optreden te verwekken en niet om de geest te breken. Discipline bestaat alleen bij God om het kwaad te verwijderen.

Ezechiël 45:8-10 8 zal zijn gebied zijn, tot een bezitting in Israël, zodat mijn vorsten mijn volk niet meer onderdrukken, maar het land overlaten aan het huis Israëls, naar hun stammen. 9 Zo zegt de Here HERE: Het is meer dan genoeg geweest, vorsten van Israël. Laat af van geweld en onderdrukking, handelt naar recht en gerechtigheid; ontlast mijn volk van uw afpersingen, luidt het woord van de Here HERE. 10 Gij zult een zuivere weegschaal hebben, een zuivere efa en een zuivere bath; (NBG)

De afpersingen van het volk van God komen door hun uitmergeling van het land volgens een ordening, die niet gestoeld is op de ordening van de Jubeljaren. Banken en woeker zijn verboden. Het eigendom van het land is een pachtsysteem binnen het Jubeljaar van vijftig jaar. Dat is een ordening die wij zullen vestigen. Er zal geen woeker zijn binnen onze ordening en er zal geen eeuwigdurende verkoop van grond zijn buiten het stamgebied. De vorsten die dat doen zullen worden verwijderd. Alleen de steden zullen in altoosdurend eigendom overgaan in de gebieden waar u gezinnen hebt wonen. Huizen zullen verkocht mogen worden in eeuwigdurend eigendom. De hele landbouw zal onder een andere ordening vallen.

Het juiste leiderschap is gegrond op een rechtvaardig bestuur, dat onpartijdig in zijn uitvoering. Dat is de verantwoordelijkheid voor het leiderschap. Goddeloos leiderschap zal uiteindelijk de verwijdering zien van de monarchie in Israël.

Ezechiël 21:25-26 25 En gij onheilige, goddeloze, vorst van Israël, wiens dag komt ten tijde van de eindafrekening, 26 zo zegt de Here HERE: Neem weg die tulband! zet af die kroon! Zo zal het niet blijven. Verhoog wat laag is; verlaag wat hoog is. (NBG)
Toen Ezechiël dit profeteerde, waren zij al in ballingschap. Het koningschap was reeds in Israël. Juda was reeds in ballingschap en het koningschap was reeds van Juda weggenomen, en toch geeft Ezechiël deze profetieën. Hij spreekt over de toekomstige verwijdering van het koningschap.

Deze vernedering en verhoging was de overdracht van de dynastieën van Israël.

Ezechiël 22:23-31 23 Het woord des HEREN kwam tot mij: 24 Mensenkind, zeg tot het land: Gij zijt een land, dat niet bevochtigd noch door regen gedrenkt is ten dage van de gramschap; 25 waar de vorsten zijn als een brullende leeuw, die zijn prooi verscheurt: mensen verslinden zij, schatten en kostbaarheden roven zij weg, het aantal weduwen vermeerderen zij er. 26 Zijn priesters doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabbatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen ontheiligd. 27 De oversten zijn er als roofgierige wolven, die bloed vergieten en mensen in het verderf storten om zichzelf te bevoordelen. 28 En zijn profeten bepleisteren voor hen met kalk: zij schouwen bedrieglijke dingen en voorspellen leugen; zij zeggen: Zo zegt de Here HERE, terwijl de HERE niet gesproken heeft. 29 Het volk des lands maakt zich schuldig aan afpersing en pleegt roof; het onderdrukt de arme en behoeftige, en de vreemdeling doet het tegen alle recht geweld aan. 30 Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden. 31 Daarom heb Ik mijn gramschap over hen uitgestort; met het vuur van mijn verbolgenheid heb Ik hen verteerd; hun wandel heb Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

De veroordeling van de vorsten in Ezechiël is overdrachtelijk en profetisch. Het meten van de natie begint bij het Huis Gods en behelst ook de vorsten omdat zij een eerste verantwoordelijkheid hebben in de offers voor de reiniging van de natie.

Ezechiël 9:1-11 1 Toen riep Hij met luider stem te mijnen aanhoren: Treedt nader, gij, die aan de stad de straf voltrekken moet, ieder met zijn verdelgingswapen in de hand! 2 En zie, zes mannen kwamen van de kant van de Bovenpoort, die op het noorden uitziet, ieder met zijn vernietigingswapen in de hand, en een man onder hen was in linnen gekleed en droeg een schrijfkoker aan zijn zijde; zij kwamen nader en gingen staan naast het koperen altaar. 3 De

heerlijkheid van de God van Israël nu had zich opgeheven van de cherub waarop zij rustte, en zich begeven naar de dorpel van de Tempel, en Hij riep de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg. 4 En de HERE zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden. 5 Tot de anderen zeide Hij te mijnen aanhoren: Trekt achter hem aan door de stad en slaat neer. Ontziet niet en hebt geen deernis. 6 Grijsaards, jongelingen en jonge meisjes, kleine kinderen en vrouwen, moet gij doden en verdelgen; maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken; bij mijn heiligdom moet gij beginnen. Toen begonnen zij bij de mannen, de oudsten, die zich voor de Tempel bevonden. 7 En Hij zeide tot hen: Verontreinigt de Tempel en vult de voorhoven met gedoden. Gaat heen. Gaat heen en slaat neer in de stad. 8 Toen zij nu bezig waren met neer te slaan, (ik was achtergebleven) wierp ik mij op mijn aangezicht, schreeuwde het uit en zeide: Ach, Here HERE, gaat Gij nu heel het overblijfsel van Israël verdelgen door uw grimmigheid uit te gieten over Jeruzalem? 9 En Hij zeide tot mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is uitermate groot, zodat het land van bloedschuld vol is, en de stad vol van rechtsverkrachting, want zij denken: de HERE heeft het land verlaten, en: de HERE ziet het niet. 10 Daarom zal Ik ook niet ontzien en geen deernis hebben; hun wandel zal Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen.

11 En zie, de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg, bracht bericht: Ik heb gedaan zoals Gij mij bevolen hadt. (NBG)

In Micha wordt duidelijk gezien dat het oordeel van de natie de vorsten, priesters en profeten behelst als een driemanschap in het kwaad. Dus de verandering van het priesterschap hield ook een veroordeling in van het leiderschap. De overdracht van de macht naar een natie dat de vruchten van de Geest toont, heeft ook een overdracht van het koningschap tot gevolg. Dat was inderdaad eerder gedaan in voorbereiding voor de Nieuwe Verbond Gemeente onder Messias, in feite vooruitlopende op zijn bevel in het Nieuwe Testament.

Micha 3:1-12 1 En ik zeide: Hoort toch, hoofden van Jakob en leidlieden van het huis Israëls, moest gij het recht niet kennen? 2 Gij die het goede haat en het kwade liefhebt, die de lieden de huid afstroopt en het vlees van hun gebeente; 3 ja, die het vlees van mijn volk eet, en hun de huid aftrekt, en hun beenderen breekt en ze uiteenlegt als vlees in een pot of in een ketel. 4 Dan zullen zij roepen tot de HERE, maar Hij zal hun niet antwoorden, en Hij zal zijn aangezicht voor hen verbergen te dien tijde, omdat zij slecht hebben gehandeld.

5 Zo zegt de HERE aangaande de profeten die mijn volk verleiden; die, als zij iets met hun tanden te bijten krijgen, heil verkondigen, maar tegen hem die hun niets in de mond steekt, de oorlog uitroepen: 6 Daarom zal het nacht voor u worden, zonder gezicht; duisternis, zonder waarzegging; de zon zal ondergaan over de profeten, en de dag zal over hen verdonkerd worden. 7 En de zieners zullen beschaamd worden, en de waarzeggers teleurgesteld, en zij zullen allen de bovenlip omwinden, omdat er geen antwoord Gods komt.

8 Ik daarentegen ben vol van kracht, van de Geest des HEREN, en van recht en van sterkte, om Jakob zijn overtreding aan te zeggen en Israël zijn zonde. 9 Hoort dit toch, hoofden van het huis Jakobs en leidlieden van het huis Israëls, die het recht verafschuwt en al het rechte krom maakt, 10 die Sion bouwt met bloed en Jeruzalem met onrecht. 11 De hoofden spreken er recht voor geschenken, en de priesters geven er onderricht om loon, en de profeten plegen er waarzeggerij voor geld, en daarbij steunen zij op de HERE en zeggen: Is de HERE niet in ons midden? Ons zal geen kwaad overkomen! 12 Daarom zal om uwentwil Sion als een akker worden omgeploegd, en Jeruzalem zal worden tot steenhopen, ja de Tempelberg tot woudhoogten. (NBG)

Het eindresultaat van dit alles is dat Israël volledig uit het beloofde land zal worden verwijderd voor een langdurige tijd. Het koningschap is verwijderd, het priesterschap is verwijderd, de Tempel is verwijderd, dit alles is verwoest en letterlijk kunnen bomen op de berg groeien. God verwijderde alles van Juda en Israël en van Jeruzalem. U zag dat gebeuren toen de Tempel verwoest werd in 70 CE, de Egyptische Tempel gesloten in 71 CE en toen werden zij stelselmatig verwijderd uit Jeruzalem, uit Israël en verstrooid.

Het bestuur wordt ook veroordeeld, zoals wij zien, vanwege zijn rechters. Dus het koningschap is geoordeeld en ook de natie die het koningschap heeft verworpen. U kunt uzelf tot republiek uitroepen, maar uw leiders nemen dan de mantel en de verantwoordelijkheden van het koningschap op en worden volgens dat model geoordeeld. U kunt verklaren dat het geen koningschap is, maar u wordt toch geoordeeld naar het model van koningschap. De verantwoordelijkheid berust nog steeds bij de natie en bij zijn rechters. Dus een republiek in Israël zal correctie niet kunnen ontlopen en ten zeerste afgekeurd worden. Het tegengestelde is in feite het gevolg van hun rebellie. Zij worden in wezen onder een groter oordeel gebracht.

Sefanja 3:1-20 1 Wee u, weerspannige, bezoedelde, verdrukkende stad! 2 Zij hoort naar geen roepstem, zij neemt geen tuchtiging aan; op de HERE vertrouwt zij niet, tot haar God nadert zij niet. 3 Haar vorsten in haar midden zijn brullende leeuwen; haar rechters zijn avondwolven, zij laten niets over tot de morgen. 4 Haar profeten zijn woordenkramers, mannen die trouweloos handelen; haar priesters ontwijden het heilige, zij doen de wet geweld aan.

5 De HERE is rechtvaardig in haar midden; Hij doet geen onrecht; elke morgen geeft Hij zijn recht; als het licht wordt, blijft het niet uit. Doch de verkeerde weet van geen schaamte. 6 Ik heb volken uitgeroeid; vernield zijn hun hoektorens; Ik heb hun straten verwoest, zodat niemand er meer door gaat; hun steden liggen in puin, zonder mensen, zonder inwoners. 7 Ik zeide: Vrees Mij toch, neem tuchtiging aan; dan zal haar woning niet uitgeroeid worden volgens alles waarmee Ik over haar bezoeking zal doen. Evenwel, zij waren er vroeg bij om al hun boze daden te bedrijven. 8 Daarom, wacht op Mij, luidt het woord des Heren, ten dage dat Ik zal opstaan tot de buit; want mijn vonnis is, volken te vergaderen, koninkrijken te verzamelen, over hen mijn gramschap uit te gieten, heel mijn brandende toorn, want door het vuur van mijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden. 9 Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des HEREN aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder. 10 Van gene zijde der rivieren van Ethiopië zullen mijn aanbidders, mijn verstrooiden, mijn offer brengen. 11 Te dien dage zult gij u niet behoeven te schamen over al de daden waarmee gij tegen Mij hebt overtreden, want dan zal Ik uit uw midden uw hoogmoedig juichenden verwijderen. En voortaan zult gij niet meer overmoedig zijn op mijn heilige berg. 12 En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des HEREN. 13 Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen noch leugen spreken, en in hun mond zal geen bedrieglijke tong gevonden worden, want zij zullen weiden en nederliggen, zonder dat iemand hen verschrikt. 14 Jubel, dochter van Sion; juich, Israël; verheug u en wees vrolijk van ganser harte, dochter van Jeruzalem! 15 De HERE heeft uw gerichten weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd. De Koning Israëls, de HERE, is in uw midden; gij zult geen kwaad meer vrezen. 16 Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, Sion, laten uw handen niet slap worden. 17 De HERE, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwingen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met gejubel. 18 Wie bedroefd zijn, ver van de feestvergadering, zal Ik samenbrengen; zij behoren toch bij u. Als een last drukt de smaad op hen. 19 Zie, Ik zal te dien tijde afrekenen met al uw verdrukkers, maar Ik zal het hinkende verlossen en het verstrooide zal Ik verzamelen; Ik zal tot een lof en tot een naam stellen hen,

wier schande was over de gehele aarde. 20 Te dien tijde zal Ik u doen komen, namelijk ten tijde dat Ik u verzamelen zal. Want Ik zal u stellen tot een naam en tot een lof onder alle volken der aarde, wanneer Ik voor uw ogen een keer zal gebracht hebben in uw lot, zegt de HERE. (NBG)

De Here zal de nederige bevestigen onder het nieuwe koningschap en onder de rechtvaardige ordening van Messias. Deze beloften zijn gemaakt en de Here talmt of treuzelt niet. Hij is voortdurend bezig om iedereen in Jeruzalem te brengen onder Messias en de uitverkorenen samen met Juda te verhogen bij diens berouw. Dit omdat de Here onze koning is, Messias de koning van Israël.

Jeremia 13:18-19 18 Zeg tot de koning en tot de gebiedster: Zet u op de laagste plaats, want uw sierlijke kroon is u van het hoofd gevallen. 19 De steden van het Zuiden zijn gesloten en niemand doet open; ontvolkt is Juda geheel en al, volkomen ontvolkt. (NBG)

De profetie van Jeremia is van toepassing op het laatst der dagen. Deze tekst laat de voorafschaduwung zien van de verwijdering van het koningschap in Israël op dezelfde wijze als deze in Juda gebeurde. De steden van het zuiden zijn voor de monarchie niet toegankelijk in het laatst der dagen. Efraïm zal twee republieken gevestigd zien in zijn zuidelijk rijkdeel. De monarchie zal daar verwijderd zijn, zodat men nergens heen kan gaan, wanneer de monarchie onderworpen wordt aan de Europese organisatie van het beest. De koning of prins en koningin-moeder zullen het einde van de monarchie in Israël zien, vanwege hun falen.

Jeremia 20:3-6 3 Doch toen Paschur Jeremia de volgende morgen uit het blok liet, zeide Jeremia tot hem: Niet Paschur noemt de HERE uw naam, maar Schrik-van-rondom. 4 Want zo zegt de HERE: Zie, Ik maak u tot een schrik voor uzelf en voor al uw vrienden; zij zullen door het zwaard van hun vijanden vallen, dat uw ogen het zien, en geheel Juda zal Ik overgeven in de macht van de koning van Babel; hij zal hen wegvoeren naar Babel, hen slaan met het zwaard; 5 heel het bezit van deze stad, al haar have en al haar waardevol bezit, met al de schatten der koningen van Juda, zal Ik geven in de macht van hun vijanden, die ze zullen buitmaken en medenemen en brengen naar Babel. 6 En gij, Paschur, en al uw huisgenoten, zult in gevangenschap gaan; gij zult in Babel komen, daar sterven en daar begraven worden, gij en al uw vrienden voor wie gij vals hebt geprofeteerd. (NBG)

De profeten waren verbonden met het koningschap evenals de ordening binnen Israël. Het werd in ballingschap naar de Babyloniërs gevoerd en bleef daar in ballingschap. De godsdienstige ordening van Israël is Babylonisch. Er zijn maar heel weinig uitverkorenen in Israël die dit begrijpen. Israël zal dan gereinigd worden zoals wij zagen in Jeremia 20:3-6

Jesaja 56:9-12 9 Alle gedierte des velds, komt om te eten, alle gedierte in het woud! 10 De wachters zijn blind, zij allen hebben geen kennis, zij zijn allen stomme honden, die niet kunnen blaffen; dromend liggen zij neer, zij hebben de sluimering lief. 11 En deze honden zijn vraatzuchtig, zij kennen geen verzadiging; zij zijn herders, die niet weten acht te geven, zij wenden zich allen naar hun eigen weg, ieder naar zijn gewin, niemand uitgezonderd. 12 Komt, *zeggen zij*: ik zal wijn halen en laten wij bedwelmende drank zwelgen, en de dag van morgen zal zijn als die van vandaag, nog veel geweldiger. (NBG)

De gedachte is hier dat doordat zij met velen zijn, zij hun positie bevestigen.

Hier lijdt het volk en gaat het in ballingschap vanwege het falen van het koningschap als deel van de drie herders van Israël. Dit hele gebeuren komt voort uit een steeds verdere vervreemding van God en de priesters en profeten ervan, de koningen en vorsten en zet zich

voort in het volgende kenmerk. Het volk gaat dan ten gronde door het gebrek aan kennis, vanwege het ontbreken van leiderschap.

Jesaja 5:11-13 11 Wee hun die reeds des morgens vroeg bedwelmende drank zoeken; die laat in de nacht opblijven, terwijl de wijn hen verhit. 12 Dan bestaat hun feest in citer en harp, tamboerijn, fluit en wijn, maar op het doen des HEREN letten zij niet en het werk zijner handen zien zij niet. 13 Daarom gaat mijn volk in ballingschap wegens gemis aan begrip, zijn edelen worden hongerlijders, en zijn menigte versmacht van dorst. (NBG)

De verwachting van Messias in het laatst der dagen door het doorsnee Christendom zal veranderd worden in een klaagzang, omdat zij niet de wetten van God houden, zelfs al is Hij op hun lippen.

God zal niet naar hen luisteren. Iedereen zegt dat Christus zal komen, maar zij zeggen ook dat u niets hoeft te doen. Maar de Bijbel zegt, dat u de geboden van God moet houden. Wanneer Christus dan komt, gaan zij weklagen omdat het dan zonneklaar is, dat zij gefaald hebben.

Jesaja 5:18-24 18 Wee hun die de ongerechtigheid tot zich trekken met koorden van valsheid en de zonde als met een wagentouw; 19 die zeggen: Hij haaste Zich, Hij volvoere snel zijn werk, opdat wij het zien; het raadsbesluit van de Heilige Israëls nadere en kome, opdat wij het leren kennen. 20 Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter. 21 Wee hun die in eigen oog wijs zijn en in eigen oordeel verstandig. 22 Wee hun die helden zijn in het drinken van wijn en dapperen in het mengen van bedwelmende drank; 23 die voor een geschenk de schuldige vrijspreken en de rechtvaardige zijn gerechtigheid ontnemen. 24 Daarom zal, zoals een vuurtong stoppelen verteert en brandend stro ineenzinkt, hun wortel als molm worden en hun bloesem als stof opstuiven, omdat zij de wet van de HERE der heerscharen verworpen en het woord van de Heilige Israëls hebben versmaad. (NBG)

Dus de wetten van God werden verworpen, net zoals het getuigenis van de Heilige Israëls die Messias is. Er is geen kennis van God in het land.

Hosea 4:1-6 1 Hoort het woord des HEREN, gij Israëlieten, want de HERE heeft een rechtsgeding met de bewoners van het land, omdat er geen trouw, geen liefde en geen kennis Gods is in het land. 2 Vloeken, liegen, moorden, stelen en echtbreken! Men pleegt geweld, bloedbad volgt op bloedbad. 3 Daarom treurt het land, en al wat erin woont verkwijnt, zowel het gedierte des velds als het gevogelte des hemels; ja, zelfs de vissen der zee komen om. 4 Laat maar niemand een aanklacht inbrengen en laat maar niemand een terechtwijzing uiten, aangezien mijn aanklacht u geldt, o priester! 5 Gij zult struikelen bij dag, en met u zal ook de profeet struikelen bij nacht, en verdelgen zal Ik uw moeder. 6 Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis. Omdat gij de kennis verworpen hebt, verwerp Ik u, dat gij geen priester meer voor Mij zult zijn; daar gij de wet van uw God vergeten hebt, zal ook Ik uw zonen vergeten. (NBG)

De hele oorzaak is terug te voeren op koningen en vorsten en priesters en profeten.

God zal de ordening van de tegenstander gebruiken om Israël te kastijden, ook al zal Hij later die ordening vernietigen.

2Koningen 24:1-4 1 In zijn dagen trok Nebukadnessar, de koning van Babel, op en Jojakim werd hem onderdanig, drie jaar; maar daarna kwam hij weer tegen hem in opstand. 2 En de HERE zond tegen hem de benden der Chaldeeën, en die van Aram, Moab en de Ammonieten; Hij zond hen tegen Juda om het te gronde te richten, volgens het woord dat de HERE

gesproken had door zijn knechten, de profeten. 3 Waarlijk, dit overkwam Juda naar het woord des HEREN, die het van zijn aangezicht wilde wegdoen, wegens alle zonden die Manasse gedaan had, 4 en ook wegens het onschuldige bloed dat hij vergoten had; hij had immers Jeruzalem gevuld met onschuldig bloed. De Here wilde dat niet vergeven. (NBG)

Het is heel duidelijk dat God deze ordeningen gebruikt en al de omliggende volken, die tegenstanders geweest zijn van Israël, gebruikt om hen te overvallen en te onderwerpen vanwege hetgeen zij deden.

Zij zullen dan hersteld worden zoals zij onder Nehemia hersteld werden.

Nehemia 11:20 20 Het overige Israël, de priesters, de Levieten, woonde in al de steden van Juda, ieder in zijn erfdeel. (NBG)

God wil gehoorzaamheid, geen offers. Daarom worden zij gestraft, opdat zij gehoorzaam zouden worden. Zij zullen in het laatst der dagen gestraft worden zodat zij gehoorzaamheid zullen leren.

Jeremia 11:6-7 6 Daarop zeide de HERE tot mij: Predik al deze woorden in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem en zeg: Hoort de woorden van dit verbond en doet ze. 7 Want nadrukkelijk heb Ik uw vaders betuigd ten dage dat Ik hen uit het land Egypte voerde tot op deze dag, vroeg en laat: Hoort naar mijn stem. (NBG)

Het herstel zal volledig zijn onder Messias.

Jeremia 33:13 in de steden van het Gebergte, van de Laagte en van het Zuiderland, in het land van Benjamin, in de omstreken van Jeruzalem en in de steden van Juda zullen de schapen weer onder de hand van de teller doorgaan, zegt de HERE. (NBG)

De gehoorzaamheid is ook aan Messias verschuldigd, aan wie het koningschap behoort.

Genesis 49:10 10 De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn. (NBG)

Het priesterschap zal niet verwijderd worden, aangezien het koningschap ook zal blijven bestaan. Het priesterschap is anders dan het koningschap. De Levieten zullen tenslotte aangevuld worden door de stammen van Israël die de heidenen zullen erven. Hun verantwoordelijkheden zullen zelfs groter worden.

Jeremia 33:19-22 19 Het woord des HEREN kwam tot Jeremia: 20 Zo zegt de HERE: Indien gij mijn verbond aangaande de dag en de nacht kunt verbreken, zodat er geen dag en nacht meer zou zijn op hun tijd, 21 dan zal ook mijn verbond met mijn knecht David verbroken worden, dat hij geen zoon meer hebben zal, die koning is op zijn troon, en met de Levieten, de priesters, mijn dienaren. 22 Zoals het heer des hemels niet geteld en het zand der zee niet gemeten kan worden, zo talrijk zal Ik maken het nageslacht van mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen. (NBG)

Dit verbond met David is ook gemaakt met de Levieten. U kunt het ene niet met geweld van het andere scheiden. Het koningschap van David staat open voor de bekeerde heidenen evenals het Levitische priesterschap. Dus het huis van David wordt opengesteld, en georganiseerd onder Messias, voor de bekeerde heidenen, en wij zijn allen vrijgekocht als koningen en priesters. Openbaring 4 en 5 spreekt over de oudsten en zij spreken over het Lam, dat hen vrijgekocht heeft als koningen en priesters. Deze twee afdelingen worden verwijderd en opnieuw gevestigd zodat wij koningen en priesters worden binnen die ordening onder Messias bij zijn wederkomst (zie Psalm 132:6,11; Jesaja 11:1, 10; en Jeremia 23:5-8).

Openbaring 19:16 16 Op zijn kled en op zijn heup had hij een naam geschreven: Koning der koningen en heer der heren.

Dit alles zal gebeuren onder Messias. Het koningschap wordt tenslotte weggenomen zodat Messias het opnemen kan. Het zal verwijderd worden van waar het nu in het huis van Israël staat, zodat Messias het kan opnemen.

Jesaja 9:6-7 6 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. 7 Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen. (NBG)
Hij werd het hoofd van het menselijk vaderschap of familie van God.

Lucas 1:26-38 26 In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad van Galilea, met name Nazaret, 27 tot een maagd die verloofd was met een man, Jozef genaamd, uit het huis van David. De maagd heette Maria. 28 Bij haar binnentredend, zeide de engel tot haar: Wees gegroet, begenadigde, de Heer zij met u! 29 Zij ontroerde op die toespraak, en vroeg zichzelf af, wat die begroeting toch mocht betekenen. 30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria; want gij hebt gunst bij God gevonden. 31 Gij zult zwanger worden en een zoon baren, dien gij Jezus moet noemen. 32 Deze zal groot zijn en zoon des Allerhoogsten genoemd worden; hem zal de Heere God den troon van zijn vader David geven; 33 tot in eeuwigheid zal hij heersen over Jakobs huis; aan zijn heerschappij zal geen einde komen. 34 Maria zeide tot den engel: Hoe kan dit geschieden, terwijl ik geen man heb? 35 De engel antwoordde haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten u overschaduw; daarom zal het heilige dat verwekt wordt Gods zoon heten. 36 En zie, Elizabet, uw bloedverwant, is in haar ouderdom zwanger geworden van een zoon; zij, die onvruchtbaar heette, is nu in de zesde maand; 37 want geen woord dat van God komt kan krachteloos zijn. 38 Toen zeide Maria: Zie, ik ben des Heeren dienstmaagd; mij geschiede naar uw woord.

Het is duidelijk dat Messias werd aangewezen, apart gezet en in menselijk gedaante gebracht in een bijzondere tijd. Hij was in die tijd nog geen koning geworden. Het is dan ook duidelijk dat deze profetie een lange tijdsperiode omvat. Als dit niet het geval is, dan is Christus niet de Messias en is gewoon het Nieuwe Testament een verhaal zonder enige betekenis. Dit heeft te maken met het herstel van het koningschap onder Messias nadat dit is vrijgemaakt van de fysieke koningen en priesters. Een nieuw priesterschap was bevestigd onder ons en het koningschap was opnieuw bevestigd in een andere natie dan Juda. Het koningschap werd naar Israël gestuurd en het zal met Israël blijven totdat het in de nabije toekomst wordt weggenomen, zodat Messias het kan opnemen.

Een ieder die op de troon van Israël trachtte te heersen zonder goddelijke goedkeuring, was vervloekt. Al degenen die zich meester gemaakt hadden van de troon van Samaria zonder profetische goedkeuring werden vermoord (1Koningen 11:26-39; 15:28-30; 16:1-4, 11-15; 21:21-29; 2Koningen 9:6-10; 10:29-31, 14:8-12). Niemand kan de troon van Israël nemen zonder goddelijk gezag. Niemand kan op de troon zitten zonder een rechtstreeks bevel van God door Jezus Christus. De troon zal weggenomen worden in de nabije toekomst, zelfs al is het nu al meer dan tweeduizend jaar goedgekeurd. De troon, de hele ordening van de monarchie zal omver geworpen worden zodat het nog eenmaal weer opgericht kan worden door Messias in de nabije toekomst. Dat is de tweede fase van wegname. Het vestigen van een republiek zal de natie niet redden van de uitroeiing van het leiderschap zoals wij zien uit Hosea 10:3-4.

Hosea 10:3-4 3 Nu zeggen zij wel: Wij hebben geen koning. Maar, wanneer wij de Here niet vrezen, wat zou dan de koning voor ons kunnen doen? 4 Zij spreken holle woorden: zweren valse eden, sluiten maar verbonden. En het gericht schiet op als een gifplant in de voren van de akker. (NBG)

God zal met Israël afrekenen, ongeacht wat het leiderschap zal zijn.

Deel 4

De schapen geoordeeld

Het meten van de Tempel is onderzocht met betrekking tot de verwijdering van de priesters en profeten en vorsten van Israël. Het beperkt zich vervolgens tot het meten van de schapen en de reiniging van het overblijfsel van het Huis van God. Die schapen die ziek zijn worden verwijderd uit het Huis van God. Geen (geestelijke) zieke wordt toegelaten in het Huis van God. De uitverkorenen als natie worden dan gemeten en gelouterd, waardoor zij in een dergelijke toestand gebracht worden dat zij kunnen deelnemen in het Koninkrijk van God in het Millennium.

Jeremia 12:10-11 10 Vele herders hebben mijn wijngaard verwoest, mijn akker vertrapt, mijn kostelijke akker gemaakt tot een woeste steppe, 11 zij hebben hem tot een woestijn gemaakt; treurig, verwoest ligt hij voor Mij, verwoest is het gehele land; niemand echter neemt het ter harte. (NBG)

De natie wordt uitgebeeld als een woeste steppe vanwege de daden van de herders (pastors) van Israël. De wijngaard des Heren is het gehele huis Israëls.

Jesaja 5:7 Want, de wijngaard van den HEERE der heirscharen is het huis Israëls, en de mannen van Juda zijn eene plant zijner verlustingen; en Hij heeft gewacht naar regt, maar ziet, het is schurftheid; naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw. (SV)

Juda is een plant in de wijngaard van de Here, waarin hij vreugde heeft, maar deze is slechts één der planten. Dus deze herders hebben niet alleen maar de kleine kerken of de grote kerken verwoest, maar de hele wijngaard, de hele natie in al haar kerken, door hun nalatigheid om op te treden. Omdat zij zich bezig gehouden hebben met het opdelen van de schapen en het tot op de hoeven verslinden, weet niemand meer wat waarheid is.

De handeling van de herders beeldt een nationale vernietiging uit van de kennis des Heren. Dit staat gelijk met de honger naar het woord van God. God is op de lippen van de herders en het volk maar zij maken het zich niet eigen en gehoorzamen de geboden niet.

Het houden van de geboden is de eerste daad en het getuigenis van Jezus de tweede daad. Deze beide zijn de twee kenmerken van de uitverkorenen. Zij vertegenwoordigen de twee broden op Pinksteren. De geboden van God en het getuigenis van Jezus omvatten het Oude en het Nieuwe Testament. De Bijbel beslaat al de werken van God.

Wij hebben de veroordeling gezien van de herders in Jeremia 23:1-8 en de veroordeling van de profeten in Jeremia 23:8-22. Het tijdsbestek van deze teksten is in het bijzonder van toepassing op het laatst der dagen (Jeremia 23:20).

Daniël 12:1-3 1 Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. 2 Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen. 3 En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspannel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos. (NBG)

Dit is belangrijk, omdat de verstandigen in het laatst der dagen zullen begrijpen, wat er gebeurt en zullen velen tot gerechtigheid brengen. Wij zullen velen leren, omdat wij weten wat gebeurt. Alles is nog niet duidelijk, maar wij zijn begonnen met het opzetten van een

duidelijk en nauwkeurig uitgangspunt, dat allen kunnen begrijpen. Wanneer alle dingen uitgelegd worden en gemakkelijk begrepen worden, kunt u het naar de wereld uitdragen.

God belooft een herstel in de tekst van Jeremia 23:5-8. Het herstel van Daniël tot gerechtigheid brengen in Daniël 12:1-3 wordt ook genoemd in Jeremia 23:5-8. Dat herstel beslaat een veel langere tijd. God beloofde een herstel in dezelfde tekst waarin Hij de natie onder Messias zal herstellen, die de rechtvaardige tak [spruit] is, als beschreven in Jeremia 23:5-8.

Jeremia 23:5-8 5 Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. 6 In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmee men hem zal noemen: de HERE onze gerechtigheid. 7 Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft doen optrekken, maar veeleer: 8 Zo waar de HERE leeft, die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen. (NBG)

De vermelding van de rechtvaardige spruit verwijst naar het laatst der dagen. Christus werd verwekt als een rechtvaardige spruit en hij werd, in zijn vleeswording, geofferd als de Messias. Hij was toen priester Messias. In het eerste deel op de Verzoendag wordt de priester linnen kleding gegeven, waarin hij een ambt vervulde. Zijn tweede ambt is als koning Messias, op de Verzoendag uitgebeeld door zijn koninklijke kledij, nadat hij zich omgekleeft heeft. De verzoening is de werkelijke plaats waarnaar hier verwezen wordt, waar Israël wordt hersteld en teruggevoerd en de regering gevestigd.

Vers 4 zegt dat het overblijfsel van Gods volk bijeengebracht zal worden en niet meer bevreesd hoeft te zijn. Zij zullen onder herders geplaatst worden, die de schapen zullen verzorgen. Het is duidelijk dat de herders van Israël verwijderd zijn omdat zij de schapen niet verzorgd hebben. De ordening strekt zich dan uit over de hele natie. Met de kerk wordt eerst afgerekend. Daarna wordt de natie gemeten. Dus de priesters en de profeten zijn verwijderd, dan worden de uitverkorenen in de Gemeente geoordeeld, en dan worden de uitverkorenen buiten de Gemeente en in de natie geoordeeld. Dat is de fase van het oordelen van de schapen. Dit herstel gaat gebeuren binnen de vestiging van de natie Israël als het middelpunt van de nieuwe regering voor het duizendjarig rijk in Jeruzalem. Voordat dit echter gebeurt worden de schapen eerst ten opzichte van elkaar geoordeeld om hun geschiktheid te toetsen om de Tempel van God te worden.

De profeet Jeremia was fysiek radeloos vanwege de handelingen van de priesters en profeten, die het gezag hadden misbruikt en boosaardig geworden waren (Jeremia 23:9-10). God zal rampspoed over hen doen komen in het jaar van hun bezoeking (Jeremia 23:12).

Het oordeel van de schapen gebeurt na de verwijdering van de herders. De drie soorten leiders worden in één profetische maand verwijderd zoals wij zien in Zacharia 11:8.

Zacharia 11:8 8 Drie herders heb ik in een maand verdelgd, omdat ik tegenover hen mijn geduld verloren had, terwijl zij ook een afkeer hadden van mij. (NBG)

Dit zijn de herders van Israël die in feite God haten. Een priesterschap, dat God niet gehoorzaamt, de Schriften verdraaid en bestuurlijke beslissingen neemt over wat het woord van God zegt, moet verwijderd worden opdat een herstel grondig uitgevoerd kan worden. De geest van de mensen zou dan geopend kunnen worden voor hetgeen werkelijk geleerd wordt. Het gehele denkplan van ons volk is zo ook veranderd. Zij zijn er in groot gebracht om alles

te verwerpen wat niet in hun patroon past door hetgeen met de paplepel is ingegoten sinds de latere concilies. Zacharia 12:8 laat zien wat de bestemming van de schapen zal zijn.

Zacharia 12:8 8 Te dien dage zal de HERE de inwoners van Jeruzalem beschutten, en wie onder hen struikelt, zal te dien dage zijn als David, en het huis van David als God, als de Engel des HEREN voor hun aangezicht. (NBG)

De tekst in Zacharia 12:8 laat zien dat het leiderschap van Israël anti-God was en dat God tegenover hen stond. De gewone rabbinale uitleg (zie ook *Soncino*) was dat deze periode verwijst naar een periode van dertig jaar, of in ieder geval een tijdsperiode van die orde.

De leiding moest verwijderd worden om de bekering en de houding van de afzonderlijke leden van de kudde ten opzichte van elkaar te onderzoeken. Dat onderzoek zou alleen kunnen plaats vinden wanneer de totale dwang van de autocratische ordening is verwijderd en de schapen zelf uit de structuur van aanzien des persoons, die hen van bovenaf opgelegd is, zijn gekomen en vrij zijn om hun eigenlijke bekering te bewijzen, los van standpunten van ethiek, moraal en broederlijke liefde. U kunt niet iemand juist beoordelen, tenzij u ziet, wat er werkelijk in zijn hart leeft. Waar een priesterschap een ordening bestuurt en er is aanzien des persoons binnen die ordening, dan ziet u werkelijk niet wat deze mensen in feite zouden doen onder hun eigen omstandigheden, indien het gegeven was dat zij zichzelf konden besturen. Wij moeten beoordeeld worden, hoe wij met verantwoordelijkheid omgaan. Dus wij moeten ook in die positie zijn. Heel veel mensen willen niet eens verantwoordelijkheid opnemen, want dan worden zij verantwoordelijk. Sommigen willen in feite niet stemmen in hun Gemeenten en organisaties omdat zij dan verantwoordelijk zijn. Zij weten dat God hen verantwoordelijk zal stellen voor hetgeen zij doen. God gaat de schapen verantwoordelijk stellen. Hij zei dat Hij de schapen uit de handen van de herders en de profeten en de vorsten zal rukken, en dat zij voor zichzelf zullen moeten zorgen.

Wat ook gebeuren gaat is dat, wanneer eenmaal het leiderschap verwijderd is, er een ogenblik komt waarop de mensen zullen zeggen 'heers over ons en wij zullen voorzien in onze eigen leeftocht en wij zullen doen wat u maar zegt, indien u ons helpt.' Vrouwen zullen zeggen (en de Schriften vermelden dit) "laat ons slechts uw naam dragen." Er zullen zeven vrouwen zijn die de mantel van één man in Israël zullen aangrijpen en zeggen 'wanneer wij uw naam mogen dragen voor onze kinderen, om onze smaad weg te nemen, zullen wij onze eigen leeftocht betalen'. Dat zal in de gezinnen gebeuren om de gezinnen te herstellen. Maar om het koninkrijk te herstellen zal het volk zeggen "heers over ons zodat wij kunnen eten'. Het zal dan in de fase komen waarbij de heersers, aan wie het volk gevraagd heeft om te heersen, zullen zeggen 'Ik kan jullie niet voeden. Dit land is zo slecht, dat ik niets kan doen.' Deze twee uitgangspunten (zie Jesaja 4:1), zowel in het koninkrijk als het gezin, zijn de twee teksten die laten zien, waartoe het proces van degeneratie leidde in Israël en Juda, en waartoe het zal leiden in het laatst der dagen, volgens de Bijbel. Pas wanneer de macht van het heilige volk gebroken is, komt God tussenbeide.

De leiding moest weggenomen worden om de mate van houding en bekering van leden van de kudde afzonderlijk te onderzoeken ten opzichte van elkaar in de Gemeente. Onthoudt, het meten begon bij de Tempel van God. Daar moest eerst naar gekeken worden en dan moest de natie gereinigd worden. Dat onderzoek kon alleen redelijkerwijs plaats vinden, wanneer de alom aanwezige dwang van het autocratische stelsel verwijderd was.

Jeremia vergelijkt de natie Juda met een mand vijgen - sommige ervan zijn goed en de anderen zijn verrot.

Jeremia 24:1-9 1 De HERE deed mij zien, en zie, er stonden twee korven vijgen voor de Tempel des HEREN (nadat Nebukadressar, de koning van Babel, Jechonja, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, en de vorsten van Juda en de handwerkslieden en de smeden uit Jeruzalem in ballingschap gevoerd en naar Babel gebracht had); 2 de ene korf bevatte zeer goede vijgen, zoals de vroegrijpe vijgen, maar de andere korf zeer slechte vijgen, zo slecht, dat zij niet te eten waren. 3 Toen zeide de HERE tot mij: Wat ziet gij, Jeremia? en ik zeide: Vijgen; de goede vijgen zijn zeer goed, maar de slechte zeer slecht, zo slecht, dat zij niet te eten zijn. 4 Daarop kwam het woord des HEREN tot mij: 5 Zo zegt de HERE, de God van Israël: Gelijk deze goede vijgen, zo zal Ik de ballingen van Juda, die Ik uit deze plaats naar het land der Chaldeeën heb weggezonden, aanzien, ten goede; 6 Ik zal mijn oog op hen slaan, ten goede, en Ik zal hen naar dit land doen terugkeren; Ik zal hen bouwen en niet afbreken, hen planten en niet uitrukken; 7 Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de HERE ben, en zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn, wanneer zij zich van ganser harte tot Mij bekeren. 8 Maar zoals de slechte vijgen, zo slecht, dat zij niet te eten zijn, zo zegt de HERE: Zo zal Ik Sedekia, de koning van Juda, maken en zijn vorsten en het overschot van Jeruzalem, die in dit land zijn overgebleven en die in het land Egypte wonen; 9 Ik zal hen overgeven ter mishandeling, ten verderve, aan alle koninkrijken der aarde, tot een smaad en een spreekwoord, tot spot en vloek op alle plaatsen waarheen Ik hen zal verstrooien. (NBG)

Het verschil hier ligt in de houding ten opzichte van correctie, tentoongespreid door het koningschap en het volk. Zij, die verwijderd werden, werden verwijderd ter verbetering ook in hun houding tegenover God. Merk op dat de twee korven vijgen stonden voor de Tempel van God. Verrot fruit kan niet meer verbeterd worden en moet vernietigd worden. De bloedlijn van Jechonja, zoon van Jojakim was in ballingschap gegaan. Die bloedlijn zou nooit meer een koning voortbrengen. Zedekia moest volledig verdelgd worden. Er was geen koning van Juda meer in die tijd. Het koningschap was weggenomen naar elders in Israël.

De scheiding en het meten van Juda, te beginnen met zijn leiders, moest voorafgaan aan de overdracht van gezag naar Israël. Vervolgens de vestiging van de Gemeente ordening onder Messias in Juda en de daarop volgende verwijdering van het priesterschap met het gezag naar Israël als het volk dat de vruchten toont van het Koninkrijk Gods. Zo ging Israël door een proces waarbij het koningschap werd weggenomen en apart geplaatst of terzijde gesteld werd en de naties gevestigd werden. Het priesterschap moest dan verder gaan in het geslacht van Juda tot aan de komst van de Messias. Messias' bloedlijn ligt in Natan en niet in Jechonja, zodat hij toch het koningschap van Juda kon beërven. Juda werd vervolgens van zijn erfdeel verwijderd en verstrooid. Het priesterschap werd overgebracht van het priesterschap van Levi naar dat van Melchisedek en naar Israël. Het werd overgebracht in verschillende tijden naar verschillende plaatsen. Het ging verder naar Pella en vandaar naar Klein-Azië en vandaar naar zuidelijk Europa, dan door Europa en vandaar over de rest van de wereld.

Mozes belastte de oudsten van Israël met hun verantwoordelijkheden en voorzegde ook wat voor kwaad in latere dagen zou geschieden.

Deuteronomium 31:26-30 26 Neemt dit wetboek en legt het naast de ark des verbonds van de HERE, uw God opdat het daar tot getuige tegen u zij. 27 Want ik ken uw weerspanning en hardnekkigheid. Wanneer gij, terwijl ik thans nog levend bij u ben, tegen de HERE weerspanning zijt geweest, hoeveel te meer dan na mijn dood! 28 Roept alle oudsten uwer stammen en uw opzieners bij mij samen, opdat ik te hunnen aanhoren de volgende woorden spreke en tegen hen de hemel en de aarde tot getuige aanroep. 29 Want ik weet, dat gij na mijn dood zeer verderfelijk handelen zult en afwijken van de weg, die ik u geboden heb; daarom zal na verloop van tijd het onheil over u komen, wanneer gij doet wat kwaad is in de

ogen des HEREN en Hem krenkt door het maaxsel uwer handen. 30 Toen sprak Mozes ten aanhoren van de gehele gemeente van Israël de woorden van dit lied ten einde toe. (NBG)
Voorafgaand aan het Lied van Mozes was er een profetie over het kwaad dat over Israël zou komen in de latere dagen vanwege hun ongerechtigheid.

Het volk van God zijn zij die de geboden van God gehoorzamen en het getuigenis van Jezus Christus hebben. De grote menigte hebben deze twee kenmerken en aan hen wordt het Lied van Mozes en het Lied van het Lam gegeven (Openbaring 15:3). Het Lied van Mozes wordt gevonden in Deuteronomium 32. God zal Zijn aangezicht voor Israël verbergen om te zien hoe hun einde zal zijn, want zij zijn trouweloos en verkeerd (Deuteronomium 32:20). Zij hebben beide Liederen omdat deze twee kenmerken, de geboden van God en het getuigenis van Messias, noodzakelijk zijn voor de opname onder de uitverkorenen.

Het volk wordt geoordeeld nadat de priesters, de profeten en vorsten weggenomen zijn. Het eerste element dat uitgeroeid wordt, zijn de tovenaressen in Israël die hun toverijen van de Mysteriën beoefenen. Waarom in het bijzonder de vrouwelijke? Omdat het meer dan een hoofdbezigheid van de vrouwen in Israël is, meer dan iets anders. Let op de sterrenwichelarij en astrologie in de damesbladen! Sterrenwichelarij neemt thans meer en meer toe. Mensen worden beziggehouden met wat er zou kunnen gaan gebeuren en zien niet meer naar Gods woord voor de toekomst.

Ezechiël 13:17-23 17 En gij, mensenkind, richt u tegen de dochters van uw volk, die naar eigen inzicht profeteren; profeteer tegen haar, 18 en zeg: Zo zegt de Here HERE: wee haar, die toverbanden binden om alle polsen en die sluiers winden om het hoofd van groot en klein, om zielen te vangen! Zoudt gij zielen vangen van mijn volk en uw eigen zielen in het leven behouden? 19 Gij ontheiligt Mij bij mijn volk voor handen vol gerst en voor brokken brood, om zielen te doden die niet sterven moesten, en om zielen in het leven te behouden, die niet moesten blijven leven, doordat gij mijn volk beliegt, dat naar leugen hoort. 20 Daarom, zo zegt de Here HERE, zie, Ik keer Mij tegen uw toverbanden, waarmee gij de zielen als vogels vangt, Ik zal ze van uw armen rukken, en de zielen vrijlaten, die gij als vogels vangt. 21 Ik zal uw sluiers verscheuren en mijn volk uit uw hand redden, het zal niet langer tot een prooi in uw handen zijn. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. 22 Omdat gij het hart van de rechtvaardige bedroefd hebt met leugen, terwijl Ik hem geen smart aandeed, en de handen van de goddeloze gesterkt hebt, opdat hij zich niet van zijn boze weg zou bekeren en leven, 23 daarom zult gij niet langer bedrieglijke dingen schouwen en waarzeggerij plegen; Ik zal mijn volk uit uw hand redden. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. (NBG)

Vers 18: Dit waren de praktijken in Israël. In plaats van Deuteronomium 22 te gehoorzamen en franjes met een blauwe draad aan de hoeken van hun kleding te dragen om hen te herinneren aan de wetten van God, doen zij gelukshangertjes met amuletten om, die de boze geest moeten verhinderen bij hen te komen en ook mensen vrijwaren om ongeluk op te lopen. Zij doen feitelijk aan de zielsverhuizing religies van de Mysterie culten. Het grootste probleem is dat vrouwen graag geloven in media, zielsverhuizing, instraling en andere Babylonische bewegingen. Dat deden de vrouwen van Israël toen en dat doen zij ook vandaag. Het punt hierbij is dat die mensen zielen willen vangen.

Vers 22: De mensen die goddeloos waren werden gesterkt in hun goddeloosheid en aan de mensen die rechtvaardig waren werd door deze mensen verteld, dat er niets goeds voor hen te verwachten was. Zij voorspelden verdoemenis voor de deugdzame en voortdurend succes en voordeel voor de boze.

Ezechiël laat het probleem zien van het oordeel tussen schapen onderling na het wegnemen van de herders.

Ezechiël 34:10-16 10 Zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal die herders! Ik eis mijn schapen van hen terug, en Ik zal een eind maken aan dat schapenweiden van hen. De herders zullen niet langer zichzelf weiden, Ik zal mijn schapen uit hun mond redden, zodat die hun niet meer tot voedsel dienen. 11 Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zelf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; 12 zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. 13 Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeen vergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land. 14 In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israël. 15 Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE; 16 de verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken, maar de vette en krachtige zal Ik verdelgen. Ik zal ze weiden zoals het behoort. (NBG)

Het is heel duidelijk dat God met de schapen gaat afrekenen in hoe zij elkaar behandeld hebben. Hij zal oordelen en die mensen verbeteren in de voortgang om hen terug te doen keren. Hij brengt het tot het punt waarbij Hij alle gezag wegneemt. De schapen worden dan achter gelaten om met elkaar om te gaan en om elkaar in leven te houden en zij worden geoordeeld, hoe goed zij dat gedaan hebben.

De schapen worden weer hersteld en herbevestigd. De Here spreekt echter door Ezechiël tot de schapen.

Ezechiël 34:17-21 17 En gij, mijn schapen, zo zegt de Here HERE, zie, Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere, tussen de rammen en de bokken. 18 Is het u niet genoeg, dat gij de beste weide afweidt en de rest van de weiden met uw hoeven vertreedt; dat gij het helderste water drinkt en wat overblijft met uw hoeven vertroebelt? 19 Moeten mijn schapen dan afweiden wat uw hoeven hebben vertreden en drinken wat uw hoeven hebben vertroebeld? 20 Daarom, zo zegt de Here HERE tegen hen: Zie, Ik ga zelf rechtspreken tussen de vette en de magere schapen; 21 omdat gij al wat zwak is, met flank en schouder wegdringt en met de horens stoot totdat gij ze naar buiten gedreven hebt, (NBG)

Het volk, de kudde van God wordt wijd verstrooid omdat al de dikke en bevoorrechte de andere wegduwen en wegstoten en alles voor hen vertreden. Er wordt niets voor hen overgelaten. Voedsel is niet goed. Water is verontreinigd en dit opzicht is hun levensonderhoud zowel geestelijk als fysiek weggenomen en besmeurd en vernield. God zal dit probleem afhandelen en de mensen die dit veroorzaken. Veel problemen die gebeurden in de Kerk van God in de twintigste eeuw werden veroorzaakt door aanzien des persoons en materialisme. De leerstellingen die voortsporen uit het materialisme waren ziektes, gelijk aan zonde en het evangelie van rijkdom / gezondheid. Deze twee zijn de meest kwade en schandelijke veronderstellingen die ooit in de Kerk van God geweest zijn. Deze denkwijze werd naar voren gebracht en mensen gingen anderen beoordelen op het feit, dat zij ziek waren, of dat zij arm waren. In plaats van hen te helpen om weer overeind te komen, werden zij in een lagere stand geplaatst, en zij gebruikten herders om hun eigen plaats te bevestigen. God is volledig tegen dit denken en Hij zal het vernietigen en Hij zal iedereen oordelen, die onder dat denken leeft.

Ezechiël 34:22-31 22 zal Ik mijn schapen verlossen, opdat zij niet langer tot een prooi zijn; Ik zal rechtspreken tussen het ene schaap en het andere. 23 Dan zal Ik een herder over hen

aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David. Die zal hen weiden, die zal hun herder zijn. 24 Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken. 25 Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten en het wild gedierte uit het land wegdoen, zodat zij veilig kunnen wonen in de steppe en slapen in de bossen. 26 Ik zal die, ja al wat rondom mijn heuvel ligt, tot een zegen stellen; Ik zal de regen doen neerdalen op zijn tijd, zegenbrengende regens zullen het zijn; 27 het geboomte des velds zal zijn vrucht geven en het land zijn opbrengst. Veilig zullen zij in hun land leven. En zij zullen weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik de stangen van hun juk verbreek en hen bevrijd uit de macht van wie hen knechten. 28 Dan zullen zij de volken niet langer tot een prooi zijn; het wild gedierte der aarde zal ze niet meer verslinden, maar zij zullen veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt. 29 Ik zal voor hen een plantengroei doen opschieten, waarvan men overal spreekt, zodat niemand in het land meer door honger zal worden weggerukt en zij de smaad der volken niet langer te dragen hebben. 30 En zij zullen weten, dat Ik de Here, hun God, met hen ben, en dat zij, het huis Israëls, mijn volk zijn, luidt het woord van de Here HERE. 31 Gij toch zijt mijn schapen, de schapen die Ik weid; gij zijt mensen en Ik ben uw God, luidt het woord van de Here HERE. (NBG)

In het eerste deel van dit artikel is gezegd dat dit herstel onder Messias is. Hij is *hun eene plant van naam* en hij zal hen voeden met zuiver voedsel. De schaamte van de heidenen wordt weggenomen vanwege de valse dingen waarmee zij verontreinigd waren, en deze worden ook weggenomen. De wegname van de priesters laat een andere aspect zien waarmee nog afgerekend moet worden binnen de orde van het priesterschap, die door God aangeklaagd is in Maleachi 2:7-9. De priesters hebben ook zelf een klasse, Schriftgeleerden geheten en sekten, die zich bezig houden met het woord van God. Zij waren ook bekend als de Schriftgeleerden en Farizeeën. De Schriftgeleerden en Farizeeën werden als groep aangeklaagd door Christus in Matteüs 23:13-36. Deze hele groep, zoals Christus met hen afhandelt, laat zien dat er een heel gevolg is bij het priesterschap, maar de Schriftgeleerden en Farizeeën waren de twee elementen van het priesterschap, die rond de Tempel gecentreerd waren en verantwoordelijk voor het houden van de inzettingen van God. Toen het priesterschap van de Tempel weggenomen werd, ging dit gezag van de Schriftgeleerden en de bewaarders over naar de Gemeente. De Schriftgeleerden en Farizeeën kwamen ook als een klasse tot ontwikkeling binnen het Christelijke geloof en zij bestaan vandaag de dag nog binnen het Christelijke geloof.

Matteüs 23:13-15 13 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij sluit het Koninkrijk der hemelen toe voor de mensen. Omdat gijzelf er niet ingaat, laat gij ook hen niet toe in te gaan, die anders ingaan zouden. 14 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij eet de huizen der weduwen op, en dat onder voorwendsel van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder oordeel ontvangen. 15 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij omreist zee en land, om één Jodengenoot te maken, en wanneer hij het geworden is, maakt gij hem tot een kind der helle, tweemaal meer dan gij zelf zijt! (PALM)

De Joden trokken overal heen om bekeerlingen te krijgen tot het Judaïsme en zij brachten hen voort: De groep Ashkenazi stammen is klassiek. De fanatiekste van de groepen komen uit het oostelijke Jodendom en de oostelijke Joden zijn voornamelijk bekeerlingen en geen natuurlijk geboren Joden. Zij werden tweemaal erger kinderen van de hel gemaakt dan de oorspronkelijke Joden. Op gelijke wijze heeft het gevestigde Christendom de heidenen bekeerd en hen tweemaal erger kinderen van de hel gemaakt door de wijze waarop zij een verwrongen Christendom voortgebracht hebben.

Matteüs 23:16-36 16 Wee u, gij blinde leidslieden! Die zegt: Zo iemand bij de Tempel gezworen heeft, dat is niets; maar wie gezworen heeft bij het goud van de Tempel, die is *aan zijn eed* gehouden. 17 Gij dwazen en blinden! Wat is dan groter? Het goud, of de Tempel, die het goud heiligt? 18 En zo iemand gezworen heeft bij het altaar, dat is niets; maar die gezworen heeft bij de gave, die op denzelfden is, die is *aan zijn eed* gehouden. 19 Gij dwazen en blinden! Wat is dan groter, de gave, of het altaar, dat de gave heiligt? 20 Wie dus bij het altaar zweert, die zweert bij hetzelfde, en bij al wat daarop is. 21 En wie bij de Tempel zweert, zweert bij denzelfden, en bij Die, Die daarin woont. 22 En wie bij de hemel zweert, zweert bij de troon van God, en bij Die, Die daarop zit. 23 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij vertient de munte, de dille, en het komijn, en gij laat het zwaarste der wet na; het oordeel, de barmhartigheid en de trouw. Als men het eerste doet, moet men *althans* het andere niet nalaten. 24 Gij blinde leidslieden, die de mug doorzigt, en den kemel inzwelgt! 25 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij reinigt het buitenste van de beker, en van de schotel, maar van binnen zijn ze vol van roof en onmatigheid. 26 Blinde Farizeeër! Maak eerst het binnenste van de beker en de schotel rein, zo zal ook het buitenste derzelve rein wezen. 27 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij zijt de witgepleisterde graven gelijk, die van buiten wel fraai schijnen, maar van binnen zijn zij vol van doodsbeenderen en allerlei onreinigheid. 28 Zo schijnt gij ook de mens van buiten wel rechtvaardig, maar van binnen zijt gij vol huichelarij en ongerechtigheid! 29 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! Want gij bouwt de graven der Profeten op, en versiert de graftekenen der rechtvaardigen! 30 En gij zegt: Indien wij in de dagen onzer vaders geleefd hadden, wij zouden geen deel met hen gehad hebben aan het bloed der Profeten. 31 Zo getuigt gij dan toch van uzelf, dat gij kinderen zijt dergenen, die de Profeten gedood hebben! 32 Welaan, maakt dan ook Gij de maat uwer vaders vol! 33 Slangen, addereengebodsels! hoe zoudt gij het oordeel van het helse vuur ontvlieden? 34 Daarom ziet, Ik zende tot u Profeten, en Wijzen, en Schriftgeleerden; en van hen zult gij er doden en kruisigen, en van hen zult gij er in uw Synagogen geselen, en vervolgen van stad tot stad. 35 Opdat over u kome al het onschuldig bloed, dat vergoten is op aarde, van het bloed des onschuldigen Abels af, tot het bloed van Zacharia, *de zoon van Barachia*, die gij gedood hebt tussen de Tempel en het altaar. 36 Voorwaar Ik zeg u: Dit alles zal nog dit mensengeslacht overkomen. (PALM)

Toen hij dat zei, is het inderdaad in veertig jaar (of een generatie), op dat geslacht gekomen. De Schriftgeleerden en Farizeeën waren tegen 71 CE zowel uit Jeruzalem als uit Egypte bij de Tempel van Leontopolis verwijderd. Beide Tempels werden verwoest of gesloten. Die veroordeling is ook van toepassing op de doorsnee Christelijke kerk. Openbaring brengt dit over naar de Gemeenten en laat zien dat toen het gezag werd overgedragen aan het Christendom, dat er een ordening ontstond die erger was dan de Schriftgeleerden en Farizeeën, en die dronken werd van het bloed van de heiligen en martelaren. Deze ordening is tweeduizend jaar lang blijven bestaan. Zelfs nu leeft deze nog en ademt deze, en deze is zichzelf snel opnieuw aan het reorganiseren om te overleven. De Christenheid verkeert in gevaar omdat de leiding deze verwoest heeft door haar ongeschiktheid. Het laatste offensief van deze valse ordening zal dan opnieuw de reorganisatie zijn onder die ene ordening, zodat zij de uitverkorenen kunnen uitroeien.

Deze veroordeling is gericht tegen de aanhangers en bestuurders van georganiseerde lichamen, die proberen mensen te onderwerpen aan een systeem, dat een vervalsing is van Gods ordening. Dezen gaan het Koninkrijk zelfs niet binnen en proberen anderen het binnengaan te beletten. Dit wordt vandaag gevonden onder de religies van het gevestigde Christendom, die niet zelf het Koninkrijk van God zullen binnengaan, en anderen proberen te verhinderen binnen te gaan. Dit gebeuren wordt gevonden onder het vijfde zegel, waar de

valse religie opgezet wordt en tracht de uitverkorenen tegen te houden om de geboden van God te bewaren en het getuigenis van Messias. Orthodox Christendom beweert dat het Nieuwe Testament de wet van God afgedaan heeft en vervangen door een nieuwe ordening, die onafhankelijk is van het Oude Testament, en derhalve, de wetten van God vervangt.

Wanneer die bewering juist is, dan is het onbelangrijk of er een kleine groep van aanhangers zijn, die de wetten volgen en de Sabbatten, Nieuwe Manen en Heilige Dagen houden. Zij zouden dan op hun hoogst aangeklaagd kunnen worden voor een overrijverig aanhangen van verdwenen wetten en voedselwetten. Indien hetgeen het doorsnee Christendom zegt, juist is, dat u niet hoeft te doen, hetgeen wij doen, omdat de geboden afgeschaft zijn, dan doet het er niet toe, wat u doet. Daarom is er geen logische reden om bezwaren te maken tegen hetgeen wij doen. Alles wat wij proberen te doen is de Sabbat houden, de geboden, de voedselwetten en God aanbidden en gehoorzamen. Wij vragen niets meer van wie dan ook. Echter dat is niet de reactie. De Gemeente die probeert de geboden van God te gehoorzamen en het getuigenis van Messias is meedogenloos vervolgd en bij duizenden vermoord. Hun is werk, schuilplaats en gemeenschap ontzegd. De Orthodoxen hebben een vijandschap tegen de Gemeenten van God, die bizar is, wanneer men aanneemt, dat wat de Orthodoxen als juist beschouwen, ook zo is.

De veroordeling van de Schriftgeleerden en Farizeeën wordt doorgetrokken naar het bestuur van de nationale godsdienstige ordeningen van de post-Levitische periode, dat is, nadat het gezag van de Levieten was weggenomen en overgebracht naar de ordening van Melchisedek, en de Tempel verwoest was.

De ordening die Christus vestigde was gegrond op waarheid; niet op georganiseerd macht. Nadat Christus beproefd was, werd hij in de kracht van de Heilige Geest gezonden (Lucas 4:14). De spijs van Christus was de wil te doen van Hem, Die hem gezonden had en om Zijn werk te voltooien (Johannes 4:34). De profeet Jesaja had reeds een vooruitblik gegeven van het werk dat Messias zou doen in Jesaja 61:1-3, welke Messias gelezen heeft (zie Lucas 4:18-19).

Jesaja 61:1-3 1 De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalft heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; 2 om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurende te troosten, 3 om over de treurende van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des HEREN, tot zijn verheerlijking. (NBG)

Sion was hier in een staat van rouw. Dit werk is het werk van de uitverkorenen. Wat Christus in die tekst zei is de maat waarmee zij geoordeeld worden. Toen hij dit in de synagoge las en het in Lucas 4:18-19 werd opgetekend werden de feiten van de tenlastelegging op de Gemeente bekend.

- De verkondiging van het goede nieuws aan de zachtmoedigen is een deel van het evangelie van genade en behoud aan de eenvoudigen en berouwhebbenden voor God. Lucas gebruikt het woord *armen* in de betekenis van *bedelaars*, en de zachtmoedigen hier heeft de betekenis van dagelijks God vragen om Zijn Geest.

- Het verbinden van de gebrokenen is het gebod van liefde voor de naaste als voor zichzelf.
- Het goede nieuws van het Koninkrijk van God wordt verkondigd om de gevangenen en gebondenen vrijlating te verkondigen.
- Het aangename jaar des Heren is om de treurenden in hun verlies te troosten en zij die kwijnen te bemoedigen.
- Voorzieningen treffen voor schoonheid in plaats van as, of vreugdeolie in plaats van rouw is het herstel van Jeruzalem te verkondigen en Gods regering en Zijn verheerlijking

Dit zijn de vijf feiten van de tenlastelegging van Messias, van de plicht en het werk van Messias. Zij zijn de maat waarmee wij gemeten worden. Het laatste feit van tenlastelegging is het maken van discipelen in alle naties door hen te dopen in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest (Matteüs 28:19). De maatstaf waartegen de uitverkorenen geoordeeld worden, wordt gevonden in Matteüs 5:17-48.

Matteüs 5:17-20 17 Meent niet dat ik gekomen ben om Wet en Profeten af te breken; ik ben niet gekomen om af te breken, maar om aan te vullen. 18 Want voorwaar, ik zeg u, voordat hemel en aarde vergaan zijn zal niet een jota of tittel vergaan uit de Wet, neen, niet voordat het einde aller dingen daar is. 19 Wie dan een dezer minste geboden afschaft en in dien geest de mensen onderwijst zal de minste heten in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze volbrengt en anderen voorhoudt, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. 20 Want ik zeg u, dat, indien uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, gij het Koninkrijk der hemelen niet zult ingaan.

Vers 17 en 20 vertellen u dat de geboden niet weggenomen zijn. Deze geboden zijn er en vormen deel van de wet. Een ieder die zegt dat deze geboden niet gehouden moeten worden en andere mensen zo leert, zal de minste zijn in het Koninkrijk der Hemelen en in de tweede opstanding. Dat zegt u waar de dienaren en priesters zijn, die leren dat de geboden Gods afgedaan hebben.

Matteüs 5:21-32 21 Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan en dat hij die doodslaat zal veroordeeld worden door het gericht. 22 Maar ik zeg u dat ieder die op zijn broeder toornig wordt een vonnis van het gericht heeft verdiend, en dat wie tot zijn broeder Leeghoofd! zegt voor den Groten Raad moet komen, en dat wie Dwaas! zegt het hellevuur verdient. 23 Wanneer gij dan uw gave naar het altaar brengt en het u daar te binnen schiet dat uw broeder iets tegen u heeft, 24 laat dan uw gave daar liggen voor het altaar, ga u eerst met uw broeder verzoenen en kom dan uw gave brengen. 25 Haast u welwillend te zijn voor uw tegenpartij, terwijl gij nog met hem onderweg zijt; anders levert uw tegenpartij u wellicht aan den rechter over, de rechter aan den gerechtsdienaar, en wordt gij in de gevangenis geworpen. 26 Waarlijk, ik zeg u, gij komt er niet uit voordat gij den laatsten penning betaald hebt. 27 Gij hebt gehoord dat gezegd is: Gij zult geen overspel doen. 28 Maar ik zeg u dat ieder die met begerige ogen een vrouw aanziet reeds in zijn hart overspel met haar bedreven heeft. 29 Indien uw rechteroog u ten valstrik is, ruk het uit en werp het weg; beter dat een uwer leden telooft dan dat uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt. 30 En als uw rechterhand u ten valstrik is, kap ze af en werp ze weg; beter dat een uwer leden telooft dan dat uw gehele lichaam ter helle vaart. 31 Ook is gezegd: Wie zijn vrouw verstoot geve haar een scheidbrief. 32 Maar ik zeg u: ieder die zijn vrouw verstoot, tenzij wegens hoerij, maakt dat zij overspel pleegt, en wie de verstotene huwt pleegt overspel.

Dit is een ernstig probleem om in de volle omvang te begrijpen. Echtscheiding is geweld en het mag niet toegelaten worden in het Huis van God. Want dit zijn geweldsmisdrijven en Christus brengt deze in verband met overspel en doodslag. Hij kijkt naar het begrip van geweld binnen het gezin en geweld binnen de natie.

Matteüs 5:33-35 33 Voorts hebt gij gehoord dat tot de ouden gezegd is: Gij zult geen valse eed doen, maar den Heer uw eeden houden. 34 Maar ik zeg u volstrekt niet te zweren, noch bij den hemel want hij is Gods troon, 35 noch bij de aarde want zij is zijn voetbank, noch bij Jeruzalem want het is de stad des groten Konings;

Wat Christus zegt, is dat niet uw wil gevolgd moet worden. Wanneer u een eed aflegt zegt u "Ik zal dit doen" en u weet niet of dit de wil van God is, wat u doet of niet. Christus zegt dat u uw wil moet onderwerpen aan de wil van God, en dat u eerst de wil van God moet zoeken. U zoekt naar de leiding die de Geest u kan geven en heel vaak wil de Geest niet dat u iets doet.

Matteüs 5:36-42 36 ook bij uw hoofd zult gij niet zweren, omdat gij niet een haar wit kunt maken of zwart. 37 Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit den boze. 38 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Oog om oog en tand om tand. 39 Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe; 40 en wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel; 41 en zal iemand u voor een mijl pressen, ga er twee met hem. 42 Geef hem, die van u vraagt, en wijs hem niet af, die van u lenen wil. (NBG)

Wij zouden dus altijd moeten denken aan de noden van anderen en zouden niet moeten vragen. Wanneer u in staat bent dat u weet wat de noden van iemand zijn, moet u hulp aanbieden voordat u gevraagd wordt.

Matteüs 5:43-48 43 Gij hebt gehoord dat gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand haten. 44 Maar ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor uw vervolgers; 45 opdat gij zonen van uw Vader in de hemelen zijn moogt; want Hij doet zijn zon opgaan over bozen en goeden en geeft regen over rechtschapenen en goddelozen. 46 Immers, indien gij liefhebt wie u liefhebben, welke aanspraak op loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? 47 En indien gij alleen uw broeders groet, wat bijzonders doet gij dan? Doen ook de heidenen niet hetzelfde? 48 Weest gij dan volmaakt, zoals uw hemelse Vader volmaakt is.

Het is voor ons dus geen zaak om aardig tegen elkaar te zijn. Wij moeten aardig zijn tegen mensen die ons werkelijk niet mogen.

De maatstaf van de wet wordt dus vergroot. Hij werd niet afgeschaft. De uitverkorenen worden naar een hogere maat beoordeeld dan het volk. Niet alleen worden de geboden bevestigd, zij worden verhoogd. Wij worden op dit niveau beoordeeld, niet de lagere niveaus van het stoffelijke. Wij worden geoordeeld naar de geest der wet, die op een veel hoger niveau is. De Schriftgeleerden en Farizeeën, en meer omvattend de nationale gezagsdragers van Israël in alle tijden, worden geoordeeld naar de minimum maatstaf, omdat zij weggenomen zijn van de eerste opstanding en wanneer de uitverkorenen niet boven de maatstaf uitkomen, die zij gesteld hebben, zullen zij ook falen (zie ook Matteüs 15:1-14). De Gemeente moet zich in elk opzicht net als Christus gedragen.

Het oordeel van de uitverkorenen is in de verschillende fasen van de mensen zowel in de Gemeenten als in de natie in het algemeen. Hoe de mensen elkaar zien zal hun behandeling bepalen door God via Messias.

Wanneer de natie eenmaal gemeten is, wordt deze aan de naties overgegeven om gelouterd te worden in vuur, zodat de naties gemeten kunnen worden tegen de maat, waarmee zij zelf Israël gemeten hebben.

Matteüs 25:31-46 31 Wanneer dan de Mensenzoon in zijn heerlijkheid komt, van al de engelen omstuwd, dan zal hij plaatsnemen op zijn heerlijken troon 32 en zullen voor hem alle volken verzameld worden. Hij zal ze dan van elkander scheiden, zo als een herder de schapen van de bokken scheidt, 33 en de schapen aan zijn rechter *hand*, de bokken aan zijn linkerhand plaatsen. 34 Dan spreekt de Koning tot hen die aan zijn rechterhand staan: komt, gezegenden van mijn Vader, neemt het Koninkrijk in bezit dat voor u bereid is van de grondlegging der wereld af. 35 Want gij hebt toen ik honger had mij te eten gegeven, toen ik dorst had gelaafd, toen ik een vreemdeling was geherbergd, 36 toen ik naakt was gekleed, toen ik ziek was naar mij omgezien, toen ik in de gevangenis was mij bezocht. 37 Dan zullen de rechtschapenen hem antwoorden: Heer, wanneer hebben wij u toen gij honger hadt gevoed, of toen gij dorst hadt gelaafd? 38 Wanneer hebben wij u als vreemdeling gezien en geherbergd, of naakt en u gekleed? 39 Wanneer hebben wij u ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot u gekomen? 40 De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, ik zeg u, voor zoveel gij dit gedaan hebt aan een van deze mijn allergeeringste broeders, hebt gij het aan mij gedaan. 41 Dan zal de Koning tot hen die aan de linkerkzijde staan zeggen: Weg van mij, gevloekten! in het eeuwige vuur met u, het vuur dat bereid is voor den Duivel en zijn engelen! 42 Want toen ik honger had hebt gij mij niet te eten gegeven, toen ik dorst had niet gelaafd, 43 toen ik vreemdeling was niet geherbergd, toen ik naakt was niet gekleed, toen ik ziek was en in de gevangenis niet naar mij omgezien. 44 Dan antwoorden ook zij: Heer, wanneer hebben wij u hongerig, dorstig, vreemdeling, naakt, ziek of in de gevangenis gezien en hebben u geen dienst bewezen? 45 Daarop geeft hij hun ten antwoord: Voorwaar, ik zeg u, voor zoveel gij dit niet gedaan hebt aan een van deze allergeeringsten, hebt gij het aan mij niet gedaan. 46 En dezen gaan naar de eeuwige pijniging, de rechtschapenen naar het eeuwige leven.

De Holocaust was het eerste meten van de naties, waarbij Juda als de maatstaf gebruikt werd. God heeft deze planeet gemeten in de Holocaust van de Tweede Wereldoorlog. De volgende fase ligt in de oogst van Israël als de maatstaf. Er zijn twee nationale oogsten en zij duren drie jaar. Zij zijn twee dagen en op de derde dag zal de Heer ons tot ons behoud opwekken (Hosea 6:2; 11). De oogst van Juda was drie jaar en de oogst van Israël was drie jaar. Dan zal men zien dat de naties geoordeeld worden, maar de Tempel wordt eerst gemeten, voordat iets van dat andere kan gebeuren. Het eindigt met het meten van de uitverkorenen bij de Tempel en dan wordt de buitenhof twee en veertig maanden lang aan de heidenen over gegeven. Israël en de buitenhof zullen twee en veertig maanden lang vertreden worden. Aan het einde van die tijd zal de natie Israël hersteld worden en de naties zullen geoordeeld worden naar de mate waarmee zij Israël aan het einde van die twee en veertig maanden behandeld hebben. Dat zal dan het herstel onder Messias zijn.